

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

23. december 2016

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2336 af 14. december 2016 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2337 af 14. december 2016 om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber ⁽¹⁾ 20
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2338 af 14. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk personbefordring med jernbane ⁽¹⁾ 22
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2339 af 14. december 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen 32
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2340 af 14. december 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer, for så vidt angår anvendelsesdatoen ⁽¹⁾ 35

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2336

af 14. december 2016

om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽³⁾ skal fiskeriaktiviteter være miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningsikkerheden. Der bør i den fælles fiskeripolitik anlægges såvel en forsigtighedstilgang som en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, og tilstræbe at sikre, at fiskeri ikke nedbryder havmiljøet. I denne forbindelse er nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, og artikel 7, 20 og 22 også særlig relevante.
- (2) Unionen er forpligtet til at gennemføre resolutioner vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling, navnlig resolution 61/105 og 64/72, hvori stater og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer opfordres til at sikre beskyttelse af sårbare dybhavsøkosystemer mod konsekvenserne af anvendelsen af bundfiskeredskaber samt bæredygtig udnyttelse af dybhavsbestandene.

⁽¹⁾ EUT C 133 af 9.5.2013, s. 41.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 18.10.2016 (EUT C 433 af 23.11.2016, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

(3) Kommissionen har gennemgået Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 ⁽¹⁾ og fandt navnlig, at anvendelsesområdet for den relevante flåde var for stort, at der manglede vejledning om kontrol i udpegede havne og om prøvetagningsprogrammer, samt at kvaliteten af medlemsstaternes rapportering af indsatsen var for svingende. Kommissionens gennemgang konkluderede desuden, at kapacitetsloftet, der har været gældende siden 2002, og som omfatter den samlede kapacitet for alle fartøjer, der i ét af årene mellem 1998 og 2000 fangede over 10 ton blandede dybhavsarter, ikke havde nogen væsentlig positiv virkning. Ordningen med et kapacitetsloft bør derfor ajourføres som led i foranstaltningerne til at afhjælpe de mangler, der er konstateret i nævnte forordning.

(4) Med henblik på at opretholde den nødvendige reduktion af fiskerikapaciteten i dybhavsfiskeriet og for at indhente mere omfattende oplysninger om dybhavsfiskeri og dets indvirkning på havmiljøet bør fiskeri efter dybhavsarter kræve en fiskeritilladelse. Hver ansøgning om en fiskeritilladelse bør ledsages af en detaljeret beskrivelse af det planlagte fiskeriområde, herunder underområder, afsnit og underafsnit, som følger Det Internationale Havundersøgelsesråds (ICES's) og Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhavs (CECAF's) inddelinger, samt redskabstypen, den planlagte dybde, den planlagte hyppighed og varighed af fiskeriet og navnene på de pågældende dybhavsarter.

Systemet med fiskeritilladelser bør også bidrage til at begrænse kapaciteten for de fartøjer, som har tilladelse til at fiske efter dybhavsarter. For at rette forvaltningsforanstaltningerne specifikt mod den del af flåden, som er mest relevant for dybhavsfiskeriet, bør der ved udstedelsen af fiskeritilladelser tages hensyn til, om de vedrører målarter eller bifangster. Anvendelsen af den landingsforpligtelse, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013, bør dog ikke forhindre, at fartøjer, der fanger en mindre mængde dybhavsarter, og som i øjeblikket ikke skal have en dybhavsfiskeritilladelse, fortsætter deres traditionelle fiskeri.

(5) Indehavere af en fiskeritilladelse, der giver ret til at fange dybhavsarter, bør samarbejde om videnskabelige forskningsaktiviteter for at bidrage til en bedre vurdering af dybhavsbestandene og forskning i dybhavsøkosystemerne.

(6) For yderligere at forbedre beskyttelsen af havmiljøet bør målrettet fiskeri kun tillades i de områder, hvor dybhavsfiskeri har fundet sted i referenceperioden 2009-2011. Med henblik på forsøgsfiskeri bør det dog tillades, at fartøjer, der fisker efter dybhavsarter, fisker uden for det eksisterende fiskeriområde, forudsat at udvidelsen af fiskeriområdet i henhold til en konsekvensanalyse, der er foretaget i overensstemmelse med Fødevare- og Landbrugsorganisationens (FAO's) retningslinjer, ikke medfører en betydelig risiko for en negativ indvirkning på sårbare marine økosystemer.

(7) Blandt de redskaber, der anvendes til dybhavsfiskeri, medfører bundtrawl den højeste risiko for sårbare marine økosystemer og fører samtidig til det største antal utilsigtede fangster af dybhavsarter. For at minimere et sådant dybhavsfiskeris negative indvirkning på det marine økosystem bør fiskeri med bundtrawl begrænses til farvande over en bestemt dybde, og fiskeri med bundredskaber bør være omfattet af særlige krav til beskyttelse af sårbare marine økosystemer. Anvendelsen af bundredskaber bør desuden evalueres efter den 13. januar 2021. Endvidere er anvendelsen af bundsatte hildingsgarn i dybhavsfiskeriet i øjeblikket omfattet af restriktioner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 ⁽²⁾.

(8) For at mindske de potentielle skadelige virkninger af bundtrawl bør fiskeri med bundtrawl kun tillades ved en dybde på højst 800 meter. Denne grænse er baseret på eksisterende industriledede frivillige foranstaltninger, der anvendes i Unionens farvande, og tager hensyn til dybhavsfiskeriets særlige karakteristika i Unionens farvande.

(9) For at minimere dybhavsfiskeriets indvirkning på sårbare marine økosystemer bør der træffes en række foranstaltninger, der tager sigte på at reducere kontakten med sårbare marine økosystemer. En flytningsregel og en indberetningspligt bør navnlig finde anvendelse, når kontakten med et sårbart marint økosystem finder sted. Desuden bør der oprettes en liste over områder med forekomst eller sandsynlig forekomst af sårbare marine økosystemer, hvor fiskeri med bundredskaber er forbudt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 af 27. november 2009 om fastlæggelse af tekniske overgangsforanstaltninger fra den 1. januar 2010 til den 30. juni 2011 (EUT L 347 af 24.12.2009, s. 6).

- (10) Eftersom biologiske oplysninger bedst kan indsamles ved hjælp af harmoniserede dataindsamlingsstandarder, bør indsamlingen af data om dybhavsmetier integreres i den generelle ramme for indsamling af videnskabelige data, og det bør samtidig sikres, at de yderligere oplysninger, som er nødvendige for at forstå fiskeriets dynamik, tilvejebringes. Finansieringen af indsamling af data i henhold til denne forordning er til rådighed i overensstemmelse med de vilkår og principper om rammen for dataindsamling, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 ⁽¹⁾.
- (11) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽²⁾ fastlægger strengere kontrol- og håndhævelseskrav, der finder anvendelse under særlige omstændigheder. Fiskeri efter dybhavsarter, der fra naturens hånd er sårbare over for fiskeri, bør derfor underlægges et højere kontrolniveau. Det bør også fastsættes, hvilke særlige tilfælde af overtrædelse af den fælles fiskeripolitik regler der bør føre til inddragelse af en fiskeritilladelse.
- (12) Konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav blev godkendt ved Rådets afgørelse 81/608/EØF ⁽³⁾ og trådte i kraft den 17. marts 1982. Denne konvention fastlægger en passende ramme for det multilaterale samarbejde om rationel bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i de internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav. De forvaltningsforanstaltninger, som er vedtaget i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC), omfatter et særligt system af foranstaltninger til beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det NEAFC-regulerede område. For at sikre kontinuiteten i EU-fiskerifartøjernes nuværende måde at operere på i NEAFC-farvande bør de gældende regler i forordning (EF) nr. 2347/2002 vedrørende dybhavsfiskeritilladelse, udpegede havne og medlemsstaternes meddelelse af oplysninger dog fortsat gælde for dybhavsfiskeri i det NEAFC-regulerede område. For fortsat at forbedre den videnskabelige viden om de nævnte bestande og eftersom de gældende NEAFC-foranstaltninger ikke omfatter observatørdækning, bør der desuden anvendes den samme observatørdækning i alle områder i Nordsøen og i alle CECAF-områder, hvor fiskeri efter dybhavsarter finder sted.
- (13) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af listen over indikatorer for sårbare marine økosystemer i bilag III med henblik på at tilpasse denne liste til den seneste videnskabelige rådgivning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁴⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (14) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning med hensyn til fastlæggelse af de eksisterende fiskeriområder og oprettelse og tilpasning af listen over områder, hvor der vides at forekomme sårbare marine økosystemer, eller der er sandsynlighed herfor, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning for så vidt angår godkendelse af forsøgsfiskeri i dybhavsområder og for så vidt angår tilpasning af fastlæggelsen af de eksisterende dybhavsfiskeriområder med henblik på at omfatte de steder, hvor fiskeri udføres efter en fiskeritilladelse udstedt i overensstemmelse med denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 81/608/EØF af 13. juli 1981 om indgåelse af konvention om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (EFT L 227 af 12.8.1981, s. 21).

⁽⁴⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (16) Der bør derfor fastsættes nye regler om regulering af fiskeriet efter dybhavsarter i Unionens farvande i det nordøstlige Atlanterhav og i internationale farvande inden for CECAF's kompetenceområde —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

Denne forordning bidrager til at nå målene i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 for så vidt angår dybhavsarter og levesteder. Desuden tager den sigte på:

- a) at forbedre videnskabelig viden om dybhavsarter og deres levesteder
- b) at forebygge betydelig skadelig indvirkning på sårbare marine økosystemer inden for rammerne af dybhavsfiskeri og sikre en langsigtet bevarelse af dybhavsbestandene
- c) at sikre, at EU-foranstaltninger med henblik på bæredygtig forvaltning af dybhavsbestandene er i overensstemmelse med de resolutioner, som De Forenede Nationers Generalforsamling har vedtaget, navnlig resolution 61/105 og 64/72.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på fiskeri eller planlagt fiskeri i følgende farvande:
 - a) med EU-fiskerfartøjer og tredjelandes fiskerfartøjer i Unionens farvande i Nordsøen, i de nordvestlige farvande og i de sydvestlige farvande samt Unionens farvande i ICES-område IIa
 - b) med EU-fiskerfartøjer i de internationale farvande i CECAF-område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.
2. Denne artikels stk. 1 berører ikke artikel 16, stk. 5.

Artikel 3

Genstand

1. Denne forordning finder anvendelse på arter, der forekommer i dybhavsområder, og som er kendetegnet ved en kombination af følgende biologiske faktorer: modning i en relativt høj alder, langsom vækst, lang forventet levetid, lav naturlig dødelighed, uregelmæssig rekruttering af gode årgange og gydning, der muligvis ikke finder sted hvert år («dybhavsarter»).
2. Med henblik på denne forordning er dybhavsarter og heriblandt de mest sårbare arter opført i bilag I.

Artikel 4

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning anvendes definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 af 15. juli 2008 om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeris skadelige virkninger (EUT L 201 af 30.7.2008, s. 8).

2. Desuden forstås ved:
- a) »ICES-områder«: områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 ⁽¹⁾
 - b) »CECAF-områder«: områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 ⁽²⁾
 - c) »NEAFC-reguleret område«: de farvande, som er underlagt konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, som ligger uden for de farvande, der henhører under de kontraherende parters fiskerijurisdiktion
 - d) »mest sårbare arter«: de dybhavsarter, der er angivet i tredje kolonne under overskriften »Mest sårbare (x)« i tabellen i bilag I
 - e) »metier«: fiskeri rettet mod bestemte arter med bestemte redskaber i et bestemt område
 - f) »dybhavsmetier«: en metier, som er rettet mod dybhavsarter, jf. kriterierne i artikel 5, stk. 2
 - g) »fiskeriovervågningscenter«: et af en flagmedlemsstat oprettet operationelt center, som er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel
 - h) »kontakt«: fangster af sådanne mængder af indikatorarter for sårbare marine økosystemer, som overstiger de tærskelniveauer, der er fastsat i bilag IV
 - i) »utilsigtede fangster«: utilsigtede fangster af marine organismer, som i henhold til artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal landes og afskrives på kvoten, enten fordi de er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, eller fordi de overstiger de tilladte mængder i henhold til reglerne om fangstsammensætning og bifangst
 - j) »indikatorer for sårbare marine økosystemer«: indikatorerne i bilag III
 - k) »eksisterende dybhavsfiskeriområder«: den del af området som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), hvor dybhavsfiskeri historisk har fundet sted, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 5

Fiskeritilladelser

1. For fiskeri efter dybhavsarter kræves der en fiskeritilladelse (»målrettet fiskeritilladelse«). Den målrettede fiskeritilladelse skal angive de dybhavsarter, hvorefter fartøjet har tilladelse til at fiske.
2. Med henblik på stk. 1 anses et fiskerifartøj, der driver fiskeri, at fiske efter dybhavsarter, hvis dets meddelelser om fangster (i logbogen, landingsopgørelser, salgsnotaer eller lignende dokument) i det pågældende kalenderår indeholder mindst 8 % dybhavsarter på en fangstrejse.

Dette gælder dog ikke fiskerifartøjer, for hvilke den samlede registrering af dybhavsarter i det pågældende kalenderår er på mindre end 10 ton. Dette afsnit berører ikke stk. 6.

3. For fiskeri udøvet af fiskerifartøjer, der, selv om de ikke fisker efter dybhavsarter, fanger dybhavsarter som bifangst, kræves der en fiskeritilladelse (»fiskeritilladelse til bifangst«). Fiskeritilladelsen til bifangst skal angive de dybhavsarter, som fartøjet kan komme i kontakt med som bifangst, når det fisker efter andre arter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

4. De to typer fiskeritilladelser, der er omhandlet i henholdsvis denne artikels stk. 1 og 3, skal tydeligt kunne skelnes fra hinanden i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 116 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
5. Fiskerifartøjer, der ikke er i besiddelse af en fiskeritilladelse i henhold til denne artikel, må højst fange 100 kg dybhavsarter pr. fangstrejse. Fangster af dybhavsarter på over 100 kg, der er taget af sådanne fartøjer, må ikke opbevares om bord, omlades eller landes, medmindre det drejer sig om utilsigtede fangster af dybhavsarter, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, og som skal landes og afskrives på kvoten.
6. Et fiskerifartøj, der er i besiddelse af en fiskeritilladelse til bifangst, og som har adgang til en kvote for bifangster af dybhavsarter, som med højst 15 % overstiger den tærskel på 10 ton, der er fastsat i denne artikels stk. 2, anses ikke for at fiske efter dybhavsarter. Det skal lande sådanne fangster og afskrive dem på kvoten. Utilsigtede fangster af dybhavsarter, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, skal landes og afskrives på kvoten.
7. Denne forordning finder tilsvarende anvendelse på udstedelse af fiskeritilladelser til tredjelands fiskerifartøjer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 ⁽¹⁾.

Artikel 6

Kapacitetsforvaltning

1. Den samlede fiskerikapacitet målt i bruttotonnage og i kilowatt for alle EU-fiskerifartøjer, hvortil en medlemsstat har udstedt en målrettet fiskeritilladelse, må på intet tidspunkt overstige den samlede fiskerikapacitet for fartøjer i den pågældende medlemsstat i det år mellem 2009 og 2011, hvor tallet er højest, som:
 - a) har fanget 10 ton dybhavsarter eller mere i det af de tre kalenderår mellem 2009 og 2011, hvor tallet er højest, og
 - b) er registreret i en af regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, i den pågældende medlemsstat, og hvis fangsterne af dybhavsarter for hvert af disse fartøjer udgjorde mindst 10 % af dets samlede årlige fangster i det af de tre kalenderår mellem 2009 og 2011, hvor tallet er højest.
2. Hvis en medlemsstat har fået tildelt fiskerimuligheder for arter, der er anført i bilag I, inden den 12. januar 2017, men dens fartøjer ikke har fanget 10 ton dybhavsarter eller mere i et af referenceårene, må denne medlemsstats samlede fiskerikapacitet, uanset stk. 1, litra a), på intet tidspunkt overstige den samlede fiskerikapacitet for dens fartøjer, hvoraf mindst ét har fanget 10 ton dybhavsarter eller mere, i det af de tre seneste år, hvor tallet er højest.

Artikel 7

Eksisterende dybhavsfiskeriområder

1. Senest den 13. juli 2017 underretter de medlemsstater, hvis fartøjer har fået tildelt en dybhavsfiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2347/2002, for så vidt at den vedrører fiskeri, der udøves af fartøjer, som hvert kalenderår fanger mere end 10 ton, Kommissionen herom ved hjælp af FOS-oplysninger eller, hvis FOS-oplysninger ikke er til rådighed, ved hjælp af andre relevante og verificerbare oplysninger om de steder, hvor sådanne fartøjer fiskede efter dybhavsarter i referencekalenderårene 2009-2011.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerifartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

2. På grundlag af de oplysninger, der er indberettet i medfør af stk. 1, og på basis af de bedste foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger fastlægger Kommissionen senest den 13. januar 2018 de eksisterende dybhavsfiskeriområder ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18.

Artikel 8

Generelle krav til ansøgninger om fiskeritilladelser

1. Hver ansøgning om en fiskeritilladelse skal ledsages af en detaljeret beskrivelse af det område, hvori fiskerfartøjet agter at fiske, redskabstypen, den dybde, hvori der skal fiskes, den planlagte hyppighed og varighed af fiskeriet samt navnene på de pågældende dybhavsarter.
2. Målrettede fiskeritilladelser må kun udstedes til fiskeri inden for de eksisterende dybhavsfiskeriområder.
3. Uanset denne artikels stk. 2 kan målrettede fiskeritilladelser indtil fastlæggelsen af de eksisterende dybhavsfiskeriområder i overensstemmelse med artikel 7 udstedes, forudsat at fiskerfartøjerne har forelagt dokumentation for, at de har udøvet fiskeri i dybhavsmetieren i mindst tre år, inden ansøgningen om fiskeritilladelsen er indgivet. En sådan fiskeritilladelse kan kun udstedes for de steder, hvor der tidligere er blevet udøvet et sådant fiskeri.
4. Der må ikke udstedes fiskeritilladelse til fiskeri med bundtrawl på en dybde på mere end 800 meter.
5. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat indgive en anmodning om at udøve forsøgsfiskeri på steder, der ligger uden for de eksisterende dybhavsfiskeriområder. En sådan anmodning skal ledsages af en konsekvensanalyse, som er foretaget i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav fra 2008. Ved indgivelsen af en sådan anmodning angiver medlemsstaten den forventede varighed af forsøgsfiskeriet og det forventede antal deltagende fartøjer og deres kapacitet. Den skal foreslå afhjælpende foranstaltninger for at forebygge kontakt med eller effektivt beskytte sårbare marine økosystemer.
6. Kommissionen kan efter at have vurderet de oplysninger, som medlemsstaterne har forelagt, og på grundlag af rådgivning fra et videnskabeligt rådgivningsorgan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt give tilladelse til at udøve det forsøgsfiskeri, der er anmodet om. I tilladelsen kan Kommissionen navnlig fastlægge:
 - a) området for forsøgsfiskeriet
 - b) det maksimale antal fartøjer og den maksimale kapacitet
 - c) et sådant fiskeris varighed, der ikke må overstige et år, og som kan forlænges én gang
 - d) den maksimale procentdel af den samlede tilladte fangstmængde af dybhavsarter, som kan fanges i forsøgsfiskeriet, og
 - e) de afhjælpende foranstaltninger, der skal overholdes for at beskytte sårbare marine økosystemer.
7. For at sikre indsamling af repræsentative data, som er velegnede til vurdering og forvaltning af dybhavsbestandene og af kontakter med sårbare marine økosystemer, kræves i enhver fiskeritilladelse, der udstedes i overensstemmelse med stk. 6, tilstedeværelse af videnskabelige observatører eller elektronisk fjernovervågning på det pågældende fartøj i de første 12 måneder af fiskeritilladelsens varighed.
8. På grundlag af en anmodning og oplysninger fra den pågældende medlemsstat kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter justere fastlæggelsen af det eksisterende dybhavsfiskeriområde for at medtage de steder, hvor der drives fiskeri i henhold til en fiskeritilladelse, der er udstedt i overensstemmelse med denne artikels stk. 5 og 6.

*Artikel 9***Specifikke krav til beskyttelse af sårbare marine økosystemer**

1. Denne artikel finder anvendelse på fiskeri med bundtrawl på en dybde på mere end 400 meter.
2. Hvis den mængde af indikatorer for sårbare marine økosystemer som defineret i bilag III, der under fiskeri er blevet fanget, overstiger de tærskler, der er defineret i bilag IV, anses kontakt med sårbare marine økosystemer for at have fundet sted. Fiskerifartøjet skal straks indstille fiskeriet i det pågældende område. Det må først genoptage fiskeriet, når det er nået frem til et alternativt område, som er mindst fem sømil fra det område, hvor kontakten fandt sted.
3. Fiskerifartøjet skal straks indberette hver kontakt med sårbare marine økosystemer til de kompetente nationale myndigheder, som omgående underretter Kommissionen herom.
4. Medlemsstaterne anvender de bedste foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger, herunder biogeografiske oplysninger og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, til at identificere, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer. Desuden anmoder Kommissionen et kompetent videnskabeligt rådgivningsorgan om at foretage en årlig vurdering af de områder, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer.

Denne vurdering, der skal foretages i overensstemmelse med FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav fra 2008, anvender en forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i forordning (EU) nr. 1380/2013 og gøres offentligt tilgængelig.

5. Hvis der på grundlag af den procedure, der er omhandlet i stk. 4, er blevet identificeret områder, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer, underretter medlemsstaterne og det kompetente videnskabelige rådgivningsorgan rettidigt Kommissionen herom.
6. På baggrund af de bedste foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger og baseret på de vurderinger og identifikationer, som medlemsstaterne og det videnskabelige rådgivningsorgan har foretaget, vedtager Kommissionen senest den 13. januar 2018 gennemførelsesretsakter med henblik på fastlæggelse af en liste over områder, hvor der vides at forekomme eller er sandsynlighed for at forekomme sårbare marine økosystemer. Kommissionen gennemgår listen årligt på baggrund af rådgivning fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri og ændrer, hvis det er relevant, listen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Kommissionen kan fjerne et område fra listen, forudsat at den på grundlag af en konsekvensanalyse og efter høring af det kompetente videnskabelige rådgivningsorgan fastslår, at der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der ikke forekommer sårbare marine økosystemer, eller at der er blevet vedtaget passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som sikrer forebyggelse af betydelig skadelig indvirkning på sårbare marine økosystemer i dette område. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18.
7. Kommissionen kan på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger gennemgå indikatorerne for sårbare marine økosystemer og tillægges beføjelse til ændre listen i bilag III ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17.
8. Der kræves nye konsekvensanalyser, hvis der sker betydelige ændringer af de teknikker, der anvendes til fiskeri med bundredskaber, eller hvis nye videnskabelige oplysninger viser, at der er sårbare marine økosystemer i et givet område.
9. Fiskeri med bundredskaber forbydes i alle de områder, der er anført i overensstemmelse med stk. 6.

*Artikel 10***Anvendelse af specifikke kontrolkrav**

Fiskeri og fiskeriaktiviteter, der er omfattet af denne forordning, er også omfattet af bestemmelserne i artikel 7, 17, 42, 43 og 45, artikel 84, stk. 1, litra a), artikel 95, stk. 3, artikel 104, stk. 1, artikel 105, stk. 3, litra c), artikel 107, stk. 1, artikel 108, stk. 1, og artikel 115, litra c), i samt bilag I til forordning (EF) nr. 1224/2009, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

*Artikel 11***Udpegede havne**

1. Medlemsstaterne udpeger de havne, hvor landing eller omladning af dybhavsarter eller blandede mængder heraf på over 100 kg skal finde sted. Medlemsstaterne sender listen over disse udpegede havne til Kommissionen senest den 13. marts 2017.
2. Der må ikke landes blandede mængder af dybhavsarter på over 100 kg andre steder end i de havne, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til stk. 1.

*Artikel 12***Forhåndsmeddelelse**

Uanset artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal førere af alle EU-fiskerfartøjer, som agter at lande 100 kg dybhavsarter eller derover, uanset fartøjets længde, underrette flagstatens kompetente myndighed om denne hensigt mindst fire timer inden det forventede tidspunkt for ankomst i havnen. Føreren eller enhver anden person, som er ansvarlig for at føre fartøjer med en længde på 12 meter eller derunder, underretter de kompetente myndigheder mindst en time inden det forventede tidspunkt for ankomst i havnen.

*Artikel 13***Logbogsregistreringer til havs**

1. Hvis forpligtelsen til at føre logbog finder anvendelse, skal førere af EU-fiskerfartøjer, som har en fiskeritilladelse i henhold til artikel 5, stk. 1 eller 3, ved udøvelsen af en dybhavsmetier, eller når de fisker på dybder over 400 meter:
 - a) slå en ny streg i papirlogbogen efter hvert træk, eller
 - b) foretage særskilte registreringer efter hvert træk, hvis de er omfattet af det elektroniske registrerings- og indberetningsystem.
2. Førere af EU-fiskerfartøjer registrerer også i fartøjets logbog de mængder af dybhavsarter som anført i bilag I, der er fanget, opbevaret om bord, omladet eller landet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, og de mængder af indikatorer for sårbare marine økosystemer, der er anført i bilag III, og som overstiger tærsklerne fastsat i bilag IV, herunder artssammensætninger og vægt, og foretager indberetning af disse mængder til de kompetente myndigheder.

*Artikel 14***Inddragelse af fiskeritilladelser**

Med forbehold af artikel 7, stk. 4, og artikel 92 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 90, stk. 1, inddrages de fiskeritilladelser, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, stk. 1 og 3, i mindst to måneder i hvert af følgende tilfælde:

- a) manglende overholdelse af betingelserne i fiskeritilladelsen med hensyn til begrænsninger for anvendelse af redskaber, de områder, hvori fartøjerne har tilladelse til at operere, eller fangstbegrænsninger for de arter, hvorefter det er tilladt at fiske, eller
- b) manglende overholdelse af kravet om at tage en videnskabelig observatør om bord eller kravet om prøvetagning af fangster til videnskabelige formål, jf. nærværende forordnings artikel 16.

*Artikel 15***Regler om dataindsamling og -indberetning**

1. Med forbehold af mere specifikke bestemmelser i denne forordning finder forordning (EF) nr. 199/2008 anvendelse.
2. Ved indsamlingen af data om dybhavsmetier i overensstemmelse med de generelle regler om dataindsamling og med de præcisionsniveauer, der er fastlagt i det relevante flerårige EU-program for indsamling og forvaltning af biologiske, tekniske, miljømæssige, sociale og økonomiske data, skal medlemsstaterne overholde de særlige dataindsamlings- og indberetningskrav, der er fastsat i bilag II for dybhavsmetieren.
3. Medlemsstaterne indarbejder i alle fiskeritilladelser, der udstedes i henhold til artikel 5, de betingelser, som er nødvendige for at sikre, at det pågældende fartøj i samarbejde med det relevante videnskabelige institut deltager i dataindsamlings- og indberetningskrav, der er fastsat i bilag II for dybhavsmetieren.
4. Føreren af et fartøj eller en anden person, som er ansvarlig for at føre fartøjet, tager den videnskabelige observatør om bord, som medlemsstaten har udpeget til dette fartøj, medmindre dette af sikkerhedsmæssige årsager ikke er muligt. Føreren støtter den videnskabelige observatør i udøvelsen af dennes opgaver.
5. Efter anmodning fra Kommissionen forelægger en medlemsstat årlige rapporter med aggregerede data om antallet af fartøjer, der fører dens flag, og som udøver dybhavsfiskeri, deres fiskeriområde, redskabstypen, størrelsen, antallet af hver type udstedt fiskeritilladelse, deres oprindelige havn, de samlede dybhavsfiskerimuligheder, der er til rådighed for dens fartøjer, og den samlede procentsats for anvendelsen af sådanne fiskerimuligheder. Disse rapporter gøres offentligt tilgængelige.

*Artikel 16***Observatørdækning**

1. Medlemsstaterne udarbejder et program for observatørdækning for at sikre indsamling af relevante, rettidige og nøjagtige data om fangst og bifangst af dybhavsarter og kontakt med sårbare marine økosystemer samt andre relevante oplysninger med henblik på en effektiv gennemførelse af denne forordning. Fartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn med en fiskeritilladelse til dybhavsfiskeri, er omfattet af en observatørdækning på mindst 20 %, bortset fra fartøjer, der af sikkerhedsmæssige årsager ikke er egnede til at tage en observatør om bord. Alle andre fartøjer med en tilladelse til fangst af dybhavsarter er omfattet af en observatørdækning på mindst 10 %, bortset fra fartøjer, der af sikkerhedsmæssige årsager ikke er egnede til at tage en observatør om bord.
2. Hvis en operatør af sin medlemsstat er blevet anmodet om at tage en observatør om bord på sit fartøj, forhindrer en observatørs fravær af årsager, der ligger uden for operatørens kontrol, ikke dette fartøj i at forlade havnen.
3. Senest den 1. januar 2018 indhenter Kommissionen på grundlag af data, der er indsamlet i henhold til denne forordning, videnskabelig rådgivning om, hvorvidt den observatørdækning, der er fastsat i denne artikels stk. 1, er tilstrækkelig til at nå målene i artikel 1, navnlig med henblik på at forebygge betydelig skadelig indvirkning på sårbare marine økosystemer inden for rammerne af dybhavsfiskeri, og hvorvidt den bør tilpasses på grundlag af en ajourført prøvetagningsmetode. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den videnskabelige rådgivning.
4. Hvis Kommissionen på grundlag af den videnskabelige rådgivning, der er omhandlet i stk. 3, finder, at procentsatserne for den observatørdækning, der er fastsat i stk. 1, bør justeres, kan Kommissionen omgående forelægge et forslag om revision af disse procentsatser.
5. Uanset artikel 2 finder nærværende artikel tilsvarende anvendelse på fiskeri efter dybhavsarter fra fartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn i det NEAFC-regulerede område.

*Artikel 17***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 12. januar 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 9, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 18***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et fiskeri- og akvakulturudvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 19***Evaluerings**

1. Senest den 13. januar 2021 evaluerer Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes indberetninger og den videnskabelige rådgivning, som den anmoder om med henblik herpå, virkningen af foranstaltningerne i denne forordning og beslutter, i hvilket omfang målene i artikel 1, litra a) og b), er nået.
2. Evalueringen fokuserer på udviklingen inden for følgende emner:
 - a) anvendelsen af alle typer fiskeredskaber i forbindelse med fiskeri efter dybhavsarter med særligt fokus på indvirkningen på de mest sårbare arter og på sårbare marine økosystemer

- b) de fartøjer, som er gået over til at anvende redskaber med en reduceret indvirkning på havbunden, og fremskridt med hensyn til forebyggelse, minimering og så vidt muligt eliminering af utilsigtede fangster
- c) det område, hvori fartøjerne i hver dybhavsmetier opererer
- d) fuldstændigheden og pålideligheden af de data, som medlemsstaterne forelægger for videnskabelige organer med henblik på vurdering af bestande eller for Kommissionen i tilfælde af særlige indkaldelser af data
- e) de dybhavsbestande, hvor den videnskabelige rådgivning er forbedret
- f) effektiviteten af ledsageforanstaltningerne, når det gælder om at eliminere udsnid og reducere fangster af de mest sårbare arter
- g) kvaliteten af de konsekvensanalyser, der foretages i henhold til artikel 8
- h) antallet af fartøjer og havne i Unionen, der direkte påvirkes af denne forordnings gennemførelse
- i) effektiviteten af de foranstaltninger, der træffes for at sikre dybhavsbestandenes bæredygtighed på lang sigt og forebygge bifangst af ikkemålarter, navnlig bifangst af de mest sårbare arter
- j) det omfang, hvori sårbare marine økosystemer er blevet effektivt beskyttet gennem begrænsning af tilladt fiskeri til eksisterende dybhavsfiskeriområder, flytningsreglen og/eller ved hjælp af andre foranstaltninger
- k) anvendelsen af en begrænsning på en dybde på 800 meter.

3. På grundlag af den i denne artikels stk. 1 omhandlede evaluering kan Kommissionen i givet fald forelægge forslag om ændring af denne forordning. Kommissionen kan navnlig, hvis den nævnte evaluering viser, at fiskeri med bundredskaber ikke opfylder målene fastsat i artikel 1, forelægge et forslag om ændring af denne forordning med henblik på at sikre, at målrettede fiskeritilladelser til fartøjer, der anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn, udløber eller tilbagekaldes, og at der træffes alle nødvendige foranstaltninger vedrørende bundredskaber, herunder langlinefartøjer, til at sikre beskyttelse af de mest sårbare arter og sårbare marine økosystemer.

Artikel 20

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Forordning (EF) nr. 2347/2002 ophæves.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.
3. Uanset denne artikels stk. 1 finder artikel 3, 7 og 9 i forordning (EF) nr. 2347/2002 fortsat anvendelse på EU-fiskerifartøjer, der udøver fiskeri i det NEAFC-regulerede område.
4. De særlige fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 2347/2002, er fortsat gyldige i en periode på højst ét år fra den 12. januar 2017.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

BILAG I

Dybhavsarter

Videnskabeligt navn	Dansk navn	Mest sårbare (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Pighajarter	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Fabricius' sorthaj	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Portugisisk fløjls haj	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Langsnudet fløjls haj	x
<i>Dalatias licha</i>	Chokoladehaj	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Lyshaj	x
<i>Apristuris</i> spp.	Kattehajslægt	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Kravehaj	
<i>Deania calcea</i>	Næbhaj	
<i>Galeus melastomus</i>	Ringhaj	
<i>Galeus murinus</i>	Rødhaj	
<i>Hexanchus griseus</i>	Seksgællet haj	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Sorthaj	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Spidsfinnet trekantshaj	
<i>Scymnodon ringens</i>	Haj af arten <i>Scymnodon ringens</i>	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grønlandshaj	
<i>Alepocephalidae</i>	Glothovedfisk	
<i>Alepocephalus bairdii</i>	Bairds glathovedfisk	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Rissos glathovedfisk	
<i>Aphanopus carbo</i>	Sort sabelfisk	
<i>Argentina silus</i>	Guldlaks	
<i>Beryx</i> spp.	Beryxarter	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Dybvandskrabbe	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Havmus	

Videnskabeligt navn	Dansk navn	Mest sårbare (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Storøjet havmus	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Spydnæset havmus	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Skolæst	
<i>Epigonus telescopus</i>	Teleskopkardinalfisk	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Blåkæft	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Orange savbug	x
<i>Macrourus berglax</i>	Nordlig skolæst	
<i>Molva dypterygia</i>	Byrkelange	
<i>Mora moro</i>	Almindelig dybhavstorsk	
<i>Antimora rostrata</i>	Blå antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Spidstandet blankesten	
<i>Polyprion americanus</i>	Vragfisk	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Hellefisk	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Middelhavssavbug	
<i>Macrouridae</i> med undtagelse af <i>Coryphaenoides rupestris</i> og <i>Macrourus berglax</i>	Langhaler med undtagelse af skolæst og nordlig skolæst	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Geddetryne	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Chemnitz' pigål	
<i>Raja fyllae</i>	Fyllas rokke	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktisk rokke	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Sortbuget rokke	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Dragehovedfisk af arten <i>Trachyscorpia cristulata</i>	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Strømpebåndsfisk	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Esmarks ålebrosme	
<i>Sebastes viviparus</i>	Lille rødfisk	

BILAG II

Specifikke krav vedrørende dataindsamling og rapportering, jf. artikel 15, stk. 2

1. Medlemsstaterne sikrer, at data, som indsamles for et område, der omfatter både Unionens farvande og internationale farvande, opdeles yderligere, så de henviser til Unionens farvande eller internationale farvande hver for sig.
2. Når aktiviteterne i en dybhavsmetier overlapper aktiviteterne i en anden metier inden for samme område, foretages dataindsamlingen for førstnævnte aktiviteter særskilt fra dataindsamlingen for sidstnævnte aktiviteter.
3. Udsmid er omfattet af krav om prøvetagning i alle dybhavsmetier. Prøvetagningsstrategien for landinger og udsmid omfatter alle de arter, der er anført på listen i bilag I, samt arter, der tilhører havbundens økosystem, som f.eks. dybvandskoraller, svampe eller andre organismer, som tilhører samme økosystem.
4. En observatør, der er taget om bord, anmodes om at identificere og dokumentere vægten af eventuelle stenkoraller, bløde koraller, svampe eller andre organismer, der tilhører det samme økosystem, og som er taget om bord med fartøjets redskaber.
5. Hvis den gældende flerårige dataindsamlingsplan kræver, at der indsamles oplysninger om fiskeriindsatsen angivet i det antal timer, hvor der er fisket med trawl samt sættetiden for passive redskaber, indsamler medlemsstaten følgende yderligere data, som den er parat til at fremlægge sammen med oplysningerne om fiskeriindsatsen:
 - a) den geografiske position for fiskeriaktiviteterne for hvert enkelt træk på grundlag af FOS-data, som sendes af fartøjet til fiskeriovervågningscentret
 - b) den fiskedybde, hvori redskaberne anvendes, hvis fartøjet skal sende indberetninger ved hjælp af en elektronisk logbog. Fartøjets fører indberetter fiskedybder i overensstemmelse med det standardiserede rapporteringsformat.

BILAG III

Indikatorarter for sårbare marine økosystemer

Følgende er en liste over sårbare marine økosystemhabitatter med de taxa, der med størst sandsynlighed forekommer i disse habitater, og som betragtes som indikatorer for sårbare marine økosystemer.

Habitattype for sårbare marine økosystemer	Repræsentative taxa
1. Koldtvandskoralrev	
a) <i>Lophelia pertusa</i> -rev	<i>Lophelia pertusa</i>
b) <i>Solenosmilia variabilis</i> -rev	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Korallhave	
a) Have med hård bund	
i) Hornkorallhave og sortkorallhave med hård bund	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isidiidae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii) Kolonidannende skleraktinske koraller på klippebund	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii) Ikke-revdannende skleraktinske koncentrationer	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
b) Korallhaver med blød bund	
i) Hornkorallhave og sortkorallhave med blød bund	<i>Chrysogorgiidae</i>
ii) Bægerkorallbanker	<i>Caryophylliidae</i>
iii) Blomkålskorallbanker	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Koncentrationer af dybhavssvampe	
a) Andre svampekoncentrationer	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
b) Svampehaver med hård bund	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
c) Glassvampesamfund	<i>Rosellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Habitattype for sårbare marine økosystemer	Repræsentative taxa
4. Søfjerbanker	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halipteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Koncentrationer af cylinderroser	<i>Cerianthidae</i>
6. Mudder- og sandbundsfauna	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Koncentrationer af mosdyr	

BILAG IV

Kontakt med et muligt sårbart marint økosystem defineres som:

- a) i forbindelse med trawltræk og andre fiskeredskaber end langliner: forekomst af indikatorer for sårbare marine økosystemer på mere end 30 kg levende koraller og/eller 400 kg levende svampe, og
 - b) i forbindelse med et langlinesæt: forekomst af indikatorer for sårbare marine økosystemer på 10 kroge pr. segment med 1 000 kroge eller pr. langlinesektion på 1 200 meter, alt efter hvad der er kortest.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2337**af 14. december 2016****om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91 og 109,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 ⁽⁴⁾ tillader medlemsstaterne at betale kompensation til 40 specificerede jernbanevirksomheder for udgifter til opfyldelse af forpligtelser, som virksomheder inden for andre transportformer ikke skal afholde. Anvendes reglerne for normalisering korrekt, fritages medlemsstaterne for kravet om anmeldelse af statsstøtte.
- (2) Der er vedtaget en række EU-retsakter, der åbner markederne for godstransport og international personbefordring med jernbane op for konkurrence, og som, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ⁽⁵⁾, fastsætter visse grundlæggende principper, herunder at jernbanevirksomheder skal drives efter de principper, som gælder for kommercielle virksomheder, at enheder med ansvar for fordeling af kapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur skal være adskilt fra enheder, der driver jernbanetrafik, og at der skal være en regnskabsmæssig adskillelse, at alle jernbanevirksomheder, der har fået tildelt licens i overensstemmelse med EU-kriterier, skal have adgang til jernbaneinfrastrukturen på et fair og ikkediskriminerende grundlag, og at infrastrukturforvaltere kan opnå statslig finansiering.
- (3) Forordning (EØF) nr. 1192/69 hænger ikke sammen med og er uforenelig med de gældende lovgivningsmæssige foranstaltninger. Navnlig er det inden for rammerne af et liberaliseret marked, hvor jernbanevirksomheder konkurrerer direkte med de specificerede jernbanevirksomheder, ikke længere hensigtsmæssigt at behandle disse to grupper af virksomheder forskelligt.
- (4) For at fjerne uoverensstemmelser i Unionens retsorden og med henblik på at bidrage til forenkling ved at fjerne en retsakt, der er blevet forældet, er det derfor hensigtsmæssigt at ophæve forordning (EØF) nr. 1192/69.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2016 (EUT C 430 af 22.11.2016, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1192/69 af 26. juni 1969 om fælles regler for normaliseringen af jernbanevirksomhedernes regnskaber (EFT L 156 af 28.6.1969, s. 8).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

- (5) Medlemsstaterne kan betale kompensation for udgifter til anlæg, hvor en bane krydser en vej, på grundlag af artikel 8 i direktiv 2012/34/EU. De kan dog få brug for tid til at ændre deres nationale love og administrative bestemmelser for at tage højde for ophævelsen af forordning (EØF) nr. 1192/69. Derfor bør denne ophævelse ikke få øjeblikkelig virkning for de tilfælde, der er omfattet af bilag IV til forordning (EØF) nr. 1192/69 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1192/69 ophæves med undtagelse af de bestemmelser i nævnte forordning, der gælder for normaliseringen af regnskaber for tilfælde under kategori IV omfattet af nævnte forordnings bilag IV. Disse bestemmelser finder fortsat anvendelse indtil den 31. december 2017.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2338**af 14. december 2016****om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk personbefordring med jernbane****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Befordring med jernbane har potentiale til at vokse og øge sin andel af transportmarkedet og spille en vigtig rolle i et bæredygtigt transport- og mobilitetssystem, hvor den kan skabe nye investeringsmuligheder og arbejdspladser. Imidlertid har væksten inden for personbefordring med jernbane ikke holdt trit med udviklingen inden for andre transportformer.
- (2) EU-markedet for international personbefordring med jernbane har været åbent for konkurrence siden 2010. Derudover har nogle medlemsstater åbnet deres marked for indenlandsk personbefordring for konkurrence ved at indføre fri adgang til markedet eller sende kontrakter om offentlig trafikbetjening i udbud eller begge dele. Åbning af markedet for indenlandsk personbefordring med jernbane bør få en positiv indvirkning på det fælles europæiske jernbaneområdes funktion og føre til bedre tjenester for brugerne.
- (3) Kommissionen bekendtgjorde i sin hvidbog om transport af 28. marts 2011 sine intentioner om at gennemføre det indre marked for jernbanetjenester ved at afskaffe de tekniske, administrative og juridiske hindringer, som besværliggør adgangen til jernbanemarkedet.
- (4) Gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneområde bør fremme udviklingen af befordring med jernbane som et troværdigt alternativ til andre transportformer, blandt andet med hensyn til pris og kvalitet.
- (5) Et specifikt mål med denne forordning er at øge kvaliteten, gennemsigtigheden og effektiviteten af og præstationsniveauet for offentlig personbefordring med jernbane.
- (6) Tjenester på grænseoverskridende niveau i henhold til kontrakter om offentlig trafikbetjening, herunder offentlige transporttjenester, som dækker lokale og regionale transportbehov, bør være underlagt godkendelse fra de kompetente myndigheder i de medlemsstater, på hvis område de pågældende tjenester stilles til rådighed.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2016 (EUT C 430 af 22.11.2016, s. 4). Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (7) De kompetente myndigheder bør fastlægge specifikationer for offentlige serviceforpligtelser inden for offentlig personbefordring. Disse specifikationer bør være i overensstemmelse med de politikmål, der er anført i dokumenter om offentlig transportpolitik i medlemsstaterne.
- (8) Specifikationer for offentlige serviceforpligtelser inden for offentlig personbefordring bør om muligt skabe positive netværkseffekter, blandt andet i form af tjenester af bedre kvalitet, social og territorial samhørighed eller den generelle effektivitet af det offentlige transportsystem.
- (9) Offentlige serviceforpligtelser bør være i overensstemmelse med den offentlige transportpolitik. Dette giver dog ikke de kompetente myndigheder ret til at modtage et specifikt støttebeløb.
- (10) Når dokumenter om offentlig transportpolitik udarbejdes, bør relevante interessenter høres i overensstemmelse med national ret. Disse interessenter kunne omfatte transportvirksomheder, infrastrukturforvaltere, arbejdstagerorganisationer og repræsentanter for brugere af offentlige transporttjenester.
- (11) For så vidt angår kontrakter om offentlig trafikbetjening, der ikke er tildelt på grundlag af en udbudsprocedure, bør operatører af offentlig trafikbetjening opfyldelse af offentlige serviceforpligtelser kompenseres på passende vis for at sikre langsigtet finansiel bæredygtighed af offentlig personbefordring i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i den offentlige transportpolitik. En sådan kompensation bør navnlig bevirke, at operatører af offentlig trafikbetjening opretholder eller udvikler effektiv forvaltning, og at der stilles personbefordring af en tilstrækkelig høj standard til rådighed.
- (12) Inden for rammerne af oprettelsen af det fælles europæisk jernbaneområde bør medlemsstaterne sikre et tilstrækkeligt niveau af social beskyttelse for operatører af offentlig trafikbetjening personale.
- (13) Med henblik på passende integration af sociale og arbejdsmarkedsmæssige krav i procedurer for tildeling af kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring bør operatører af offentlig trafikbetjening i forbindelse med opfyldelsen af kontrakter om offentlig trafikbetjening overholde de krav på området social- og arbejdsmarkedetsret, der gælder i den medlemsstat, hvor den pågældende kontrakt om offentlig trafikbetjening er tildelt, og som følger af love, forskrifter og afgørelser på både nationalt plan og EU-plan samt af gældende kollektive overenskomster, forudsat at disse nationale regler og anvendelsen heraf er i overensstemmelse med EU-retten.
- (14) Når medlemsstater kræver, at personale, der er ansat af en tidligere operatør, overføres til en nyvalgt operatør af offentlig trafikbetjening, bør dette personale tildeles de rettigheder, som det ville have haft ret til, hvis der havde været tale om en overførsel som omhandlet i Rådets direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾. Medlemsstaterne bør frit kunne vedtage sådanne bestemmelser.
- (15) De kompetente myndigheder bør stille relevante oplysninger til rådighed for alle interesserede parter om udarbejdelse af bud inden for rammerne af udbudsprocedurer og samtidig sikre legitim beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger.
- (16) En kompetent myndigheds pligt til at give alle interesserede parter oplysninger, der er væsentlige for udarbejdelse af et bud inden for rammerne af en udbudsprocedure, bør ikke omfatte tilvejebringelse af supplerende oplysninger, når sådanne oplysninger ikke findes.
- (17) For at tage hensyn til, at medlemsstaternes territoriale og politiske organisation er forskelligartet, kan en kontrakt om offentlig trafikbetjening tildeles af en kompetent myndighed, der består af en gruppe af offentlige myndigheder. Under sådanne omstændigheder bør der være klare regler, der fastsætter hver af de offentlige myndigheds respektive rolle i processen for tildeling af kontrakten om offentlig trafikbetjening.
- (18) I betragtning af de forskellige administrative strukturer i medlemsstaterne er det fortsat op til medlemsstaterne at afgøre, hvilke lokale myndigheder der er kompetente for så vidt angår »byområder« og »landdistrikter« i tilfælde af kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, der tildeles uden forudgående udbud af en gruppe af kompetente lokale myndigheder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

- (19) Kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane bør tildeles på grundlag af en udbudsprocedure, undtagen i de tilfælde, der er fastsat i denne forordning.
- (20) Procedurer for udbud af kontrakter om offentlig trafikbetjening bør være åbne for alle operatører, retfærdige og i overensstemmelse med principperne om gennemskelighed og ikkediskrimination.
- (21) Under særlige omstændigheder, hvor kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane tildeles efter en udbudsprocedure, kan nye kontrakter midlertidigt tildeles uden forudgående udbud for at sikre, at den pågældende trafikbetjening leveres på den mest omkostningseffektive måde. Sådanne kontrakter bør ikke forlænges for at dække de samme eller lignende offentlige serviceforpligtelser.
- (22) Hvis en offentliggørelse af en hensigt om at gennemføre en udbudsprocedure kun fører til, at én operatør tilkendegiver sin interesse, kan de kompetente myndigheder indlede forhandlinger med denne operatør med henblik på at tildele den pågældende kontrakt uden senere offentliggørelse af en offentlig udbudsprocedure.
- (23) De minimis-tærsklerne for kontrakter om offentlig trafikbetjening, der tildeles uden forudgående udbud, bør tilpasses for at afspejle de større mængder og højere enhedsomkostninger inden for offentlig personbefordring med jernbane i forhold til andre transportformer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾. De højere tærskler bør også finde anvendelse på offentlig personbefordring, hvor befordring med jernbane udgør mere end 50 % af værdien af de pågældende tjenester.
- (24) Oprettelsen af det fælles europæiske jernbaneområde kræver fælles regler for tildeling af kontrakter om offentlig trafikbetjening i denne sektor, samtidig med at der tages hensyn til de særlige forhold i hver medlemsstat.
- (25) Hvis visse betingelser vedrørende arten og strukturen af jernbanemarkedet eller jernbanenettet er opfyldt, bør de kompetente myndigheder kunne beslutte at tildele kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane uden forudgående udbud, når sådanne kontrakter vil føre til en forbedring af tjenestekvaliteten eller omkostningseffektiviteten, eller begge dele.
- (26) De kompetente myndigheder kan træffe foranstaltninger til at øge konkurrencen mellem jernbaneselskaber ved at begrænse antallet af kontrakter, som de tildeler samme jernbaneselskab.
- (27) Medlemsstaterne bør sikre, at deres retssystemer giver mulighed for, at et uafhængigt organ kan vurdere den kompetente myndigheds afgørelser om at tildele kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane uden forudgående udbud efter en resultatbaseret tilgang. Dette kunne gøres som led i retslig kontrol.
- (28) Når de kompetente myndigheder forbereder udbudsprocedurer, bør de vurdere, om foranstaltninger er nødvendige for at sikre effektiv og ikkediskriminerende adgang til egnet rullende materiel. De kompetente myndigheder bør gøre vurderingsrapporten offentligt tilgængelig.
- (29) Visse meget vigtige oplysninger om kommende udbudsprocedurer for kontrakter om offentlig trafikbetjening bør være fuldt ud transparente for at muliggøre en bedre organiseret markedsrespons.
- (30) Forordning (EF) nr. 1370/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1370/2007 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse i de medlemsstater, på hvis område tjenesteydelserne leveres, kan offentlige serviceforpligtelser vedrøre offentlige transporttjenester på grænseoverskridende niveau, også dem som dækker lokale og regionale transportbehov.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

2) I artikel 2 indsættes følgende litra:

- »aa) »offentlig personbefordring med jernbane«: offentlig personbefordring med jernbane med undtagelse af personbefordring med andre skinnebaserede transportformer såsom metroer eller sporvogne«.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Specifikationer for offentlige serviceforpligtelser

1. Den kompetente myndighed fastsætter specifikationer for offentlige serviceforpligtelser vedrørende levering af offentlig personbefordring og disse offentlige serviceforpligtelses anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 2, litra e). Dette omfatter muligheden for at sammenlægge omkostningsdækkende tjenester med ikkeomkostningsdækkende tjenester.

Når den kompetente myndighed fastsætter disse specifikationer og disses anvendelsesområde, tager den behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet i overensstemmelse med EU-retten.

Specifikationerne skal være i overensstemmelse med de politiske mål, der er fastlagt i medlemsstaternes dokumenter om offentlig transportpolitik.

Indholdet af og formatet for dokumenterne om offentlig transportpolitik og procedurerne for høringen af relevante interessenter fastlægges i overensstemmelse med national ret.

2. Specifikationerne for offentlige serviceforpligtelser og den dermed forbundne kompensation for den finansielle nettovirkning af offentlige serviceforpligtelser skal:

- a) realisere målene for den offentlige transportpolitik på en omkostningseffektiv måde og
- b) finansielt støtte levering af offentlig personbefordring i overensstemmelse med kravene i den offentlige transportpolitik på lang sigt.«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a) og b), affattes således:

- »a) klart fastsættes, hvilke offentlige serviceforpligtelser, som defineret i denne forordning og specificeret i overensstemmelse med dennes artikel 2a, en operatør af offentlig trafikbetjening skal opfylde og inden for hvilke geografiske områder
- b) på objektiv og gennemsigtig måde på forhånd fastlægges
 - i) hvilke parametre en eventuel kompensation beregnes ud fra, og
 - ii) i hvilken form og i hvilket omfang eventuelle enerettigheder tildeles, og på en sådan måde, at overkompensation udelukkes.

I kontrakter om offentlig trafikbetjening, der ikke er indgået efter artikel 5, stk. 1, 3 eller 3b, fastlægges disse parametre på en sådan måde, at hver enkelt kompensation ikke kan overstige det beløb, der er nødvendigt til dækning af den finansielle nettoeffekt på omkostninger og indtægter ved at opfylde de offentlige serviceforpligtelser, under hensyntagen til de indtægter, en operatør af offentlig trafikbetjening har herved samt en rimelig fortjeneste«.

b) Følgende stykker indsættes:

- »4a. Ved opfyldelsen af kontrakter om offentlig trafikbetjening overholder operatører af offentlig trafikbetjening de gældende krav inden for social- og arbejdsmarkedsret i henhold til EU-retten, national ret eller kollektive overenskomster.

4b. Direktiv 2001/23/EF finder anvendelse, når en anden operatør af offentlig trafikbetjening overtager driften, hvis en sådan ændring indebærer overførsel af virksomhed i nævnte direktivs forstand.»

c) Stk. 6 affattes således:

»6. Hvis de kompetente myndigheder i henhold til national ret forlanger, at operatører af offentlig trafikbetjening overholder visse kvalitetsstandarder og sociale standarder eller fastsætter sociale kriterier og kvalitative kriterier, skal disse standarder og kriterier indarbejdes i udbudsdokumenterne og kontrakterne om offentlig trafikbetjening. Under overholdelse af direktiv 2001/23/EF skal sådanne udbudsdokumenter og kontrakter om offentlig trafikbetjening også om nødvendigt indeholde oplysninger om rettigheder og forpligtelser i forbindelse med overførsel af ansatte, der blev antaget af den tidligere operatør.»

d) Følgende stykke tilføjes:

»8. Kontrakter om offentlig trafikbetjening skal forpligte operatøren til at stille oplysninger af væsentlig betydning for indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening til rådighed for den kompetente myndighed og samtidig sikre den legitime beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger. Med henblik på udarbejdelsen af bud inden for rammerne af en udbudsprocedure stiller de kompetente myndigheder relevante oplysninger til rådighed for alle interesserede parter og sikrer samtidig den legitime beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger. Dette omfatter oplysninger om passagerefterspørgsel, billetpriser, de udgifter og indtægter, der er forbundet med den offentlige personbefordring, som udbudsproceduren omfatter, og specifikationerne for den infrastruktur, der er nødvendig for driften af køretøjer eller rullende materiel, således at interesserede parter er i stand til at udarbejde veldokumenterede forretningsplaner. Forvaltere af jernbaneinfrastruktur bistår de kompetente myndigheder med at tilvejebringe alle relevante infrastrukturespecifikationer. Manglende overholdelse af ovenstående bestemmelser skal være undergivet retslig kontrol som omhandlet i artikel 5, stk. 7.»

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 erstattes indledningen af følgende:

»2. Medmindre national ret forbyder det, kan kompetente lokale myndigheder — uanset om der er tale om en enkelt myndighed eller en gruppe af myndigheder, der varetager integreret offentlig personbefordring — træffe afgørelse om selv at varetage den offentlige personbefordring eller indgå kontrakt om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud med en juridisk selvstændig enhed, over hvilken den kompetente lokale myndighed, eller i tilfælde af en gruppe af myndigheder mindst én kompetent lokal myndighed, udøver en tilsvarende kontrol som over sine egne tjenestegrene.

I forbindelse med offentlig personbefordring med jernbane kan den i første afsnit omhandlede gruppe af myndigheder bestå af udelukkende kompetente lokale myndigheder, hvis geografiske kompetenceområde ikke dækker hele medlemsstaten. Den offentlige personbefordring eller kontrakterne om offentlig trafikbetjening som omhandlet i første afsnit må kun omfatte transportbehovet i byområder eller landdistrikter eller begge dele.

Når en kompetent lokal myndighed træffer en sådan afgørelse, finder følgende anvendelse:«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. En kompetent myndighed, der entrerer med andre tredjeparter end interne operatører, skal indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening på grundlag af en udbudsprocedure, undtagen i de i stk. 3a, 4, 4a, 4b, 5 og 6 omhandlede tilfælde. Udbudsproceduren skal være åben for alle operatører, retfærdig og i overensstemmelse med principperne om gennemskuelse og ikkeforskelsbehandling. Efter indgivelsen af bud og en eventuel første udvælgelse kan der under overholdelse af disse principper føres forhandlinger om, hvordan specifikke og komplekse behov bedst kan opfyldes.»

c) Følgende stykker indsættes:

»3a. For kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane, der indgås på grundlag af en udbudsprocedure, kan den kompetente myndighed, medmindre national ret forbyder det, beslutte midlertidigt at indgå nye kontrakter uden forudgående udbud, når den kompetente myndighed finder, at indgåelse af kontrakten uden forudgående udbud er begrundet ud fra særlige omstændigheder. Sådanne særlige omstændigheder omfatter situationer, hvor:

— den kompetente myndighed eller andre kompetente myndigheder allerede gennemfører en række udbudsprocedurer, som kunne indvirke på antallet og kvaliteten af de bud, der kan forventes at blive modtaget, hvis kontrakten indgås på grundlag af en udbudsprocedure, eller

- ændringer af anvendelsesområdet for en eller flere kontrakter om offentlig trafikbetjening er nødvendige for at optimere leveringen af offentlige tjenesteydelser.

Den kompetente myndighed træffer en begrundet afgørelse og underretter hurtigst muligt Kommissionen herom.

Løbetiden for kontrakter, som er indgået i henhold til dette stykke, skal stå i rimeligt forhold til den særlige omstændighed og må under ingen omstændigheder overstige fem år.

Den kompetente myndighed offentliggør sådanne kontrakter. Ved offentliggørelsen tager den hensyn til den legitime beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger og kommercielle interesser.

Den efterfølgende kontrakt, som vedrører de samme offentlige serviceforpligtelser, må ikke indgås på grundlag af denne bestemmelse.

3b. Ved anvendelsen af stk. 3 kan de kompetente myndigheder beslutte at anvende følgende procedure:

De kompetente myndigheder kan offentliggøre deres hensigt om at tildele en kontrakt om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane ved at offentliggøre en bekendtgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne bekendtgørelse skal indeholde en detaljeret beskrivelse af de tjenester, som den pågældende kontrakt vedrører, samt kontraktens type og løbetid.

Operatører kan tilkendegive deres interesse inden for en frist, som fastsættes af den kompetente myndighed, og som ikke må være kortere end 60 dage efter offentliggørelsen af bekendtgørelsen.

Hvis der efter udløbet af denne frist

- a) kun er en enkelt operatør, som har tilkendegivet sin interesse i at deltage i proceduren for tildeling af kontrakten om offentlig trafikbetjening
- b) denne operatør behørigt har dokumenteret, at den faktisk vil være i stand til at levere en transporttjeneste, som opfylder forpligtelserne i kontrakten om offentlig trafikbetjening
- c) den manglende konkurrence ikke er et resultat af en kunstig indskrænkning af udbudsparametrene, og
- d) der ikke findes et rimeligt alternativ,

kan de kompetente myndigheder indlede forhandlinger med denne operatør med henblik på at tildele kontrakten uden yderligere offentliggørelse af en åben udbudsprocedure.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Medmindre national ret forbyder det, kan den kompetente myndighed indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud:

- a) hvis den årlige gennemsnitsværdi anslås til mindre end 1 000 000 EUR eller, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, som omfatter offentlig personbefordring med jernbane, mindre end 7 500 000 EUR, eller
- b) hvis det årlige transportarbejde i forbindelse med offentlig personbefordring er mindre end 300 000 vognkilometer eller, når der er tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening, som omfatter offentlig personbefordring med jernbane, mindre end 500 000 vognkilometer.

Er der tale om en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået uden forudgående udbud med en lille eller mellemstor virksomhed, der driver højst 23 vejkøretøjer, kan disse tærskler forhøjes til enten en årlig gennemsnitsværdi anslået til mindre end 2 000 000 EUR eller til et årligt transportarbejde i forbindelse med offentlig personbefordring på mindre end 600 000 vognkilometer.«

e) Følgende stykker indsættes:

»4a. Medmindre national ret forbyder det, kan den kompetente myndighed indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane uden forudgående udbud:

- a) hvis den finder, at indgåelse af kontrakten uden forudgående udbud er begrundet ud fra de relevante strukturelle og geografiske forhold på det pågældende marked og netværk, navnlig størrelse, efterspørgslens art, nettets kompleksitet, tekniske og geografiske isolation og de tjenester, der er omfattet af kontrakten, og
- b) hvis en sådan kontrakt fører til en forbedring af kvaliteten af tjenester eller omkostningseffektiviteten eller begge dele i forhold til den tidligere indgåede kontrakt om offentlig trafikbetjening.

Den kompetente myndighed offentliggør på dette grundlag en begrundet afgørelse og underretter senest en måned efter offentliggørelsen Kommissionen herom. Den kompetente myndighed kan beslutte at indgå kontrakten.

Medlemsstater, hvor den maksimale årlige volumen den 24. december 2017 er på under 23 mio. vognkilometer, og hvor der kun er en enkelt kompetent myndighed på nationalt plan og en enkelt kontrakt om offentlig trafikbetjening, der dækker hele nettet, skal anses for at opfylde betingelserne i litra a). Når en kompetent myndighed i en af disse medlemsstater træffer afgørelse om indgåelse af en kontrakt om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom. Det Forenede Kongerige kan vælge at anvende dette afsnit på Nordirland.

Hvis den kompetente myndighed træffer afgørelse om indgåelse af en kontrakt om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud, fastsætter den målelige, gennemsigtige og kontrollerbare resultatkrav. Disse krav anføres i kontrakten.

Resultatkravene omfatter navnlig trafikkenes punktlighed, trafikkenes hyppighed, det rullende materiels kvalitet og transportkapaciteten for passagerer.

Kontrakten skal indeholde specifikke resultatindikatorer, der sætter den kompetente myndighed i stand til at foretage regelmæssige vurderinger. Kontrakten skal også indeholde effektive og afskrækkende foranstaltninger, som skal indføres, hvis jernbaneselskabet ikke opfylder resultatkravene.

Den kompetente myndighed vurderer regelmæssigt, hvorvidt jernbaneselskabet har nået sine mål om at opfylde de resultatkrav, der er fastsat i kontrakten, og offentliggør sin vurdering. Sådanne regelmæssige vurderinger skal finde sted mindst hvert femte år. Den kompetente myndighed træffer passende og rettidige foranstaltninger, herunder pålæggelse af effektive og afskrækkende kontraktlige sanktioner, hvis de nødvendige forbedringer i trafikbetjeningens kvalitet eller omkostningseffektivitet eller begge dele ikke nås. Den kompetente myndighed kan til enhver tid helt eller delvis suspendere eller opsig en kontrakt, som er tildelt i henhold til denne bestemmelse, hvis operatøren ikke opfylder resultatkravene.

4b. Medmindre national ret forbyder det, kan den kompetente myndighed indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane uden forudgående udbud, hvis de kun vedrører personbefordring med jernbane, som varetages af en operatør, der samtidig forvalter hele eller størstedelen af den jernbaneinfrastruktur, inden for hvilken trafikbetjeningen leveres, når denne jernbaneinfrastruktur er undtaget fra anvendelsen af artikel 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8 og 13 og kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU (*) i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a) eller b), i nævnte direktiv.

Uanset artikel 4, stk. 3, må løbetiden for kontrakter indgået uden forudgående udbud i henhold til nærværende stykke og nærværende artikels stk. 4a ikke overstige ti år, bortset fra tilfælde, hvor artikel 4, stk. 4, finder anvendelse.

Kontrakter, som er indgået i overensstemmelse med nærværende stykke og stk. 4a, offentliggøres, idet der tages hensyn til den legitime beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger og kommercielle interesser.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).«

f) Stk. 5 affattes således:

»5. Den kompetente myndighed kan træffe hasteforanstaltninger, hvis trafikbetjeningen afbrydes, eller der er umiddelbar risiko for en sådan situation.

Hasteforanstaltningerne skal bestå i indgåelse af en kontrakt om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud eller en formel aftale om forlængelse af en kontrakt om offentlig trafikbetjening eller et krav om opfyldelse af visse offentlige serviceforpligtelser. Operatøren af den offentlige trafikbetjening skal have ret til at klage over afgørelsen om at pålægge opfyldelse af visse offentlige serviceforpligtelser. Det tidsrum, i hvilket en kontrakt om offentlig trafikbetjening er indgået, forlænget eller pålagt som hasteforanstaltning, må ikke være længere end to år.«

g) Følgende stykke indsættes:

»6a. For at øge konkurrencen mellem jernbaneselskaberne kan de kompetente myndigheder beslutte, at kontrakter om offentlig personbefordring med jernbane, som dækker dele af samme net eller rutepakker, skal tildeles forskellige jernbaneselskaber. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder, inden udbudsproceduren indledes, beslutte at begrænse antallet af kontrakter, der kan tildeles samme jernbaneselskab.«

h) I stk. 7 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»For de i stk. 4a og 4b omhandlede tilfælde omfatter disse foranstaltninger muligheden for at anmode et uafhængigt organ, som er udpeget af den pågældende medlemsstat, om at vurdere den begrundede afgørelse, der træffes af den kompetente myndighed. Resultatet af en sådan vurdering stilles til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med national ret.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Rullende materiel

1. Med henblik på indledning af en udbudsprocedure vurderer de kompetente myndigheder, om det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre en effektiv og ikkediskriminerende adgang til egnet rullende materiel. Denne vurdering tager hensyn til tilstedeværelsen af virksomheder, der leaser rullende materiel, eller andre markedsaktører, der leaser rullende materiel på det relevante marked. Vurderingsrapporten gøres offentligt tilgængelig.

2. De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med national ret og statsstøttere reglerne beslutte at træffe passende foranstaltninger for at sikre en effektiv og ikkediskriminerende adgang til egnet rullende materiel. Disse foranstaltninger kan omfatte:

- a) den kompetente myndigheds erhvervelse af det rullende materiel, der skal bruges til opfyldelse af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, med henblik på at stille det til rådighed for den udvalgte operatør af offentlig trafikbetjening til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, i givet fald, bilaget
- b) den kompetente myndigheds sikkerhedsstillelse for finansieringen af rullende materiel, der skal bruges til opfyldelse af en kontrakt om offentlig trafikbetjening, til markedspriser eller som led i en kontrakt om offentlig trafikbetjening indgået i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 6 og, i givet fald, bilaget, herunder en sikkerhedsstillelse, der dækker restværdirisikoen
- c) den kompetente myndigheds forpligtelse til i kontrakten om offentlig trafikbetjening at overtage det rullende materiel på forud fastsatte finansielle betingelser til markedspriser ved kontraktens ophør, eller
- d) samarbejde med andre kompetente myndigheder med henblik på at skabe en større pulje af rullende materiel.

3. Hvis det rullende materiel gøres tilgængeligt for en ny operatør af offentlig trafikbetjening, sørger den kompetente myndighed for i udbudsdokumenterne at anføre alle foreliggende oplysninger om omkostningerne ved vedligeholdelse af det rullende materiel og dets stand.«

7) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Kompensation ydet i forbindelse med en generel regel eller en kontrakt om offentlig trafikbetjening skal være i overensstemmelse med artikel 4, uanset efter hvilken procedure kontrakten er indgået. Enhver form for kompensation, som er ydet i forbindelse med en kontrakt om offentlig trafikbetjening, der ikke er indgået i henhold til artikel 5, stk. 1, 3 eller 3b, eller i forbindelse med en generel regel, skal også være i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget.«

8) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hver kompetent myndighed offentliggør årligt en samlet rapport om de offentlige serviceforpligtelser, den er ansvarlig for. Denne rapport skal indeholde oplysninger om startdato og løbetid for kontrakterne om offentlig trafikbetjening, de udvalgte operatører af offentlig trafikbetjening samt den kompensation og de enerettigheder, disse operatører af offentlig trafikbetjening har fået til gengæld. Der skal i rapporten sondres mellem bustrafik og skinnebåret trafik, og rapporten skal give mulighed for at kontrollere og vurdere det offentlige transportnets effektivitet, kvalitet og finansiering og om nødvendigt indeholde oplysninger om, i hvilken form og i hvilket omfang eventuelle enerettigheder tildeles. Der skal desuden i rapporten tages højde for de politiske mål som omhandlet i den berørte medlemsstats dokumenter om offentlig transportpolitik. Medlemsstaterne skal bestræbe sig på at give central adgang til disse rapporter, f.eks. via en fælles webportal.«

b) I stk. 2, første afsnit, tilføjes følgende litra:

»d) den planlagte startdato for og løbetiden af kontrakten om offentlig trafikbetjening.«

9) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af stk. 3

i) finder artikel 5 anvendelse på indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende personbefordring ad vej og med andre skinnekøretøjer end jernbane, som f.eks. metroer eller sporvogne, fra den 3. december 2019

ii) finder artikel 5 anvendelse på offentlig personbefordring med jernbane fra den 3. december 2019

iii) ophører artikel 5, stk. 6, og artikel 7, stk. 3, med at finde anvendelse fra den 25. december 2023.

Løbetiden for kontrakter, som er indgået i henhold til artikel 5, stk. 6, mellem den 3. december 2019 og den 24. december 2023, må ikke overstige ti år.

Indtil den 2. december 2019 træffer medlemsstaterne foranstaltninger, så de gradvis bringer sig i overensstemmelse med artikel 5 med henblik på at undgå alvorlige strukturproblemer, især med transportkapaciteten.

Senest seks måneder efter den 25. december 2020 aflægger medlemsstaterne en statusrapport for Kommissionen om gennemførelsen af indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening, som er i overensstemmelse med artikel 5. Kommissionen foretager på grundlag af medlemsstaternes statusrapporter en revision og fremsætter om nødvendigt lovgivningsmæssige forslag.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Kontrakter om offentlig trafikbetjening vedrørende offentlig personbefordring med jernbane, som er indgået uden forudgående udbud på grundlag af en anden procedure end en retfærdig udbudsprocedure fra den 24. december 2017 indtil den 2. december 2019, kan fortsætte, indtil de udløber. Uanset artikel 4, stk. 3, må sådanne kontrakter højst have en løbetid på ti år, bortset fra tilfælde, hvor artikel 4, stk. 4, finder anvendelse.«

c) Stk. 3, første afsnit, litra d), affattes således:

»d) fra den 26. juli 2000 og inden den 24. december 2017 på grundlag af en anden procedure end en retfærdig udbudsprocedure.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. december 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2339**af 14. december 2016****om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på at lette handelsstrømmene udelukker artikel 136 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽²⁾ anvendelsen af visse bestemmelser i nævnte forordning på varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde, når de transporteres uden stop mellem to EU-havne eller -lufthavne uden for Unionens toldområde. Disse bestemmelser omhandler forpligtelsen til at indgive en summarisk indpassageangivelse, forpligtelsen til at underrette om et søgående skibs eller et luftfartøjs ankomst, forpligtelsen til at transportere varerne til et bestemt sted og frembyde dem for toldmyndighederne på det sted, hvor de losses eller omlades, og midlertidig opbevaring.
- (2) Som en konsekvens af denne udelukkelse findes der ikke et klart retsgrundlag for kravet om frembydelse af varer, der losses eller omlades på det sted, hvor de på ny føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt det. Uden sådan frembydelse kan det være vanskeligere for toldmyndighederne at sikre tilsynet med de pågældende varer, og der er både risiko for, at importafgifter og andre afgifter ikke opkræves korrekt, og at ikkeafgiftsmæssige foranstaltninger såsom veterinær og plantesundhedsmæssig kontrol ikke anvendes korrekt.
- (3) Artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 bør derfor ændres for at tage hensyn til de forskellige forhold med hensyn til ikke-EU-varer og EU-varer.
- (4) For at sikre effektivt toldtilsyn med ikke-EU-varer bør bestemmelserne om forpligtelserne til at transportere varerne til bestemte steder, til at frembyde dem for toldmyndighederne ved losning eller omladning og til at afvente tilladelse før losning eller omladning samt bestemmelserne om midlertidig opbevaring fortsat finde anvendelse på ikke-EU-varer. Artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 bør derfor ændres, så den foreskriver, at kun reglerne om forpligtelsen til at indgive en summarisk indpassageangivelse og forpligtelsen til at underrette om et søgående skibs eller et luftfartøjs ankomst udelukkes med hensyn til ikke-EU-varer.
- (5) For at sikre effektivt tilsyn med EU-varer bør der i artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 skelnes mellem forholdene for EU-varer, hvis status skal fastslås i henhold til nævnte forordnings artikel 153, stk. 2, og EU-varer, der har bevaret deres status i medfør af nævnte forordnings artikel 155, stk. 2.
- (6) For så vidt angår EU-varer, hvis status skal fastslås i henhold til artikel 153, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013, bør kun anvendelsen af reglerne om forpligtelsen til at indgive en summarisk indpassageangivelse og forpligtelsen til at underrette om et søgående skibs eller et luftfartøjs ankomst udelukkes, således at der gives mulighed for passende toldtilsyn.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 1.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2016.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- (7) Reglerne i artikel 139 i forordning (EU) nr. 952/2013 om forpligtelsen til at frembyde varerne for toldmyndighederne ved losning eller omladning og forpligtelsen i nævnte forordnings artikel 140 til at afvente tilladelse før losning eller omladning af varerne bør heller ikke finde anvendelse på EU-varer, der har bevaret deres status i medfør af nævnte forordnings artikel 155, stk. 2, under hensyntagen til, at varernes status, selv hvis varerne midlertidigt har forladt Unionens toldområde, ikke er blevet ændret og ikke behøver at blive fastslået.
- (8) Henvisningerne i artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 til nævnte forordnings artikel 135, stk. 1, og artikel 137 bør udgå for at forpligte personer, der fører varer ind i Unionens toldområde, til at transportere dem til det sted, som anvises af toldmyndighederne, således at toldmyndighederne om nødvendigt kan kontrollere, om varerne er EU-varer eller ikke-EU-varer.
- (9) Henvisningen i artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 til nævnte forordnings artikel 141 bør udgå, så det står klart, at nævnte forordnings artikel 141, stk. 1, der udelukker anvendelsen af visse bestemmelser på varer transporteret under en forsendelsesprocedure, også finder anvendelse, når varerne på ny føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt det direkte ad sø- eller luftvejen.
- (10) Henvisningen i artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 til nævnte forordnings artikel 144-149 vedrørende midlertidig opbevaring bør ligeledes udgå. Mens de regler, der er fastsat i disse artikler, ikke gælder for EU-varer, bør disse finde anvendelse på ikke-EU-varer. Med henblik herpå bør artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Denne forordning bør træde i kraft hurtigst muligt for straks at sikre effektivt tilsyn med varer —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 136 i forordning (EU) nr. 952/2013 affattes således:

»Artikel 136

Varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen

1. Artikel 127-130 og 133 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor ikke-EU-varer føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, såfremt de er blevet transporteret direkte uden stop uden for Unionens toldområde.
2. Artikel 127-130 og 133 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor EU-varer, hvis toldmæssige status som EU-varer skal fastslås i henhold til artikel 153, stk. 2, føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, såfremt de er blevet transporteret direkte uden stop uden for Unionens toldområde.
3. Artikel 127-130 og artikel 133, 139 og 140 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor EU-varer, som i overensstemmelse med artikel 155, stk. 2, transporteres, uden at deres toldmæssige status ændres, føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, såfremt de er blevet transporteret direkte uden stop uden for Unionens toldområde.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2340**af 14. december 2016****om ændring af forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer, for så vidt angår anvendelsesdatoen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Den Europæiske Centralbank,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 ⁽²⁾ blev der indført en række foranstaltninger med henblik på at forbedre investorbekyttelsen og genoprette forbrugertilliden til branchen for finansielle tjenesteydelser ved at gøre markedet for detailinvesteringer mere gennemsigtigt. I henhold til forordningen skal producenter af sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter udarbejde et dokument med central information.
- (2) Ved forordning (EU) nr. 1286/2014 tillægges den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾, den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽⁴⁾ og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁵⁾ beføjelser til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende elementerne i dokumentet med central information.
- (3) Den 30. juni 2016 vedtog Kommissionen en delegeret forordning om supplerende regler til forordning (EU) nr. 1286/2014 ⁽⁶⁾ (»den delegerede forordning«), der fastsætter udformningen og indholdet af dokumentet med central information og dets standardformat, den metode, der ligger til grund for angivelsen af risiko og afkast og beregningen af omkostninger, betingelserne for og mindstehyppigheden af gennemgangen af oplysningerne i dokumentet med central information og betingelserne for opfyldelse af kravet om, at dokumentet med central information skal stilles til rådighed for detailinvestorer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 1.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2016.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning af 30. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) gennem fastlæggelse af reguleringsmæssige tekniske standarder for fremlæggelsen, indholdet, gennemgang og revision af dokumenter med central information og betingelserne for at opfylde kravet om at udlevere sådanne dokumenter (C(2016) 3999).

- (4) Europa-Parlamentet gjorde den 14. september 2016 indsigelse mod den delegerede forordning, som Kommissionen havde vedtaget den 30. juni 2016, og opfordrede sammen med et stort flertal af medlemsstater til, at anvendelsesdatoen for forordning (EU) nr. 1286/2014 blev udsat.
- (5) En udsættelse på 12 måneder vil give de berørte parter mere tid til at opfylde de nye krav. I lyset af de ekstraordinære omstændigheder er det hensigtsmæssigt og berettiget at ændre forordning (EU) nr. 1286/2014 i overensstemmelse hermed.
- (6) På grund af den korte tid, der er tilbage før anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1286/2014, bør nærværende forordning straks træde i kraft.
- (7) Derfor er det også i nærværende tilfælde berettiget at gøre brug af undtagelsen for hastetilfælde i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 1286/2014 affattes artikel 34, stk. 2, således:

»Den anvendes fra den 1. januar 2018.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/2341

af 14. december 2016

om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, artikel 62 og artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) På det indre marked bør arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser (IORP'er) have mulighed for at operere i andre medlemsstater under sikring af et højt beskyttelses- og sikkerhedsniveau for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordningers medlemmer og pensionsmodtagere.
- (3) Dette direktiv tilstræber en minimumsharmonisering og bør derfor ikke være til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører yderligere bestemmelser med henblik på at beskytte arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordningers medlemmer og pensionsmodtagere, forudsat at sådanne bestemmelser er i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten. Dette direktiv vedrører ikke spørgsmål om national social-, arbejdsmarkeds-, skatte- eller aftaleret, ej heller tilstrækkeligheden af pensionsydelse i medlemsstaterne.
- (4) For at lette arbejdstagernes mobilitet mellem medlemsstaterne yderligere har dette direktiv til formål at sikre god forvaltningspraksis, oplysninger til ordningernes medlemmer samt gennemsigtighed og sikkerhed i forbindelse med arbejdsmarkedsrelateret pension.
- (5) Den måde, hvorpå IORP'erne er organiseret og reguleret, varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Både IORP'er og livsforsikringsselskaber administrerer arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Det er derfor ikke hensigtsmæssig at anlægge en »one-size-fits-all«-tilgang til IORP'er. Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)

⁽¹⁾ EUT C 451 af 16.12.2014, s. 109.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.11.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2016.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Jf. bilag I, del A.

(»EIOPA«), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (¹), bør i forbindelse med deres aktiviteter tage hensyn til medlemsstaternes forskellige traditioner uden at tilsidesætte national social- og arbejdsmarkedsret under IORP'ernes organisation.

- (6) Direktiv 2003/41/EF udgør det første lovgivningsmæssige skridt på vejen hen imod et indre marked for arbejdsmarkedsrelateret pension på EU-plan. Et ægte indre marked for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner er fortsat af afgørende betydning for økonomisk vækst og jobskabelse i Unionen og for at imødegå den udfordring, som et aldrende samfund udgør. Det nævnte direktiv, der er fra 2003, er ikke blevet ændret væsentligt med henblik på at indføre et moderne risikobaseret ledelsessystem for IORP'er. Passende regulering og overvågning på EU-plan og nationalt plan er fortsat vigtig for udviklingen af sikre arbejdsmarkedsrelaterede pensioner i alle medlemsstater.
- (7) Som et generelt princip bør IORP'er, hvor dette er relevant, tage hensyn til målsætningen om at sikre den generationsmæssige balance i arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger ved at stræbe efter at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i arbejdsmarkedsrelaterede pensioner.
- (8) Der er behov for en passende indsats for yderligere at forbedre supplerende private pensionsopsparinger, såsom arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Dette er vigtigt, da de sociale sikringssystemer udsættes for stadig større pres, hvilket betyder, at der i stadig større udstrækning er behov for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner til at supplere andre pensionsydelser. IORP'erne spiller en væsentlig rolle for den langsigtede finansiering af Unionens økonomi og med hensyn til udbetaling af sikre pensionsydelser. De er en vigtig del af Unionens økonomi, da de besidder aktiver til en værdi af 2,5 bio. EUR på vegne af ca. 75 mio. medlemmer og pensionsmodtagere. De arbejdsmarkedsrelaterede pensioner bør forbedres, uden at der sættes spørgsmålstejn ved de sociale pensionssystemers afgørende betydning i forhold til sikker, levedygtig og effektiv social beskyttelse, som bør garantere en rimelig levestandard i alderdommen og derfor bør have en central placering i bestræbelserne på at styrke de europæiske sociale modeller.
- (9) I lyset af den demografiske udvikling i Unionen og situationen for de nationale budgetter er arbejdsmarkedsrelaterede pensioner et værdifuldt supplement til sociale pensionssystemer. Et robust pensionssystem omfatter et varieret produktudvalg, diversificering af pensionskasser samt effektiv og tilstrækkelig tilsynspraksis.
- (10) Medlemsstaterne bør beskytte arbejdstagerne mod fattigdom i alderdommen og fremme supplerende pensionsordninger, som er knyttet til ansættelseskontrakter som supplerende dækning til offentlige pensioner.
- (11) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at drive egen virksomhed, retten til ejendom, retten til kollektive forhandlinger og aktioner og retten til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, navnlig ved at sikre større gennemsigtighed omkring pensioner, informeret planlægning vedrørende personlig økonomi og pension på et oplyst grundlag samt fremme af IORP'ernes grænseoverskridende virksomhed og overdragelse af pensionsordninger på tværs af grænserne. Dette direktiv skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (12) Navnlig kan en lettelse af IORP'ernes grænseoverskridende virksomhed og pensionsordningernes overdragelse på tværs af grænserne ved at præcisere de relevante procedurer og fjerne unødvendige hindringer have positiv indvirkning på de berørte firmaer og deres ansatte, uanset i hvilken medlemsstat de er beskæftiget, gennem en centralisering af administrationen af de ydede pensionstjenester.
- (13) IORP'ers grænseoverskridende virksomhed bør ikke berøre den nationale social- og arbejdsmarkedsret på området for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i værtslandet, som finder anvendelse på forholdet mellem den virksomhed, der udbyder pensionsordningen (»pensionstegnende firma«), og medlemmer og pensionsmodtagere. Grænseoverskridende virksomhed og grænseoverskridende overdragelse af pensionsordninger er forskellige begreber og bør reguleres af forskellige bestemmelser. Hvis en grænseoverskridende overdragelse af en pensionsordning medfører grænseoverskridende virksomhed, bør bestemmelserne om grænseoverskridende virksomhed finde anvendelse.
- (14) Når det pensionstegnende firma og IORP'en er etableret i samme medlemsstat, udgør det forhold, at en pensionsordnings medlemmer eller pensionsmodtagere har deres bopæl i en anden medlemsstat, ikke i sig selv en grænseoverskridende virksomhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

- (15) Medlemsstaterne bør tage højde for behovet for at beskytte pensionsrettighederne for arbejdstagere, der midlertidigt sendes på arbejde i en anden medlemsstat.
- (16) På trods af ikrafttrædelsen af direktiv 2003/41/EF har den grænseoverskridende virksomhed været begrænset på grund af forskellene i den nationale social- og arbejdsmarkedsret. Endvidere er der fortsat betydelige tilsynsmæssige barrierer, som gør det dyrere for IORP'erne at administrere pensionsordninger på tværs af grænserne. Dertil kommer, at der er behov for at forbedre det eksisterende minimumsbeskyttelsesniveau for medlemmer og pensionsmodtagere. Dette er særlig vigtigt, eftersom levetidsrisici og markedsrisici i højere grad bæres af medlemmer og pensionsmodtagere end af IORP'en eller det pensionstegnende firma. Desuden er der behov for at øge det eksisterende informationsniveau for medlemmer og pensionsmodtagere.
- (17) Dette direktivs tilsynsbestemmelser skal dels sikre en høj grad af sikkerhed for alle fremtidens pensionsmodtagere gennem strenge tilsynsstandarder, dels muliggøre en sund, forsigtig og effektiv økonomisk administration af de arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.
- (18) IORP'er bør være helt adskilt fra ethvert pensionstegnende firma og operere på et kapitaldækket grundlag udelukkende med det formål at udbetale pensionsydelse. IORP'er, som opererer udelukkende med dette ene formål, bør frit kunne levere tjenesteydelser og have investeringsfrihed, der kun er underlagt samordnede tilsynskrav, uanset om sådanne IORP'er anses for at være juridiske enheder.
- (19) I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør medlemsstaterne bevare det fulde ansvar for tilrettelæggelsen af deres pensionssystemer samt for fastlæggelsen af hver af de »tre søjlers« rolle i pensionssystemet i de enkelte medlemsstater. I forbindelse med anden søjle bør de bevare det fulde ansvar for den rolle og de funktioner, der varetages af de forskellige pensionskasser, der udbyder arbejdsmarkedsrelaterede pensionsydelse som f.eks. industrirelaterede pensionsfonde, virksomhedsrelaterede pensionsfonde og livsforsikringselskaber. Dette direktiv tager ikke sigte på at ændre ved dette forhold for medlemsstaterne men snarere på at tilskynde dem til at opbygge tilstrækkelige, sikre og bæredygtige arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og lette grænseoverskridende virksomhed.
- (20) Under hensyntagen til behovet for yderligere at forbedre de arbejdsmarkedsrelaterede pensioner bør Kommissionen skabe betydelig merværdi på EU-plan ved at tage yderligere skridt til at støtte medlemsstaternes samarbejde med arbejdsmarkedets parter om at forbedre pensionsordningerne under anden søjle og ved at nedsætte en ekspertgruppe på højt plan, der skal fremme pensionsopsparinger under anden søjle i medlemsstaterne, herunder fremme udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til grænseoverskridende virksomhed.
- (21) De nationale regler for selvstændiges deltagelse i IORP'er er forskellige. I nogle medlemsstater kan IORP'er operere på grundlag af aftaler med fagsammenslutninger, hvis medlemmer er selvstændige erhvervsdrivende, eller direkte med selvstændige og lønmodtagere. I nogle medlemsstater kan selvstændige ligeledes blive medlem af en IORP, hvis den selvstændige optræder som arbejdsgiver eller stiller tjenesteydelser til rådighed for en virksomhed. I andre medlemsstater kan selvstændige ikke blive tilknyttet en IORP, medmindre der opfyldes visse krav, herunder krav i henhold til social- og arbejdsmarkedsretten.
- (22) Institutioner, der administrerer socialsikringsordninger, som allerede er underlagt samordning på EU-plan, bør ikke være omfattet af dette direktiv. Der bør dog tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de IORP'er, der i den samme medlemsstat administrerer såvel socialsikringsordninger som arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.
- (23) Institutioner, der administreres ifølge principperne om kapitalfinansiering som del af obligatoriske socialsikringsordninger, er ikke omfattet af dette direktiv.
- (24) Finansielle institutioner, der allerede er underlagt en EU-lovgivningsramme, bør som hovedregel ikke være omfattet af dette direktiv. Da sådanne institutioner imidlertid i visse tilfælde også kan tilbyde arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, er det vigtigt at sikre, at dette direktiv ikke fører til konkurrencefordrejninger. Sådanne fordrejninger kan undgås ved at anvende tilsynskravene i dette direktiv på livsforsikringselskabers arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter, jf. artikel 2, stk. 3, litra a), nr. i)-iii), og artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii)-iv), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁽¹⁾. Kommissionen bør også nøje følge situationen på markedet for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og overveje, om det er muligt at udvide den fakultative anvendelse af dette direktiv til andre finansielle institutioner, der er underlagt regulering.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- (25) Eftersom IORP'erne har til formål at sikre modtageren økonomisk i alderdommen, bør pensionsydelse fra disse normalt udgøre livsvarige udbetalinger, ophørende udbetalinger, udbetalinger af engangsbetøb eller en hvilken som helst kombination heraf.
- (26) Det er vigtigt at sikre, at ældre og handicappede ikke risikerer at leve i fattigdom, og at de har en rimelig levestandard. Passende dækning af biometriske risici i arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger udgør et vigtigt aspekt i bestræbelserne på at bekæmpe fattigdom og usikkerhed blandt ældre. Når arbejdstagere og arbejdsgivere eller deres respektive repræsentanter fastlægger en pensionsordning, bør de overveje, om pensionsordningen kan omfatte dækning af levetidsrisikoen og risikoen for tab af erhvervsevne samt efterladtepension.
- (27) At medlemsstaterne får mulighed for at udelukke IORP'er, som administrerer pensionsordninger, der tilsammen har under 100 medlemmer i alt, fra nationale gennemførelsesbestemmelser, kan lette tilsynet i disse medlemsstater uden at lægge hindringer i vejen for, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Dette bør imidlertid ikke lægge hindringer i vejen for sådanne IORP'ers ret til at vælge at overlade forvaltningen af deres investeringsportefølje til porteføljeforvaltere, der er etableret og behørigt godkendt i en anden medlemsstat, og deponere deres aktiver hos depotforvaltere eller depositarer, der er etableret og behørigt godkendt i en anden medlemsstat. Under alle omstændigheder bør medlemsstaterne anvende visse bestemmelser vedrørende investeringsregler og ledelsessystemet på IORP'er, som administrerer pensionsordninger, der tilsammen har mere end 15 medlemmer i alt.
- (28) Pensionskasser, såsom »Unterstützungskassen« i Tyskland, hvor medlemmerne ikke har noget retskrav på ydelser af en bestemt størrelsesorden, og hvor deres interesser er beskyttet ved en lovpligtig insolvensforsikring, bør ikke være omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.
- (29) For at beskytte medlemmer og pensionsmodtagere bør IORP'er begrænse deres aktiviteter til dem, der er omhandlet i dette direktiv, og til aktiviteter, der udspringer heraf.
- (30) Såfremt det pensionstegnende firma går konkurs, risikerer medlemmerne at miste både deres job og deres optjente pensionsrettigheder. Det er derfor nødvendigt at sikre en klar adskillelse mellem det pensionstegnende firma og IORP'en og at indføre minimumstilsynsbestemmelser for at beskytte medlemmerne. Der bør ved fastsættelsen af sådanne krav tages hensyn til IORP'ens adgang til pensionsgarantiordninger eller tilsvarende mekanismer, der yder beskyttelse af medlemmers og pensionsmodtageres optjente, individuelle pensionsrettigheder mod risikoen for det pensionstegnende firmas misligholdelse.
- (31) Der er store forskelle mellem medlemsstaterne imellem med hensyn til den måde, hvorpå IORP'er opererer, og det tilsyn, der føres med dem. I nogle medlemsstater kan der ikke alene føres tilsyn med selve IORP'en, men også med de enheder eller virksomheder, der har ret til at administrere sådanne IORP'er. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tilgodese disse særlige forhold, så længe alle de i dette direktiv fastsatte krav fuldt ud opfyldes. Medlemsstater bør ligeledes kunne give forsikringsenheder og andre finansielle enheder mulighed for at administrere IORP'er.
- (32) IORP'er er pensionskasser med et socialt formål, der udbyder finansielle tjenester. De er ansvarlige for udbetaling af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsydelse og bør derfor opfylde bestemte minimumstilsynskrav med hensyn til deres aktiviteter og drift under hensyntagen til nationale regler og traditioner. Disse pensionskasser bør dog ikke behandles udelukkende som økonomiske tjenesteydere. Deres sociale funktion og forholdet mellem de tre parter arbejdsgiveren, arbejdstageren og IORP'en bør anerkendes behørigt og støttes som vejledende principper i dette direktiv.
- (33) Når IORP'er i overensstemmelse med national ret administrerer pensionsfonde, der ikke er juridiske personer, og som består af pensionsordninger for individuelle medlemmer, hvis aktiver er adskilt fra IORP'ens aktiver, bør det være muligt for medlemsstater at betragte den enkelte pensionsfond som en enkelt pensionsordning som omhandlet i dette direktiv.
- (34) Det meget store antal IORP'er i nogle medlemsstater indebærer, at det er nødvendigt at have pragmatiske regler for forhåndstilladelse af IORP'er. For IORP'er, der ønsker at administrere pensionsordninger i en anden medlemsstat, bør der dog kræves forhåndstilladelse fra den kompetente myndighed i hjemlandet.
- (35) Med forbehold af den nationale social- og arbejdsmarkedsret om tilrettelæggelse af pensionssystemer, herunder obligatorisk medlemskab og resultaterne af kollektive overenskomster, bør IORP'er have mulighed for at udbyde deres tjenester i andre medlemsstater, når de har fået tilladelse fra den kompetente myndighed i IORP'ens hjemland. IORP'erne bør have mulighed for at tilbyde pensionsordninger til virksomheder med hjemsted i andre

medlemsstater og administrere pensionsordninger med medlemmer i mere end én medlemsstat. Det vil kunne give sådanne IORP'er betydelige skalafordele, samtidig med at det kan styrke Unionens erhvervslivs konkurrenceevne og lette arbejdskraftens mobilitet.

- (36) Udøvelse af retten for en IORP, der er etableret i en medlemsstat, til at administrere en arbejdsmarkedsrelateret pensionsordning, der er etableret i en anden medlemsstat, bør fuldt ud overholde alle de social- og arbejdsmarkedsretlige bestemmelser i værtslandet, for så vidt det er relevant for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, for eksempel definition og betaling af pensionsydelse og betingelserne for overdragelse af pensionsrettigheder. Det bør præciseres, hvilke aspekter tilsynsreglerne omfatter, for at sikre retssikkerhed for IORP'ers grænseoverskridende virksomhed.
- (37) IORP'erne bør kunne overdrage pensionsordninger til andre IORP'er på tværs af grænserne inden for Unionen med henblik på at lette organiseringen af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner i hele Unionen. Overdragelser bør kræve tilladelse hertil af den kompetente myndighed i hjemlandet for den modtagende IORP efter at den kompetente myndighed har modtaget samtykke fra den kompetente myndighed i hjemlandet for den IORP, der overdrager pensionsordningen. Overdragelsen og de tilknyttede betingelser bør forudsætte godkendelse af et flertal af medlemmerne og et flertal af de berørte pensionsmodtagere eller, hvis det er relevant, af et flertal af deres repræsentanter, såsom en »trustee« i en trustbaseret ordning.
- (38) I tilfælde af overdragelse af en del af en pensionsordning bør holdbarheden af både den overtagne del og den resterende del af pensionsordningen sikres, og alle medlemmers og pensionsmodtageres rettigheder bør være tilstrækkeligt beskyttet efter overdragelsen, idet det kræves, at både den overførende og modtagende IORP har tilstrækkelige og egnede aktiver til at dække de forsikringsmæssige hensættelser for den overtagne del og den resterende del af ordningen.
- (39) Med henblik på at lette koordineringen af tilsynspraksis kan EIOPA anmode om oplysninger fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010. Hvis der i forbindelse med en hel eller delvis overdragelse af en pensionsordning på tværs af grænserne er uenighed mellem de berørte kompetente myndigheder, bør det endvidere være muligt for EIOPA at mægle.
- (40) En forsigtig beregning af forsikringsmæssige hensættelser er en afgørende forudsætning for, at der kan være sikkerhed for, at forpligtelserne til at udbetale pensionsydelse kan opfyldes både på kort og lang sigt. Forsikringsmæssige hensættelser bør derfor beregnes efter anerkendte aktuar-mæssige metoder og attesteres af en aktuar eller af en anden ekspert på området. Den maksimale rentesats bør vælges med forsigtighed efter relevante nationale regler, når sådanne findes. Mindstestørrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser bør både være tilstrækkelig til at sikre fortsat udbetaling af pensionsydelse til nuværende pensionsmodtagere og afspejle de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsrettigheder. Aktuarfunktionen bør varetages af personer, der har kendskab til forsikringsmatematik og finansmatematik på et niveau, som står i rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med IORP'en, og som kan påvise, at de har relevant erfaring med gældende faglige kvalifikationer eller andre standarder.
- (41) Der er store forskelle fra den ene medlemsstat til den anden med hensyn til, hvilke risici IORP'er dækker. Hvert hjemland bør derfor have mulighed for at fastsætte yderligere og mere detaljerede regler end direktivets for beregning af forsikringsmæssige hensættelser.
- (42) Tilstrækkelige og egnede aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser bør kræves for at beskytte medlemmer og pensionsmodtagere i tilfælde af det pensionstegnende firmas insolvens.
- (43) For at fremme lige konkurrencevilkår mellem nationale og grænseoverskridende IORP'er bør medlemsstaterne tage hensyn til funderingskravene for både nationale og grænseoverskridende IORP'er.
- (44) I mange tilfælde kan det være det pensionstegnende firma og ikke IORP'en selv, der dækker biometriske risici eller garanterer for bestemte ydelser eller investeringsafkast. I nogle tilfælde er det imidlertid IORP'en selv, der yder denne dækning eller garanti, og det pensionstegnende firmas forpligtelser udtømmes normalt ved indbetaling af de fornødne bidrag. I disse tilfælde bør de pågældende IORP'er opfylde egenkapitalkrav på grundlag af værdien af de tekniske bestemmelser og risikokapitalen.

- (45) IORP'er investerer på meget lang sigt. Indløsning af IORP'ernes aktiver kan som udgangspunkt kun finde sted med det formål at udbetale pensionsydelse. For at sikre medlemmer og pensionsmodtagere en tilstrækkelig beskyttelse bør IORP'er desuden være i stand til at vælge den aktivallokering, der er bedst egnet i forhold til forpligtelsernes nærmere art og varighed. Derfor kræves et effektivt tilsyn såvel som en tilgang til investeringsreglerne, der giver IORP'erne et tilstrækkeligt spillerum til at vælge den sikreste og mest effektive investeringspolitik og forpligter dem til at udvise forsigtighed. Iagttagelse af »prudent person«-princippet kræver derfor en investeringspolitik, der er afstemt efter den enkelte IORP's medlemsstruktur.
- (46) Ved at anvende »prudent person«-princippet som det grundlæggende princip for kapitalinvestering, og gøre det muligt for IORP'er at operere på tværs af grænserne, tilskyndes der til, at opsparingsaktiviteterne rettes mod sektoren for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, hvorved der ydes et bidrag til økonomiske og sociale fremskridt.
- (47) Tilsynsmetoder og tilsynspraksis varierer mellem de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for et vist skøn ved fastlæggelsen af de nærmere investeringsregler, de ønsker overholdt af IORP'er på deres område. Disse regler bør dog ikke begrænse kapitalens frie bevægelighed, medmindre de er begrundet i tilsynsmæssige hensyn.
- (48) Dette direktiv bør sikre en passende grad af investeringsfrihed for IORP'er. Da IORP'er investerer på meget lang sigt og derfor har ringe likviditetsrisiko, er de inden for forsigtighedsprincippet's grænser i stand til at investere i ikkelikvide aktiver som aktier og i andre instrumenter, der har en langsigtet økonomisk profil, og som ikke handles på regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er) eller organiserede handelsfaciliteter (OHF'er). De bør også kunne udnytte fordelene ved international spredning af aktiverne. Adgangen til at investere i aktier i andre valutaer end den, forpligtelserne lyder på, og i andre instrumenter, der har en langsigtet økonomisk profil, og som ikke handles på regulerede markeder, MHF'er eller OHF'er, bør derfor ikke begrænses, i overensstemmelse med »prudent person«-princippet for at beskytte medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser, medmindre det er begrundet i tilsynsmæssige hensyn.
- (49) Der er vide rammer for, hvad der opfattes som instrumenter med en langsigtet økonomisk profil. Sådanne instrumenter er ikkeomsættelige værdipapirer, og de har derfor ikke adgang til sekundære markeders likviditet. De forudsætter ofte engagementer med fast løbetid, hvilket begrænser deres omsættelighed og bør forstås som omfattende kapitalinteresser og gældsinstrumenter i og lån ydet til ikkebørsnoterede virksomheder. Ikkebørsnoterede virksomheder omfatter infrastrukturprojekter, unoterede vækstorienterede selskaber, fast ejendom eller andre aktiver, som kan være egnede med henblik på langsigtede investeringer. Lavemissionsinfrastrukturprojekter og klimarobuste infrastrukturprojekter er ofte unoterede aktiver og er afhængige af langfristede kreditter til finansiering af projekter.
- (50) Det bør tillades, at IORP'er investerer i andre medlemsstater i overensstemmelse med reglerne i deres hjemlande med henblik på at reducere omkostningerne ved grænseoverskridende virksomhed. Derfor bør værtslandene ikke kunne pålægge IORP'er med hjemsted i andre medlemsstater supplerende investeringskrav.
- (51) Fysiske personer har brug for et klart overblik over deres opsparede pensionsrettigheder fra lovpligtige og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, navnlig hvis sådanne rettigheder er opsparet i mere end én medlemsstat. Dette overblik kan opnås ved at oprette pensionsoplysningstjenester i hele Unionen svarende til dem, der allerede er oprettet i nogle medlemsstater i kølvandet på Kommissionens hvidbog af 16. februar 2012 med titlen »En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner«, hvori udviklingen af sådanne tjenester anbefales.
- (52) Visse risici kan ikke reduceres via kvantitative krav, der afspejles i kravene til forsikringsmæssige hensættelser og funderingskrav, men kan kun imødegås på hensigtsmæssig vis via ledelseskra. Det er af afgørende betydning for en hensigtsmæssig risikostyring og for beskyttelsen af medlemmer og pensionsmodtagere, at det sikres, at der findes et effektivt ledelsessystem. Sådanne systemer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af IORP'ens virksomhed.
- (53) Aflønningspolitikker, der tilskynder til overdreven risikotagende adfærd, kan undergrave en sund og effektiv risikostyring hos IORP'erne. De principper og oplysningskrav vedrørende aflønningspolitikker, der gælder for andre finansielle institutter i Unionen, bør også gælde for IORP'er, idet der dog bør tages hensyn til IORP'ernes særlige ledelsesstruktur sammenlignet med andre finansielle institutter og behovet for, at størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af IORP'ers aktiviteter tages i betragtning.

- (54) En nøglefunktion er en kapacitet til at varetage særlige ledelsesopgaver. IORP'er bør have tilstrækkelig kapacitet til at have en risikostyringsfunktion, en intern auditfunktion og, hvis det er relevant, en aktuarfunktion. Medmindre andet følger af dette direktiv, bør identifikationen af en given nøglefunktion ikke være til hinder for, at en IORP frit selv kan beslutte, hvordan den pågældende nøglefunktion skal organiseres i praksis. Det bør ikke medføre for byrdefulde krav, fordi der bør tages hensyn til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af IORP'ens aktiviteter.
- (55) Personer, der reelt leder en IORP, bør kollektivt opfylde krav til egnethed og hæderlighed, og personer, der varetager nøglefunktioner, bør have et tilstrækkeligt niveau af viden og erfaring samt, hvis det er relevant, tilstrækkelige faglige kvalifikationer. Kun de personer, der besidder nøgleposter, bør dog være omfattet af krav om underretning af den kompetente myndighed.
- (56) Undtagen i forbindelse med den interne auditfunktion, bør det være muligt, at én person eller organisatorisk enhed kan varetage mere end én nøglefunktion. Den person eller organisatoriske enhed, der varetager en nøglefunktion, bør dog ikke være den samme som den, der varetager en lignende nøglefunktion i det pensions-tegnende firma. Medlemsstaterne bør kunne tillade IORP'en at varetage nøglefunktioner gennem den samme person eller organisatoriske enhed som det pensionstegnende firma, forudsat at IORP'en forklarer, hvordan det forhindrer eller håndterer interessekonflikter med det pensionstegnende firma.
- (57) Det er af afgørende betydning, at IORP'erne forbedrer deres risikostyring, idet der tages hensyn til målsætningen om at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, så potentielle sårbarheder vedrørende pensionsordningens holdbarhed kan forstås korrekt og drøftes med de relevante kompetente myndigheder. Som led i IORP'ernes risikostyringssystem bør de udarbejde en risikovurdering af deres pensionsrelaterede aktiviteter. Risikovurderingen bør også gøres tilgængelig for de kompetente myndigheder og bør i givet fald bl.a. omfatte risici relateret til klimaforandringer, ressourceanvendelse, miljø, sociale risici og risici vedrørende afskrivning af aktiver som følge af lovændringer («strandede aktiver»).
- (58) Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål som omhandlet i de af De Forenede Nationer støttede principper for ansvarlig investering er vigtige for IORP'ernes investeringspolitik og risikostyringssystemer. Medlemsstaterne bør kræve, at IORP'erne udtrykkeligt angiver, hvor sådanne spørgsmål tages i betragtning i forbindelse med investeringsbeslutninger, og på hvilken måde, de indgår i deres risikostyringssystem. Relevansen og omfanget af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål for en ordnings investeringer, og hvordan sådanne spørgsmål er taget i betragtning, bør være en del af de oplysninger, som en IORP tilvejebringer i medfør af dette direktiv. Dette udelukker ikke en IORP fra at opfylde kravet ved i sådanne oplysninger at angive, at der ikke er taget hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål i dennes investeringspolitik, eller at omkostningerne i forbindelse med et system til overvågning af relevansen og omfanget af sådanne spørgsmål samt af hvordan, der tages hensyn til dem, ikke står i rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af dens aktiviteter.
- (59) Den enkelte medlemsstat bør kræve, at hver IORP beliggende på dens område udarbejder et årsregnskab og en årsberetning omhandlende hver af de pensionsordninger, IORP'en administrerer, samt, hvor det er relevant, et årsregnskab og en årsberetning for hver enkelt pensionsordning. Et årsregnskab og en årsberetning, der giver et retvisende billede af IORP'ens aktiver, forpligtelser og finansielle stilling under hensyntagen til hver af de pensionsordninger, som IORP'en administrerer, og som er behørigt godkendt af en autoriseret person, udgør en vigtig kilde til oplysninger for pensionsordningens medlemmer og pensionsmodtagere samt de kompetente myndigheder. De sætter navnlig de kompetente myndigheder i stand til at føre tilsyn med IORP'ens soliditet og vurdere, om den er i stand til at opfylde alle sine kontraktlige forpligtelser. Årsregnskaber og årsberetninger bør offentliggøres, om muligt på et websted, eller på andre måder, f.eks. ved at trykte eksemplarer stilles til rådighed på anmodning.
- (60) IORP'ers investeringspolitik har afgørende betydning for både sikkerheden i og den langsigtede økonomiske holdbarhed af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. IORP'er bør derfor udarbejde, og mindst hvert tredje år revidere, en redegørelse for deres investeringsprincipper. Denne redegørelse bør stilles til rådighed for den kompetente myndighed og desuden kunne rekvireres af medlemmer og pensionsmodtagere i de enkelte ordninger.
- (61) Det bør tillades, at IORP'er lader enhver aktivitet, herunder nøglefunktioner, helt eller delvis varetage af tjenesteleverandører, der opererer på deres vegne. IORP'erne bør bevare det fulde ansvar for, at forpligtelserne i medfør af dette direktiv opfyldes, når de outsourcer nøglefunktioner eller andre aktiviteter. IORP'er bør, når de outsourcer

en aktivitet, indgå en skriftlig aftale med tjenesteyderen. Aftaler om tjenester af operationel art som f.eks. sikkerheds- eller vedligeholdelsespersonale er ikke omfattet af dette direktiv.

- (62) Det bør være muligt for medlemsstaterne at kræve, at der udpeges en depositar i forbindelse med opbevaringen af IORP'ens aktiver.
- (63) IORP'erne bør under hensyntagen til arten af den etablerede pensionsordning og den hermed forbundne byrde give klare og tilstrækkelige oplysninger til potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere for at hjælpe dem i forhold til deres beslutningstagen om deres pensionering, og de bør sikre udbredt gennemsigtighed gennem en ordnings forskellige faser, herunder forud for medlemskab, under medlemskab (herunder forud for pensionering) og efter pensionering. Der bør navnlig gives oplysninger om optjente pensionsrettigheder, prognoser for pensionsydelsens niveau, risici og garantier samt omkostninger. Når prognoserne for pensionsydelsens niveau er baseret på økonomiske scenarier, bør disse oplysninger også indeholde et ugunstigt scenarie, som bør være ekstremt, men plausibelt. Hvis medlemmerne bærer en investeringsrisiko, er supplerende oplysninger om investeringsprofil, eventuelle tilstedeværende valgmuligheder og tidligere resultater også af afgørende betydning. Alle oplysninger bør stå i et passende forhold til brugerens behov og tage hensyn til De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap, navnlig hvad angår tilgængelighed og adgang til oplysninger som fastlagt i henholdsvis artikel 3 og 21 i nævnte konvention. Medlemsstaterne kan vælge at præcisere, hvem der kan stille oplysninger til rådighed over for potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere, herunder gennem pensionsoplysningstjenester.
- (64) I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for ordninger med et bestemt ydelsesniveau, påvirkes sådanne ydelser, bortset fra under ekstreme omstændigheder, ikke af tidligere resultater eller omkostningsstruktur. Oplysninger herom bør derfor kun gives for ordninger, hvor medlemmerne bærer en investeringsrisiko eller kan træffe investeringsbeslutninger.
- (65) Inden potentielle medlemmer optages i en pensionsordning, bør de have alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan træffe et kvalificeret valg. Såfremt potentielle medlemmer ikke har et valg og automatisk optages i en pensionsordning, bør IORP'en forsyne dem med de relevante nøgleoplysninger om deres medlemskab straks efter optagelse.
- (66) For medlemmer bør IORP'erne udarbejde en pensionsoversigt, der indeholder centrale personlige oplysninger og almene oplysninger om pensionsordningen. Pensionsoversigten bør være klar og forståelig og bør indeholde relevante og tilstrækkelige oplysninger, så det bliver lettere at forstå pensionsrettigheder over tid og på tværs af ordninger, og så det fremmer arbejdskraftens bevægelighed.
- (67) IORP'erne bør i tilstrækkelig god tid inden pensioneringen oplyse medlemmerne om deres udbetalingsmuligheder. Hvis pensionsydelsen ikke udbetales som en livrente, bør medlemmer, der nærmer sig pensioneringen, modtage oplysninger om de mulige udbetalingsprodukter for at lette den økonomiske planlægning af pensioneringen.
- (68) I den fase, hvor der udbetales pensionsydelser, bør pensionsmodtagere fortsat modtage oplysninger om deres ydelser og relaterede udbetalingsmuligheder. Dette er navnlig vigtigt, når pensionsmodtagerne bærer en væsentlig investeringsrisiko i udbetalingsfasen. Pensionsmodtagerne bør også underrettes om enhver nedsættelse af de ydelser, de er berettiget til, inden en sådan nedsættelse finder anvendelse, efter at der er truffet en beslutning, som medfører en nedsættelse. I overensstemmelse med god praksis anbefales det IORP'erne at høre pensionsmodtagerne, før en sådan beslutning træffes.
- (69) Den kompetente myndighed bør udøve sine beføjelser primært med beskyttelsen af medlemmernes og pensionsmodtagerens rettigheder og IORP'ernes stabilitet og soliditet for øje.
- (70) Rækkevidden af tilsynet er ikke det samme i de forskellige medlemsstater. Dette kan medføre problemer, når en IORP skal overholde tilsynsreglerne i hjemlandet og samtidig overholde værtslandets social- og arbejdsmarkedsret. Det reducerer retsikkerheden og de tilknyttede transaktionsomkostninger at præcisere, hvilke områder der anses for at være omfattet af tilsyn i medfør af dette direktiv.
- (71) Et indre marked for IORP'er forudsætter gensidig anerkendelse af tilsynsstandarder. De kompetente myndigheder i en IORP's hjemland bør føre tilsyn med, om IORP'en overholder de nævnte standarder. Medlemsstaterne bør tillægge de kompetente myndigheder de nødvendige beføjelser til at anvende forebyggende eller korrigerende foranstaltninger, hvis en IORP ikke opfylder kravene i dette direktiv.

- (72) For at sikre et effektivt tilsyn med outsourcete aktiviteter, herunder alle efterfølgende videreoutsourcingaktiviteter, er det afgørende, at de kompetente myndigheder har adgang til alle relevante data, der opbevares af den tjenesteyder, aktiviteterne er blevet outsourcet til, uanset om sidstnævnte er en reguleret eller ureguleret enhed, og at myndighederne har ret til at udføre kontrol på stedet. For at tage hensyn til udviklingen på markederne og sikre, at outsourcingbetingelserne til stadighed er opfyldt, bør de kompetente myndigheder have de nødvendige beføjelser til at anmode om oplysninger fra IORP'er og tjenesteydere om alle outsourcete aktiviteter.
- (73) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, andre myndigheder og organer, der har til opgave at styrke den finansielle stabilitet og pensionsordningers ophævelse. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser denne udveksling af oplysninger bør være mulig. Når det derudover er fastsat, at oplysninger kun kan offentliggøres med de kompetente myndigheders udtrykkelige tilladelse, bør disse myndigheder i givet fald kunne betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes.
- (74) Behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv, f.eks. udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af kompetente myndigheder, bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾, og udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af de europæiske tilsynsmyndigheder i medfør af dette direktiv bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾.
- (75) For at sikre, at det indre marked for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner organiseret på EU-plan fungerer gnidningsløst, bør Kommissionen efter høring af EIOPA gennemgå og aflægge rapport om anvendelsen af dette direktiv, og den bør forelægge rapporten for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 13. januar 2023.
- (76) For at sikre fair konkurrence mellem pensionskasserne bør den overgangsperiode, hvor forsikringsselskaber, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, kan drive deres virksomhed vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensioner i henhold til artikel 4 i nærværende direktiv, forlænges indtil den 31. december 2022. Direktiv 2009/138/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (77) Yderligere udvikling af solvensmodeller såsom holistic balance sheet (HBS) er ikke realistisk set ud fra en praktisk synsvinkel og ikke effektivt i forhold til omkostninger og fordele, navnlig på baggrund af IORP'ernes forskellighed i og mellem medlemsstaterne. Der bør derfor ikke udvikles kvantitative kapitalkrav, såsom Solvens II eller HBS-modeller afledt heraf, på EU-plan for IORP'er, eftersom disse potentielt vil kunne gøre arbejdsgiverne mindre villige til at sørge for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner.
- (78) Målet for dette direktiv, nemlig etablering af en EU-retlig ramme for IORP'er, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (79) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (80) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af de tidligere direktiver.
- (81) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler for påbegyndelse og udøvelse af virksomhed som arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse (IORP).

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på IORP'er. Hvis IORP'er efter national ret ikke har status som juridisk person, anvender medlemsstaterne direktivet enten på de pågældende IORP'er eller, med forbehold af stk. 2, på de autoriserede enheder, der er ansvarlige for administrationen af dem, og som handler på deres vegne.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
 - a) pensionskasser, der administrerer socialsikringsordninger, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 987/2009 ⁽²⁾
 - b) pensionskasser omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽³⁾, 2009/138/EF, 2011/61/EU ⁽⁴⁾, 2013/36/EU ⁽⁵⁾ og 2014/65/EU ⁽⁶⁾
 - c) pensionskasser, der opererer på »pay-as-you-go«-basis
 - d) pensionskasser, hvor ansatte i det pensionstegnende firma ikke har noget retskrav på ydelser, og hvor det pensionstegnende firma kan overtage aktiverne på et hvilket som helst tidspunkt og ikke nødvendigvis opfylder sine forpligtelser til at betale pensionsydelse
 - e) virksomheder, der benytter ordninger med bogførte reserver med henblik på udbetaling af pensionsydelse til deres ansatte.

Artikel 3

Anvendelse på IORP'er der administrerer socialsikringsordninger

IORP'er, der også administrerer lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, som betragtes som socialsikringsordninger omfattet af forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, falder ind under dette direktiv med hensyn til den del af deres aktiviteter, der omfatter ikkelovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensioner. Forpligtelserne og de tilsvarende aktiver skal i så fald øremærkes og skal ikke kunne overdrages til de lovpligtige pensionsordninger, der betragtes som sociale sikringsordninger, eller omvendt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltning af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

*Artikel 4***Fakultativ anvendelse på institutioner omfattet af direktiv 2009/138/EF**

Hjemlandet kan vælge at anvende bestemmelserne i nærværende direktivs artikel 9-14 og 19-22, artikel 23, stk. 1 og 2, og artikel 24-58 på arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter, der varetages af livsforsikringsselskaber i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a), nr. i)-iii), og litra b), nr. ii)-iv), i direktiv 2009/138/EF. Alle aktiver og forpligtelser, som svarer til arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, skal i så fald øremærkes, administreres og organiseres særskilt fra livsforsikringsselskabernes øvrige aktiviteter uden mulighed for overdragelse.

Livsforsikringsselskabet er i de i denne artikels stk. 1 omhandlede tilfælde, men kun for så vidt angår arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed, ikke omfattet af artikel 76-86 og 132, artikel 134, stk. 2, artikel 173, artikel 185, stk. 5, 7 og 8, og artikel 209 i direktiv 2009/138/EF.

Hjemlandet skal sikre, at enten de kompetente myndigheder eller de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med livsforsikringsselskaber omfattet af direktiv 2009/138/EF, som en af deres tilsynsopgaver påser, at der er en skarp adskillelse af de relevante arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter.

*Artikel 5***Små IORP'er og lovpligtige ordninger**

Med undtagelse af artikel 32-35 kan medlemsstaterne helt eller delvis undlade at anvende dette direktiv på enhver IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, og som administrerer pensionsordninger, der tilsammen har under 100 medlemmer i alt. Med forbehold af artikel 2, stk. 2, skal sådanne IORP'er dog have ret til at anvende direktivet på et frivilligt grundlag. Artikel 11 kan kun anvendes, hvis alle andre bestemmelser i dette direktiv finder anvendelse. Medlemsstaterne anvender artikel 19, stk. 1, og artikel 21, stk. 1 og 2, på enhver IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, og som administrerer pensionsordninger, der tilsammen har mere end 15 medlemmer i alt.

Medlemsstaterne kan anvende enhver af artikel 1-8, 19 og 32-35 på pensionskasser, der i medfør af national ret administrerer lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, som er garanteret af en offentlig myndighed.

*Artikel 6***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse« eller »IORP«: en pensionskasse, der uanset dens juridiske status opererer på et kapitaldækket grundlag, og som er oprettet adskilt fra ethvert pensionstegnende firma eller fag med det formål at yde arbejdsmarkedsrelaterede pensionsydelse på grundlag af:
 - a) en individuelt eller kollektivt indgået aftale mellem arbejdsgiver(e) og de(n) ansatte eller deres respektive repræsentanter, eller
 - b) en aftale indgået med selvstændige, individuelt eller kollektivt, i overensstemmelse med hjemlandets og værtslandets ret,og hvis aktiviteter er direkte knyttet hertil
- 2) »pensionsordning«: en aftale, kontrakt, fundats eller vedtægt om, hvilke pensionsydelse der ydes og på hvilke vilkår
- 3) »pensionstegnende firma«: enhver virksomhed eller ethvert andet organ, uanset om det omfatter eller består af en eller flere juridiske eller fysiske personer, der handler som arbejdsgiver eller selvstændig eller en hvilken som helst kombination heraf, og som tilbyder en pensionsordning eller indbetaler pensionsbidrag til en IORP

- 4) »pensionsydelse«: ydelse, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden, eller, såfremt der er tale om komplementære tillæg til disse ydelser, ved dødsfald, invaliditet eller ansættelsesforholdets ophør eller i form af støtte ved sygdom, social nød eller dødsfald. For at lette modtagerens økonomiske sikkerhed i alderdommen kan disse ydelser udgøre livsvarige udbetalinger, ophørende udbetalinger, et engangsbeløb eller en hvilken som helst kombination heraf
- 5) »medlem«: en person, som ikke er en pensionsmodtager eller et potentielt medlem, hvis tidligere eller nuværende beskæftigelse berettiger eller vil berettige den pågældende til at modtage pensionsydelse i overensstemmelse med bestemmelserne i pensionsordningen
- 6) »pensionsmodtager«: en person, der modtager pensionsydelse
- 7) »potentielt medlem«: en person, som er berettiget til at tilslutte sig en pensionsordning
- 8) »kompetent myndighed«: en national myndighed, der er udpeget til at varetage de opgaver, der er fastsat i dette direktiv
- 9) »biometriske risici«: risici for død, invaliditet og levetid
- 10) »hjemland«: den medlemsstat, hvor IORP'en er registreret eller har opnået tilladelse, og hvor den har sit hovedkontor, jf. artikel 9
- 11) »værtssland«: den medlemsstat, hvis social- og arbejdsmarkedsret vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på forholdet mellem det pensionstegnende firma og medlemmerne eller pensionsmodtagerne
- 12) »overdragende IORP«: en IORP, der helt eller delvis overdrager en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil til en IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse i en anden medlemsstat
- 13) »modtagende IORP«: en IORP, der helt eller delvis modtager en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil fra en IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse i en anden medlemsstat
- 14) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU
- 15) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: en multilateral handelsfacilitet eller MHF som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
- 16) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: en organiseret handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i direktiv 2014/65/EU
- 17) »varigt medium«: en indretning, der sætter et medlem eller en pensionsmodtager i stand til at lagre oplysninger, som er sendt til dette medlem eller denne pensionsmodtager personligt, så de er tilgængelige i fremtiden og i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- 18) »nøglefunktion« inden for et ledelsessystem: en kapacitet til at varetage praktiske opgaver, som omfatter risikostyringsfunktionen, den interne auditfunktion og aktuarfunktionen
- 19) »grænseoverskridende virksomhed«: administration af en pensionsordning, hvor forholdet mellem det pensionstegnende firma og de berørte medlemmer og pensionsmodtagere er underlagt den social- og arbejdsmarkedsret, der er relevant på området for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i en medlemsstat, som er en anden end hjemlandet.

Artikel 7

IORP'ers virksomhed

Medlemsstaterne pålægger IORP'er, som er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, at begrænse deres virksomhed til pensionsrelaterede aktiviteter og aktiviteter i tilknytning hertil.

Når et livsforsikringselskab i overensstemmelse med artikel 4 i forbindelse med administrationen af sin arbejdsmarkedsrelaterede pensionsvirksomhed foretager en øremærkning af aktiver og forpligtelser, skal de øremærkede aktiver og forpligtelser kun vedrøre pensionsrelaterede aktiviteter og aktiviteter i direkte tilknytning hertil.

IORP'erne skal i givet fald som et generelt princip tage hensyn til målsætningen om have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i deres aktiviteter.

Artikel 8

Retlig adskillelse mellem et pensionstegnende firma og IORP'er

Medlemsstaterne sikrer en retlig adskillelse mellem et pensionstegnende firma og en IORP, som er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, således at IORP'ens aktiver er sikret til medlemmerne og pensionsmodtagerne i tilfælde af det pensionstegnende firmas konkurs.

Artikel 9

Registrering eller tilladelse

1. Medlemsstaterne sikrer for hver IORP, hvis hovedkontor er beliggende på deres område, at IORP'en er registreret i et nationalt register eller har opnået tilladelse af den kompetente myndighed.

Hovedkontorets beliggenhed henviser til det sted, hvor en IORP's vigtigste strategiske beslutninger træffes.

2. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, der drives i overensstemmelse med artikel 11, skal det også fremgå af registeret, i hvilke medlemsstater IORP'en driver virksomhed.

3. Oplysningerne fra registeret meddeles EIOPA, som offentliggør dem på sit websted.

Artikel 10

Driftskrav

1. Medlemsstaterne sikrer for hver IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, at:

- a) IORP'en har gennemført behørigt fastlagte regler for driften af enhver pensionsordning
- b) det pensionstegnende firma, såfremt dette garanterer for udbetalingen af pensionsydelse, har forpligtet sig til at foretage de fornødne indbetalinger.

2. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med nærhedsprincippet og under behørig hensyntagen til de pensionsydelser, der tilbydes af de sociale sikringsordninger, fastsætte, at medlemmerne som supplerende ydelser tilbydes dækning af levetidsrisikoen og risikoen for tab af erhvervssevne samt efterladtepension og garanti for tilbagebetaling af indbetalte bidrag med arbejdsgivernes og arbejdstagernes eller deres respektive repræsentanters samtykke.

Artikel 11

Grænseoverskridende virksomhed og procedurer

1. Med forbehold af national social- og arbejdsmarkedsret om tilrettelæggelse af pensionsordninger, herunder obligatorisk medlemskab og resultaterne af kollektive overenskomster, tillader medlemsstaterne en IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, at udøve grænseoverskridende virksomhed. Medlemsstaterne giver ligeledes virksomheder beliggende på deres område adgang til at tegne pensioner i IORP'er, der agter at udøve eller udøver grænseoverskridende virksomhed.

2. Agter en IORP at udøve grænseoverskridende virksomhed og tilbyde pensionsordninger til et pensionstegnende firma, skal den indhente forhåndstilladelse fra den relevante kompetente myndighed i dens hjemland.

3. En IORP underretter den kompetente myndighed i hjemlandet om, at den har til hensigt at udøve grænseoverskridende virksomhed. Medlemsstaterne kræver, at IORP'er hvert år indgiver følgende oplysninger i forbindelse med underretningen:

- a) navnet eller navnene på værtslandet eller værtslandene, som, hvor det er relevant, skal identificeres af det pensionstegnende firma
- b) det pensionstegnende firmas navn og beliggenheden af dets hovedkontor
- c) de væsentligste kendetegn ved den pensionsordning, som skal administreres for det pensionstegnende firma.

4. Når hjemlandets kompetente myndighed er blevet underrettet i henhold til stk. 3, skal den, medmindre den har truffet en begrundet afgørelse om, at IORP'ens administrative struktur eller finansielle situation eller de ansvarlige lederes hæderlighed, faglige kvalifikationer eller erfaring ikke er forenelige med de påtænkte grænseoverskridende virksomhed, senest tre måneder efter at have modtaget alle de i stk. 3 omhandlede oplysninger videresende disse oplysninger til værtslandets kompetente myndighed og underrette IORP'en herom.

Den i første afsnit nævnte begrundede afgørelse skal træffes inden tre måneder efter modtagelsen af alle de i stk. 3 omhandlede oplysninger.

5. Videresender den kompetente myndighed i hjemlandet ikke de i stk. 3 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette over for den berørte IORP senest tre måneder efter at have modtaget samtlige oplysninger. En sådan manglende videresendelse af oplysninger skal være underlagt adgang til domstolsprøvelse i hjemlandet.

6. IORP'er, der udøver grænseoverskridende virksomhed, er underlagt de i afsnit IV omhandlede oplysningskrav pålagt af værtslandet for så vidt angår de potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere, som den pågældende grænseoverskridende virksomhed omfatter.

7. Før IORP'en påbegynder udøvelsen af grænseoverskridende virksomhed, skal værtslandets kompetente myndighed senest seks uger efter at have modtaget de i stk. 3 omhandlede oplysninger underrette hjemlandets kompetente myndighed om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, og om de i afsnit IV omhandlede gældende oplysningskrav i værtslandet, som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal videregive disse oplysninger til IORP'en.

8. IORP'en må påbegynde udøvelsen af grænseoverskridende virksomhed, når den fra hjemlandets kompetente myndighed har modtaget den i stk. 7 omhandlede meddelelse eller i mangel heraf efter udløbet af den i stk. 7 fastsatte frist, under overholdelse af de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedsret, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og af de i værtslandet gældende oplysningskrav som omhandlet i stk. 7.

9. Værtslandets kompetente myndigheder underretter hjemlandets kompetente myndigheder om væsentlige ændringer i kravene i værtslandets social- og arbejdsmarkedsret, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som vil kunne påvirke pensionsordningens karakteristika, for så vidt de vedrører den grænseoverskridende virksomhed, og om væsentlige ændringer i de i værtslandet gældende oplysningskrav som omhandlet i stk. 7. De kompetente myndigheder i hjemlandet skal videregive disse oplysninger til IORP'en.

10. IORP'en er underlagt løbende tilsyn fra den kompetente myndighed i værtslandet med hensyn til overholdelse af de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedsret, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og om væsentlige ændringer i de i værtslandet gældende oplysningskrav som omhandlet i stk. 7. Hvis der i forbindelse med dette tilsyn konstateres uregelmæssigheder, skal den kompetente myndighed i værtslandet omgående orientere den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal koordineret med den kompetente myndighed i værtslandet træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at IORP'en ophører med de påviste overtrædelser.

11. Såfremt IORP'en på trods af de foranstaltninger, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi der ikke findes passende foranstaltninger i hjemlandet, fortsat overtræder de gældende krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedsret, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, eller de i værtslandet gældende oplysningskrav som omhandlet i stk. 7, kan værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets

kompetente myndighed træffe passende foranstaltninger til at forebygge eller straffe yderligere overtrædelser, herunder, hvis det er strengt nødvendigt, hindre IORP'en i at administrere det pensionstegnende firmas pensionsordning i værtslandet.

Artikel 12

Grænseoverskridende overdragelser

1. Medlemsstaterne tillader, at IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, helt eller delvis overdrager en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil til en modtagende IORP.
2. Medlemsstaterne sikrer, at udgifterne til overdragelsen ikke afholdes af den overdragende IORP's øvrige medlemmer og pensionsmodtagere eller af den modtagende IORP's siddende medlemmer og pensionsmodtagere.
3. Overdragelsen forudsætter forudgående godkendelse fra:
 - a) et flertal af medlemmerne og et flertal af de berørte pensionsmodtagere, eller, hvis det er relevant, et flertal af deres repræsentanter. Flertallet defineres i henhold til national ret. Den overdragende IORP giver de berørte medlemmer og pensionsmodtagere eller, hvis det er relevant, deres repræsentanter oplysninger om vilkårene for overdragelsen inden for en rimelig tid, før den i stk. 4 omhandlede anmodning indgives, og
 - b) det pensionstegnende firma, hvor det er relevant.
4. Hel eller delvis overdragelse af en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil mellem overdragende og modtagende IORP'er forudsætter, efter opnåelse af forudgående samtykke fra den kompetente myndighed i den overdragende IORP's hjemland, tilladelse fra den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland. Anmodningen om tilladelse til overdragelsen skal indgives af den modtagende IORP. Den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland meddeler eller afviser tilladelsen og underretter den modtagende IORP om sin afgørelse senest tre måneder efter modtagelse af ansøgningen.
5. Anmodningen om tilladelse til overdragelsen omhandlet i stk. 4 skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) den skriftlige aftale mellem den overdragende og den modtagende IORP, med angivelse af vilkårene for overdragelsen
 - b) en beskrivelse af pensionsordningens vigtigste karakteristika
 - c) en beskrivelse af de forpligtelser eller forsikringsmæssige hensættelser, der skal overdrages, og andre forpligtelser og rettigheder samt modsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil
 - d) de overdragende og de modtagende IORP'ers navne og beliggenhederne for deres hovedkontorer og de medlemsstater, i hvilke hver IORP er registreret eller har opnået tilladelse
 - e) beliggenheden for det pensionstegnende firmas hovedkontor og det pensionstegnende firmas navn
 - f) dokumentation for den forudgående godkendelse, jf. stk. 3
 - g) hvor det er relevant, navnene på de medlemsstater, hvis social- og arbejdsmarkedsret på området for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på den berørte pensionsordning.
6. De kompetente myndigheder i den modtagende IORP's hjemland fremsender den i stk. 4 nævnte anmodning til den overdragende IORP's kompetente myndighed straks efter at have modtaget denne.
7. Den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland vurderer udelukkende, om:
 - a) den modtagende IORP har givet alle de i stk. 5 omhandlede oplysninger

- b) den modtagende IORP's administrative struktur, finansielle situation og den modtagende IORP's ansvarlige leders hæderlighed, faglige kvalifikationer eller erfaring er forenelige med den påtænkte overdragelse
- c) den modtagende IORP's medlemmers og pensionsmodtageres langsigtede interesser og den overdragne del af ordningen er tilstrækkeligt beskyttet under og efter overdragelsen
- d) de tekniske bestemmelser i den modtagende IORP er fuldt ud kapitaldækket på datoen for overdragelsen, hvis overdragelsen medfører en grænseoverskridende virksomhed, og
- e) de aktiver, der skal overdrages, er tilstrækkelige og passende til at dække forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder, der skal overdrages, i overensstemmelse med gældende regler i den modtagende IORP's hjemland.

8. Den kompetente myndighed i den overdragende IORP's hjemland vurderer udelukkende, om:

- a) medlemmernes og pensionsmodtagernes langsigtede interesser for den resterende del af ordningen er tilstrækkelig beskyttede i tilfælde af en delvis overdragelse af en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil
- b) medlemmernes og pensionsmodtagernes individuelle rettigheder som minimum er de samme efter overdragelsen
- c) de aktiver, som svarer til den pensionsordning, der skal overdrages, er tilstrækkelige og passende til at dække de forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder, der skal overdrages, i overensstemmelse med gældende regler i den overdragende IORP's hjemland.

9. Den kompetente myndighed i den overdragende IORP's hjemland videresender resultaterne af den i stk. 8 omhandlede vurdering senest otte uger efter modtagelse af ansøgningen, jf. stk. 6, for at give den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland mulighed for at træffe en afgørelse i overensstemmelse med stk. 4.

10. Hvis ansøgningen om tilladelse afvises, skal den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland give en begrundelse for et sådant afslag inden for den frist på tre måneder, der er omhandlet i stk. 4. Et sådant afslag eller et manglende svar fra den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland skal være underlagt adgang til domstolsprøvelse i den modtagende IORP's hjemland.

11. Den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland underretter den kompetente myndighed i den overdragende IORP's hjemland om den i stk. 4 omhandlede afgørelse senest to uger efter, at denne afgørelse træffes.

Hvis overdragelsen resulterer i en grænseoverskridende aktivitet, underretter den kompetente myndighed i den overdragende IORP's hjemland også den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland om de krav i social- og arbejdsmarkedetsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af pensionsordningen, samt om de oplysningskrav i værtslandet, der er omhandlet i afsnit IV, og som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed. Dette meddeles inden for en yderligere frist på fire uger.

Den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland videregiver disse oplysninger til den modtagende IORP senest en uge fra modtagelsen af disse.

12. Når den modtagende IORP har modtaget afgørelsen om at meddele tilladelse omhandlet i stk. 4, eller hvis der ikke er modtaget nogen oplysninger om en afgørelse fra den kompetente myndighed i den modtagende IORP's hjemland ved udløbet af den i stk. 11, tredje afsnit, omhandlede frist, kan den påbegynde administrationen af pensionsordningen.

13. I tilfælde af uenighed om proceduren for eller indholdet i en foranstaltning eller manglende foranstaltning fra den overdragende eller modtagende IORP's hjemlands kompetente myndigheds side, herunder en afgørelse om at tillade eller nægte en grænseoverskridende overdragelse, kan EIOPA foretage en ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010 efter anmodning fra en af de kompetente myndigheder eller på eget initiativ.

14. Hvis den modtagende IORP udøver grænseoverskridende virksomhed, finder artikel 11, stk. 9, 10 og 11, anvendelse.

AFSNIT II

KVANTITATIVE KRAV

Artikel 13

Forsikringsmæssige hensættelser

1. Hjemlandet drager omsorg for, at IORP'er, der administrerer arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, til enhver tid og for alle deres pensionsordninger har opgjort størrelsen af de passiver, der svarer til de finansielle forpligtelser, som deres bestand af løbende pensionsaftaler medfører.
2. Hjemlandet drager omsorg for, at IORP'er, der administrerer arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, hvor IORP'erne yder dækning af biometriske risici eller garanti for et bestemt investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau, foretager tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle sådanne pensionsordninger.
3. Disse forsikringsmæssige hensættelser beregnes hvert år. Hjemlandet kan dog tillade, at de kun beregnes hvert tredje år, når IORP'en over for medlemmerne eller den kompetente myndighed attesterer eller dokumenterer, at der er foretaget tilpasninger i de mellemliggende år. Denne attestation eller dokumentation skal vise den justerede udvikling i de forsikringsmæssige hensættelser og ændringerne i de dækkede risici.
4. Beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser foretages og attesteres af en aktuar eller af en anden ekspert på det område, herunder en revisor, hvor dette er tilladt efter national ret, efter aktuarmæssige metoder, der er anerkendt af den kompetente myndighed i hjemlandet, i overensstemmelse med følgende principper:
 - a) Mindstebeløbet for de forsikringsmæssige hensættelser beregnes under anvendelse af en tilstrækkelig forsigtig aktuarmæssig vurdering, idet der tages hensyn til alle de forpligtelser vedrørende ydelser og bidrag, der følger af IORP'ens pensionsordninger. Det skal være tilstrækkeligt til at sikre den fortsatte udbetaling af pensioner og ydelser til nuværende pensionsmodtagere og til at dække de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsretigheder. De økonomiske og aktuarmæssige antagelser, der indgår i værdiansættelsen af forpligtelserne, skal også vælges med forsigtighed, om muligt med en passende margin for negative afvigelser.
 - b) Den maksimale rentesats skal vælges med forsigtighed og fastsættes i overensstemmelse med hjemlandets eventuelle regler herfor. Disse forsigtige rentesatser fastsættes under hensyn til:
 - i) afkastet af de tilsvarende aktiver, som IORP'en ligger inde med, og det projekterede fremtidige investeringsafkast
 - ii) markedsafkastet af obligationer af høj kvalitet, statsobligationer, obligationer udstedt af den europæiske stabilitetsmekanisme, obligationer udstedt af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) eller obligationer udstedt af den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, eller
 - iii) en kombination af nr. i) og ii).
 - c) De biometriske tabeller, der benyttes ved beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, skal være baseret på forsigtighedsprincippet, under hensyn til medlemsgruppens og pensionsordningernes vigtigste kendetegn, navnlig de forventede ændringer i de relevante risici.
 - d) Metoden og grundlaget for beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser skal som hovedregel være konstant fra det ene regnskabsår til det andet. Den kan dog ændres, når dette er begrundet i ændringer i de retlige, demografiske eller økonomiske forhold, der ligger til grund for de antagelser, beregningerne bygger på.
5. Hjemlandet kan fastsætte yderligere og mere detaljerede krav til beregningen af forsikringsmæssige hensættelser med det formål at sikre, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser tilgodeses i tilstrækkeligt omfang.

Artikel 14

Kapitaldækning af forsikringsmæssige hensættelser

1. Hjemlandet pålægger alle IORP'er til enhver tid at have tilstrækkelige egnede aktiver til at dække de forsikringsmæssige hensættelser for alle de pensionsordninger, som IORP'en administrerer.

2. Hjemlandet kan tillade en IORP for et begrænset tidsrum at have utilstrækkelige aktiver til at dække de forsikringsmæssige hensættelser. I så tilfælde kræver den kompetente myndighed, at IORP'en vedtager en konkret og realiserbar genoprettelsesplan med en tidsplan for at sikre, at kravene i stk. 1 overholdes på ny. Planen skal opfylde følgende betingelser:

- a) IORP'en skal opstille en konkret og realiserbar plan for genoprettelse af den aktivbeholdning, der er nødvendig for fuldstændig dækning af de forsikringsmæssige hensættelser inden for en rimelig tid. Denne plan skal gøres tilgængelig for medlemmerne eller, hvor det er relevant, disses repræsentanter og/eller godkendes af hjemlandets kompetente myndighed.
- b) Ved opstillingen af denne plan skal der tages hensyn til IORP'ens særlige situation, navnlig aktivernes og forpligtelsesernes struktur, risikoprofilen, likviditetsplanen, aldersprofilen for de medlemmer, der er berettiget til at modtage pensionsydelse, nye ordninger og ordninger, der overgår fra ingen eller kun delvis kapitaldækning til fuld kapitaldækning.
- c) I tilfælde af at en pensionsordning afvikles i løbet af den i dette stykkes første punktum omhandlede periode, skal IORP'en underrette den kompetente myndighed i hjemlandet. IORP'en skal etablere en procedure for overdragelse af aktiverne og de tilsvarende forpligtelser for denne ordning til en anden IORP, et forsikringsselskab eller et andet egnet organ. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal underrettes om proceduren, og en general oversigt over proceduren skal være tilgængelig for medlemmerne eller, hvor det er relevant, disses repræsentanter i overensstemmelse med fortrolighedsprincippet.

3. Ved grænseoverskridende virksomhed skal der til enhver tid være fuld kapitaldækning for de forsikringsmæssige hensættelser for alle de pensionsordninger, der administreres. Er denne betingelse ikke opfyldt, skal hjemlandets kompetente myndighed straks gribe ind og kræve, at IORP'en omgående udarbejder passende foranstaltninger og gennemfører disse uden unødigt forsinkelse på en sådan måde, at medlemmer og pensionsmodtagere er tilstrækkeligt beskyttede.

Artikel 15

Lovpligtig egenkapital

1. Hjemlandet drager omsorg for, at IORP'er, der administrerer pensionsordninger, hvor IORP'en selv, og ikke det pensionstegnende firma, er forpligtet til at dække biometriske risici eller garanterer et givet investeringsafkast eller et givet pensionsydelsesniveau, har en permanent stødpudebeholdning af yderligere aktiver ud over de forsikringsmæssige hensættelser. Størrelsen af denne beholdning skal afspejle risikotypen og aktivporteføljen for alle de ordninger, der administreres. Disse aktiver skal friholdes fra enhver forudselig forpligtelse og fungere som en sikkerhedskapital til dækning af afvigelser mellem de forventede og de faktiske udgifter og overskud.

2. Ved beregning af mindstebeløbet for disse yderligere aktiver finder reglerne i artikel 16, 17 og 18 anvendelse.

3. Stk. 1 er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne over for IORP'er med hjemsted på deres område stiller krav om lovpligtig egenkapital eller fastlægger mere detaljerede regler, såfremt disse er begrundet i forsigtighedshensyn.

Artikel 16

Faktisk solvensmargen

1. Medlemsstaterne pålægger de i artikel 15, stk. 1, omhandlede IORP'er, som er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, til enhver tid at råde over en i forhold til dens samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen, der mindst svarer til kravene i dette direktiv, med henblik på at sikre den langsigtede holdbarhed af arbejdsrelaterede pensioner.

2. Den faktiske solvensmargen består af IORP'ens formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder:

- a) de indbetalte kapitalandele, eller hvis IORP'en er et gensidigt selskab, den effektive garantikapital samt alle konti tilhørende medlemmerne af det gensidige selskab, der opfylder følgende kriterier:
 - i) vedtægterne skal fastsætte, at betalinger fra disse konti til medlemmerne af det gensidige selskab kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau, eller hvis hele selskabets øvrige gæld efter selskabets opløsning er afviklet

- ii) vedtægterne skal fastsætte, for så vidt angår de i nr. i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør i det gensidige selskab, at de kompetente myndigheder underrettes herom mindst en måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen, og
 - iii) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne omhandlet i nr. i) og ii)
- b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser
 - c) det udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales, og
 - d) i det omfang national ret tillader det, de bonusreserver, der er opført på balancen, for så vidt de kan anvendes til dækning af eventuelle tab og ikke er afsat til udlodning til medlemmer og pensionsmodtagere.

Den faktiske solvensmargen reduceres med IORP'ens direkte besiddelse af egne aktier.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den faktiske solvensmargen også kan udgøres af:

- a) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af IORP'ens konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt
- b) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter, herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra a) omhandlede, op til 50 % af den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen, alt efter hvilken der er lavest, for alle de værdipapirer, og den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:
 - i) de skal ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forudgående samtykke
 - ii) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give IORP'en mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden
 - iii) långiverens krav mod IORP'en skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld
 - iv) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne anvendes til dækning af tabene, samtidig med at IORP'en skal kunne fortsætte sin virksomhed, og
 - v) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Med henblik på litra a) skal ansvarlig indskudskapital ligeledes opfylde følgende betingelser:

- i) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning
- ii) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger IORP'en med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives af den emitterende IORP, og dens faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
- iii) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som et element i den faktiske solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheds forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter IORP'en mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske solvensmargen og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder må kun give tilladelse til tilbagebetaling af sådanne midler, hvis IORP'ens faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau

- iv) låneaftalen indeholder ikke nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af IORP'en, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer, og
 - v) låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen.
4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra IORP'en rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse kan den faktiske solvensmargen også bestå af følgende:
- a) såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de akquisitionstillæg, som indgår i præmien: forskellen mellem den præmiehensættelse, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en præmiehensættelse, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de akquisitionstillæg, som indgår i præmien
 - b) de skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde
 - c) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % for den faktiske solvensmargen eller for den obligatoriske solvensmargen, alt efter hvilket er mindst.

Beløbet omhandlet i litra a) må ikke overstige 3,5 % af summen af forskellen mellem livsforsikringskapitalerne samt de arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og præmiehensættelserne for alle de kontrakter, hvor zillmering er mulig. Denne forskel nedsættes med et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne akquisitionstillæg, der er opført som et aktiv.

Artikel 17

Obligatorisk solvensmargen

1. Den obligatoriske solvensmargen bestemmes som anført i stk. 2-6, alt efter hvilke forpligtelser der udøves.
2. Den obligatoriske solvensmargen er lig med summen af følgende to resultater:

- a) det første resultat:

det tal, der svarer til 4 % af præmiehensættelserne, vedrørende direkte forsikringsvirksomhed og overtagelser af genforsikring uden fradrag af afgivelse i genforsikring, multipliceres med det forhold, på mindst 85 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem præmiehensættelsernes samlede beløb, med fradrag af afgivelserne i genforsikring, og præmiehensættelsernes bruttobeløb

- b) det andet resultat:

for de kontrakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3 % af risikosummen, som IORP'en har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, på mindst 50 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem størrelsen af risikosummen, for hvilken IORP'en forbliver ansvarlig efter afgivelse og retrocession i genforsikring, og størrelsen af risikosummen uden fradrag af afgivelse i genforsikring.

For ophørende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst tre år udgør procentsatsen 0,1 %. For dødsfaldsforsikringer med en løbetid på over tre år, men ikke over fem år, udgør procentsatsen 0,15 %.

3. For den i artikel 2, stk. 3, litra a), nr. iii), i direktiv 2009/138/EF omhandlede tillæggsforsikring er den obligatoriske solvensmargen lig med den obligatoriske solvensmargen for IORP'er, jf. artikel 18.
4. For den i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i direktiv 2009/138/EF omhandlede kapitaliseringsvirksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med 4 % af præmiehensættelserne, beregnet som angivet i stk. 2, litra a).
5. For de i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. i), i direktiv 2009/138/EF omhandlede operationer er den obligatoriske solvensmargen lig med 1 % af deres aktiver.

6. For forsikringer som er knyttet til investeringsfonde og omfattet af artikel 2, stk. 3, litra a), nr. i) og ii), i direktiv 2009/138/EF, og for de i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. iii)-v), i direktiv 2009/138/EF omhandlede operationer er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende:

- a) i det omfang IORP'en påtager sig en investeringsrisiko, 4 % af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a)
- b) i det omfang IORP'en ikke påtager sig en investeringsrisiko, men det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, fastsættes for en periode på over fem år, 1 % af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a)
- c) i det omfang IORP'en ikke påtager sig en investeringsrisiko, og det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, et beløb svarende til 25 % af de administrative nettoomkostninger for det sidste regnskabsårs i forbindelse med sådanne forsikringer og operationer
- d) i det omfang IORP'en påtager sig en dødsrisiko, 0,3 % af risikosummen, beregnet som angivet i stk. 2, litra b).

Artikel 18

Obligatorisk solvensmargen, jf. artikel 17, stk. 3

1. Den obligatoriske solvensmargen bestemmes på grundlag enten af det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller af gennemsnittet af fordringer i de tre sidste regnskabsår.
2. Den obligatoriske solvensmargens størrelse er lig med det højeste af de to resultater, der er anført i stk. 3 og 4.
3. De præmier eller bidrag, der benyttes, skal være den største af følgende størrelser: bruttoværdien af de tegnede præmier eller bidrag som beregnet nedenfor eller bruttoværdien af de optjente præmier eller bidrag.

De præmier eller bidrag (inklusive accessoriske tillæg til præmier eller bidrag), der indgår i direkte forsikringsforretning i løbet af det sidste regnskabsår, lægges sammen.

Hertil lægges beløbet for de præmier, der er overtaget for al genforsikring i løbet af det sidste regnskabsår.

Herfra fradrages det samlede beløb for de i løbet af det sidste regnskabsår annullerede præmier eller bidrag samt det samlede beløb for skatter og afgifter af de præmier og bidrag, der indgår i den samlede indtægt.

Det således fremkomne beløb deles i to rater, hvoraf den første går op til 50 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på henholdsvis 18 % og 16 % af disse rater, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler IORP'en efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, der består af bruttobeløb. Dette forhold skal under ingen omstændigheder være under 50 %.

4. Beregning af grundlaget for krav:

De beløb, der er udbetalt i direkte forsikring (uden fradrag af krav, som påhviler genforsikrere og retrocessionarer) for krav i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder, lægges sammen.

Hertil lægges det beløb for krav, der er udbetalt i løbet af de samme perioder for forpligtelser, der er overtaget i genforsikring eller retrocession, og beløbet for de hensættelser til endnu ikke afviklede krav, der er fastlagt ved slutningen af det sidste regnskabsår for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

Herfra fradrages de regresbeløb, der er modtaget i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder.

Herfra fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede krav, som er fastlagt ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår, for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

En tredjedel af det således fremkomne beløb deles i to rater, hvoraf den første går op til 35 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på 26 % af den første rate og 23 % af den anden rate, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler IORP'en efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, der beregnes på bruttobeløb. Dette forhold skal under ingen omstændigheder være under 50 %.

5. Er den obligatoriske solvensmargen som beregnet i stk. 2-4 lavere end den obligatoriske solvensmargen for det foregående år, er den obligatoriske solvensmargen mindst lig med den obligatoriske solvensmargen for det foregående år multipliceret med forholdet mellem de forsikringsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs afslutning og de forsikringsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs begyndelse. Som led i disse beregninger beregnes de forsikringsmæssige hensættelser som et nettobeløb af genforsikring, men forholdet må ikke være højere end 1.

Artikel 19

Investeringsregler

1. Medlemsstaterne pålægger IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, at investere i overensstemmelse med »prudent person«-princippet og navnlig efter følgende regler:

- a) Aktiverne skal investeres således, at medlemmernes og pensionsmodtagernes langsigtede interesser varetages bedst muligt som helhed. Hvor der er risiko for interessekonflikt, skal IORP'en eller den enhed, der administrerer porteføljen, sikre, at investeringerne foretages udelukkende i medlemmernes og pensionsmodtagernes interesse.
- b) Inden for rammerne af »prudent person«-princippet skal medlemsstaterne give IORP'er mulighed for at tage hensyn til investeringsbeslutningernes langsigtede indvirkning på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål.
- c) Aktiverne skal investeres på en sådan måde, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje.
- d) Aktiverne skal overvejende investeres på regulerede markeder. Investeringer i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret kapitalmarked, skal under alle omstændigheder holdes på et forsigtigt niveau.
- e) Investeringer i afledte instrumenter skal være mulige, i det omfang sådanne instrumenter bidrager til at reducere investeringsrisici eller lette en effektiv porteføljeforvaltning. De skal værdiansættes forsigtigt under hensyn til det underliggende aktiv og indgå i værdiansættelsen af en IORP's aktiver. IORP'er skal desuden undgå for stor risikoeksponering over for en enkelt modpart og over for andre afledte transaktioner.
- f) Aktiverne skal spredes på en sådan måde, at urimelig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt udsteder eller gruppe af firmaer samt risikoophobning i den samlede portefølje undgås.

Investeringer i aktiver udstedt af samme udsteder eller af udstedere, der tilhører samme gruppe, må ikke udsætte en IORP for en urimelig stor risikokoncentration.

- g) Der må ikke investeres mere end 5 % af den samlede portefølje i det pensionstegnende firma, og når det pensionstegnende firma tilhører en gruppe, må der må ikke investeres mere end 10 % af porteføljen i de firmaer, der tilhører samme gruppe som det pensionstegnende firma.

Er der en række firmaer, der har tegnet pensioner gennem en IORP, skal investeringer i disse pensionstegnende firmaer foregå under hensyntagen til behovet for en behørig spredning.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade kravene i litra f) og g) finde anvendelse i forbindelse med investeringer i statsobligationer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder under hensyntagen til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af de aktiviteter, som udføres af de IORP'er, der føres tilsyn med, overvåger om IORP'ernes kreditvurderingsprocesser er tilstrækkelige, vurderer anvendelsen af henvisninger til kreditvurderinger udstedt af kreditvurderingsbureauer som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ⁽¹⁾ i institutionernes investeringspolitik og, hvis det er hensigtsmæssigt, tilskynder til, at virkningerne af sådanne henvisninger afbødes for at reducere en udelukkende og mekanisk afhængighed af sådanne kreditvurderinger.

3. Hjemlandet skal forbyde IORP'er at optage lån eller optræde som kautionist for tredjeparts regning. Medlemsstaterne kan dog tillade IORP'er at optage lån i et vist omfang, men udelukkende til likviditetsformål og kun på midlertidig basis.

4. Medlemsstaterne må ikke kræve, at IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, investerer i bestemte typer aktiver.

5. Medlemsstaterne må ikke stille krav om nogen form for forudgående godkendelse eller systematisk anmeldelse af investeringsbeslutninger truffet af en IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, eller dennes porteføljeforvalter, jf. dog artikel 30.

6. I overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1-5 kan medlemsstaterne fastsætte mere detaljerede regler for IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, herunder kvantitative regler, såfremt disse er begrundet i forsigtighedshensyn på baggrund af alle de pensionsordninger, der administreres af disse IORP'er.

Medlemsstaterne må dog ikke forhindre IORP'erne i:

a) at investere op til 70 % af de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser, eller af den samlede portefølje for ordninger, hvori investeringsrisikoen bæres af medlemmerne, i aktier, aktielignende omsætningspapirer eller selskabsobligationer, der er optaget til omsætning på regulerede markeder, eller via MHF'er eller OHF'er, og bestemme, hvordan disse aktiver skal vægtes i deres investeringsportefølje. Såfremt det er begrundet i et forsigtighedshensyn, kan medlemsstaterne dog anvende en lavere grænse på ikke under 35 % for IORP'er, som administrerer pensionsordninger med langsigtet rentegaranti, bærer investeringsrisikoen og selv yder garantien

b) at investere op til 30 % af de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser i aktiver, der er udtrykt i andre valutaer end dem, hvori forpligtelserne er udtrykt

c) at investere i instrumenter, der har en langsigtet investeringshorisont, og som ikke handles på regulerede markeder eller gennem MHF'er eller OHF'er

d) at investere i instrumenter, der er udstedt eller garanteret af EIB inden for rammerne af den europæiske fond for strategiske investeringer, europæiske langsigtede investeringsfonde, europæiske sociale iværksætterfonde og europæiske venturekapitalfonde.

7. Stk. 6 udelukker ikke, at medlemsstaterne kan kræve strengere investeringsregler overholdt af IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, også på et individuelt grundlag, forudsat at dette krav er begrundet i forsigtighedshensyn, navnlig på baggrund af de af IORP'en indgåede forpligtelser.

8. Den kompetente myndighed i værtslandet for en IORP, der udøver grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 11, må ikke fastsætte investeringsregler som supplement til dem, der er fastsat i stk. 1-6, for den del af aktiverne, der omfatter forsikringsmæssige hensættelser til grænseoverskridende virksomhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

AFSNIT III

BETINGELSERNE FOR UDØVELSE AF VIRKSOMHED

KAPITEL 1

Ledelsessystem

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 20

Ledelses- eller tilsynsorganets ansvar

1. Medlemsstaterne sikrer, at en IORP's ledelses- eller tilsynsorgan i henhold til national ret har det ultimative ansvar for den pågældende IORP's overholdelse af de love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.
2. Dette direktiv berører ikke arbejdsmarkedsparternes rolle i IORP'ers ledelse.

Artikel 21

Generelle ledelseskrav

1. Medlemsstaterne kræver, at alle IORP'er indfører et effektivt ledelsessystem, der sikrer en sund og forsigtig ledelse af deres virksomhed. Systemet skal omfatte en hensigtsmæssig og gennemsigtig organisationsstruktur med en klar fordeling og passende adskillelse af ansvarsområder samt et effektivt informationsformidlingssystem. Ledelsessystemet skal omfatte en overvejelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål relateret til investeringsaktiver i forbindelse med investeringsbeslutninger og tages regelmæssigt op til intern revision.
2. Det i stk. 1 omhandlede ledelsessystem skal stå i et rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af IORP'ens aktiviteter.
3. Medlemsstaterne sikrer, at IORP'er fastlægger og anvender skriftlige politikker vedrørende risikostyring, intern audit og, hvis det er relevant, aktuarmæssige og outsourcete aktiviteter. De skriftlige politikker skal på forhånd godkendes af IORP'ens ledelses- eller tilsynsorgan og tages mindst hvert tredje år op til revision og tilpasses i forhold til eventuelle betydelige ændringer i det pågældende system eller område.
4. Medlemsstaterne sikrer, at IORP'er indfører et effektivt internt kontrolsystem. Systemet skal omfatte administrative procedurer og regnskabsprocedurer, en intern kontrolstruktur og passende rapporteringsrutiner på alle niveauer i IORP'en.
5. Medlemsstaterne sikrer, at IORP'er træffer passende foranstaltninger til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i udøvelsen af deres virksomhed, herunder udarbejdelse af beredskabsplaner. IORP'er anvender med henblik herpå hensigtsmæssige og rimeligt afpassede systemer, ressourcer og procedurer.
6. Medlemsstaterne kræver, at en IORP har mindst to personer, der reelt leder IORP'en. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at det kun er en enkelt person, der reelt leder IORP'en, på grundlag af en begrundet vurdering foretaget af de kompetente myndigheder. Ved vurderingen tages der hensyn til arbejdsmarkedets parters rolle i IORP'ens overordnede ledelse samt til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af IORP'ens virksomhed.

Artikel 22

Egneheds- og hæderlighedskrav til ledelsen

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne sikrer, at personer, der reelt leder IORP'er, personer der varetager nøgelfunktioner, og, hvor dette er relevant, personer eller enheder, som nøgelfunktioner er outsourcet til i overensstemmelse med artikel 31, opfylder følgende betingelser, når de varetager deres opgaver:

a) egnethedskrav:

- i) for personer, der reelt leder en IORP, betyder dette, at deres kvalifikationer, viden og erfaring kollektivt set skal være tilstrækkelig til, at de kan sikre en sund og forsigtig ledelse af IORP'en
- ii) for personer, der varetager aktuar- eller intern auditnøgelfunktioner, betyder dette, at deres faglige kvalifikationer, viden og erfaring skal være tilstrækkelig til, at de kan varetage deres nøgelfunktioner på korrekt vis
- iii) for personer, der varetager andre nøgelfunktioner, betyder dette, at deres kvalifikationer, viden og erfaring skal være tilstrækkelig til, at de kan varetage deres nøgelfunktioner på korrekt vis, og

b) hæderlighedskrav: deres omdømme og integritet skal være af god standard.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder er i stand til at vurdere, om de personer, der reelt leder IORP'en eller varetager nøgelfunktioner, opfylder kravene i stk. 1.

3. Såfremt et hjemland af de i stk. 1 omhandlede personer kræver bevis for hæderlighed, at de ikke tidligere har været erklæret konkurs, eller begge dele, skal denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra de øvrige medlemsstater acceptere fremlæggelse af en udskrift af strafferegistret eller, i mangel et strafferegister i den anden medlemsstat, et tilsvarende dokument, der viser, at disse krav er opfyldt, udstedt af en kompetent judiciel eller administrativ myndighed enten i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, eller i hjemlandet.

4. Hvis ingen kompetent judiciel eller administrativ myndighed i enten den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, eller i hjemlandet udsteder et tilsvarende dokument som omhandlet i stk. 3, tillades det, at personen i stedet aflægger en erklæring under ed.

I hjemlande, hvor der ikke findes bestemmelser om edsaflæggelse, tillades det dog, at statsborgere fra de pågældende andre medlemsstater fremlægger en tro og love-erklæring, der afgives af vedkommende for en kompetent judiciel eller administrativ myndighed i hjemlandet eller den medlemsstat, hvor vedkommende er statsborger, eller for en notar i en af disse medlemsstater. Denne myndighed eller notar afgiver en attestations til bekræftelse af denne edsaflæggelse eller tro og love-erklæring.

5. Beviset for, at vedkommende ikke tidligere har været erklæret konkurs, jf. stk. 3, kan også fremlægges i form af en erklæring afgivet af statsborgeren fra den pågældende anden medlemsstat for et kompetent judicielt organ eller erhvervsorgan i den anden medlemsstat.

6. De i stk. 3, 4 og 5 omhandlede dokumenter skal fremlægges senest tre måneder efter deres udstedelsesdato.

7. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder og organer, der er kompetente med hensyn til udstedelse af de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede dokumenter, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Ligeledes underretter medlemsstaterne de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de myndigheder og organer, for hvilke de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede dokumenter skal forelægges til støtte for ansøgningen om tilladelse til på denne medlemsstats område at måtte udøve de i artikel 11 omhandlede aktiviteter.

Artikel 23

Aflønningspolitik

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne udformer og anvender en forsvarlig aflønningspolitik for alle de personer, der reelt leder IORP'en, varetager nøgelfunktioner og andre kategorier af personale, hvis professionelle aktiviteter har væsentlig indflydelse på IORP'ens risikoprofil, på en måde, der står i rimeligt forhold til deres størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter.

2. Medmindre andet er fastsat i forordning (EU) 2016/679, offentliggør IORP'erne regelmæssigt relevante oplysninger om aflønningspolitikken.
3. Når IORP'er udarbejder og anvender aflønningspolitikken, jf. stk. 1, overholder de følgende principper:
 - a) Aflønningspolitikken skal udformes, gennemføres og opretholdes i tråd med IORP'ens aktiviteter, risikoprofil, målsætninger og dens langsigtede interesser, finansielle stabilitet og resultater samlet set, og skal støtte en sund, forsigtig og effektiv ledelse af IORP'er.
 - b) Aflønningspolitikken skal være i tråd med de langsigtede interesser for medlemmerne og pensionsmodtagerne under de pensionsordninger, der administreres af IORP'en.
 - c) Aflønningspolitikken skal omfatte tiltag til at undgå interessekonflikter.
 - d) Aflønningspolitikken skal være forenelig med en sund og effektiv risikostyring og må ikke tilskynde til risikotagning, som er uforenelige med IORP'ens risikoprofiler og regler.
 - e) Aflønningspolitikken skal gælde for IORP'en og de i artikel 31, stk. 1, omhandlede tjenesteydere, medmindre de pågældende tjenesteydere er omfattet af de i artikel 2, stk. 2, litra b), nævnte direktiver.
 - f) IORP'en skal opstille de generelle principper for aflønningspolitikken, skal revidere og opdatere den mindst hvert tredje år og er ansvarlig for dens gennemførelse.
 - g) Der skal være en klar, gennemsigtig og effektiv ledelse med hensyn til aflønning og overvågning heraf.

Afdeling 2

Nøglefunktioner

Artikel 24

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne indfører følgende nøglefunktioner: en risikostyringsfunktion, en intern auditfunktion og, hvis det er relevant, en aktuarfunktion. IORP'erne skal sætte de personer, der besidder nøgleposter, i stand til at varetage deres opgaver effektivt på en objektiv, fair og uafhængig måde.
2. IORP'erne kan tillade, at en enkeltperson eller en organisatorisk enhed varetager mere end én nøglefunktion med undtagelse af den interne auditfunktion, jf. artikel 26, som skal være uafhængig af de øvrige nøglefunktioner.
3. Den enkelte person eller organisatoriske enhed, der varetager nøglefunktionen, må ikke være den samme som den, der varetager en lignende nøglefunktion i det pensionstegnende firma. Medlemsstaterne kan under hensyntagen til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af en IORP's virksomhed tillade IORP'en at varetage nøglefunktioner gennem den samme person eller organisatoriske enhed som i det pensionstegnende firma, forudsat at IORP'en redegør for, hvordan den forhindrer eller håndterer alle interessekonflikter med det pensionstegnende firma.
4. De personer, der besidder en nøglepost, skal rapportere om alle væsentlige undersøgelsesresultater og henstillinger inden for deres ansvarsområde til IORP'ens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, der beslutter, hvilke foranstaltninger der skal træffes.
5. Med forbehold af retten til beskyttelse mod selvinkriminering skal den person, der besidder en nøglepost, underrette den kompetente myndighed for IORP'en, hvis IORP'ens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan ikke i tide træffer hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger i følgende tilfælde:
 - a) når den person eller organisatoriske enhed, der varetager nøglefunktionen, har påvist en væsentlig risiko for, at IORP'en sandsynligvis ikke vil opfylde et væsentligt lovkrav, og rapporteret herom til IORP'ens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, og hvor dette kan have en betydelig indvirkning på medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser, eller

- b) når den person eller organisatoriske enhed, der varetager nøgelfunktionen, har konstateret en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder for IORP'en og dets aktiviteter, som led i den pågældende persons eller organisatoriske enheds varetagelse af sin nøgelfunktion og rapporteret herom til IORP'ens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.
6. Medlemsstaterne sikrer retsbeskyttelse af personer, der underretter den kompetente myndighed i henhold til stk. 5.

Artikel 25

Risikostyring

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne har en effektiv risikostyringsfunktion på en måde, der står i rimeligt forhold til deres størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Denne funktion skal være opbygget på en måde, der letter funktionen af et risikostyringssystem, for hvilket IORP'erne skal vedtage de strategier, processer og rapporteringsprocedurer, der er nødvendige for regelmæssigt at identificere, måle, overvåge, styre og på såvel et individuelt som et aggregeret plan indberette de risici, som IORP'erne og pensionsordningerne, der styres af disse, er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes sammenhæng til IORP'ernes administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.

Dette risikostyringssystem skal være effektivt og velintegreret i IORP'ens organisationsstruktur og beslutningstagningsproces.

2. Risikostyringssystemet skal på en måde, der står i rimeligt forhold til IORP'ers størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, dække de risici, der kan forekomme i IORP'er eller de virksomheder, hvortil en IORP's opgaver eller aktiviteter er outsourcet, som minimum inden for følgende områder, hvis det er relevant:

- a) tegning og hensættelser
- b) aktiv-passiv-styring
- c) investering, navnlig afledte instrumenter, securitiseringer og lignende forpligtelser
- d) styring af likviditets- og koncentrationsrisici
- e) styring af operationel risiko
- f) forsikring og andre risikoreduktionsmetoder
- g) miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici vedrørende investeringsporteføljen og forvaltningen af denne.

3. Hvis medlemmer og pensionsmodtagere i overensstemmelse med pensionsordningens betingelser bærer risici, skal risikostyringssystemet også tage sådanne risici i betragtning fra medlemmernes og pensionsmodtagernes perspektiv.

Artikel 26

Intern auditfunktion

Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne indfører en effektiv intern auditfunktion på en måde, der står i rimeligt forhold til deres størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Den interne auditfunktion skal omfatte en vurdering af, om det interne kontrolsystem og andre dele af ledelsessystemet, herunder outsourcete aktiviteter, hvor dette er relevant, er hensigtsmæssige og effektive.

Artikel 27

Aktuarfunktion

1. Hvis en IORP selv yder dækning af biometriske risici eller enten garanterer et investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau, kræver medlemsstaterne, at den pågældende IORP indfører en effektiv aktuarfunktion til at:

- a) koordinere og overvåge beregningen af forsikringsmæssige hensættelser

- b) vurdere, om de metodologier, underliggende modeller og antagelser, der anvendes og lægges til grund ved beregningen af forsikringsmæssige hensættelser, er fyldestgørende
 - c) vurdere, om de data, der benyttes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser, er tilstrækkelige og af den påkrævede kvalitet
 - d) sammenligne de antagelser, der ligger til grund for beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser med de hidtidige erfaringer
 - e) underrette IORP'ens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan om, hvorvidt beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser er troværdig og fyldestgørende
 - f) afgive udtalelse om den overordnede tegningspolitik, hvis IORP'en har en sådan politik
 - g) afgive udtalelse om, hvorvidt forsikringsarrangementerne er fyldestgørende, hvis IORP'en har sådanne ordninger, og
 - h) bidrage til en effektiv gennemførelse af risikostyringssystemet.
2. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne udpeger mindst én uafhængig person, i eller uden for IORP'en, som har ansvar for aktuarfunktionen.

Afdeling 3

Dokumenter vedrørende ledelse

Artikel 28

Vurdering af egen risiko

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne på en måde, der er står i rimeligt forhold til deres størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, gennemfører og dokumenterer en vurdering af egen risiko.

Denne risikovurdering skal foretages mindst hvert tredje år og umiddelbart efter væsentlige ændringer i IORP'ens risikoprofil eller risikoprofilen for de pensionsordninger, som IORP'en administrerer. Hvis der er en væsentlig ændring i risikoprofilen for en specifik pensionsordning, kan risikovurderingen begrænses til den pågældende pensionsordning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at risikovurderingen omhandlet i stk. 1 under hensyntagen til IORP'ens størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af dens aktiviteter omfatter følgende:

- a) en beskrivelse af, hvordan vurderingen af egen risiko er integreret i IORP'ens ledelsesproces og beslutningsprocesser
- b) en vurdering af risikostyringssystemets effektivitet
- c) en beskrivelse af, hvordan IORP'en forhindrer interessekonflikter med det pensionstegnende firma, hvis IORP'en outsourcer nøglefunktioner til det pensionstegnende firma i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3
- d) en vurdering af IORP'ens samlede kapitaldækningsbehov, herunder en beskrivelse af genopretningsplanen, hvor det er relevant
- e) en vurdering af medlemmernes og pensionsmodtagernes risici i forbindelse med udbetalingen af deres pensionsydelse og effektiviteten af en hvilken som helst korrigerende foranstaltning under hensyntagen til følgende, hvor det er relevant:
 - i) pristalsreguleringsmekanismer
 - ii) mekanismer til reduktion af ydelser, herunder i hvilket omfang optjente pensionsydelse kan reduceres, under hvilke betingelser og af hvem
- f) en kvalitativ vurdering af de mekanismer, der beskytter pensionsydelse, herunder, hvor det er relevant, garantier, aftalevilkår eller andre former for økonomisk støtte fra det pensionstegnende firma, en virksomheds forsikring eller genforsikring omfattet af direktiv 2009/138/EF eller dækning fra en pensionssikringsordning, til fordel for IORP'en eller medlemmerne og pensionsmodtagerne

- g) en kvalitativ vurdering af de operationelle risici
- h) hvor der tages hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål ved en investeringsbeslutning, en vurdering af nye og kommende risici, herunder risici i forbindelse med klimaforandringer, ressourceanvendelse eller miljø, sociale risici og risici i forbindelse med afskrivning af aktiver som følge af forskriftsmæssige ændringer.
3. Ved anvendelsen af stk. 2 skal IORP'er have indført metoder til at identificere og vurdere de risici, de er eller kan blive eksponeret for på kort og på lang sigt, og som kan få indflydelse på IORP'ens evne til at leve op til sine forpligtelser. Sådanne metoder skal stå i et rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af aktiviteterens iboende risici. Metoderne skal beskrives i vurderingen af egen risiko.
4. Vurderingen af egen risiko skal tages i betragtning i IORP'ens strategiske beslutninger.

Artikel 29

Årsregnskab og årsberetning

Medlemsstaterne pålægger alle IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, at udarbejde og offentliggøre årsregnskaber og årsberetninger omhandlende enhver pensionsordning, som IORP'erne administrerer, og, hvor det er relevant, årsregnskaber og årsberetninger for hver pensionsordning. Årsregnskaberne og årsberetningerne skal give et retvisende og korrekt billede af IORP'ens aktiver, forpligtelser og finansielle situation og skal indeholde offentlige oplysninger om væsentlige investeringsbeholdninger. Årsregnskaberne og oplysningerne i årsberetningerne skal være sammenhængende, fyldestgørende, korrekt fremstillet og behørigt godkendt af personer, der er autoriseret i henhold til national ret.

Artikel 30

Redegørelse for investeringsprincipper

Medlemsstaterne drager omsorg for, at alle IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, udarbejder en skriftlig redegørelse for investeringsprincipperne og mindst hvert tredje år tager den op til fornyet overvejelse. Denne redegørelse skal revideres omgående efter enhver væsentlig ændring af investeringspolitikken. Medlemsstaterne fastsætter regler om, at denne redegørelse mindst skal omfatte spørgsmål såsom metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsmetoder samt den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed, samt hvordan man i investeringspolitikken tager hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål. Redegørelsen gøres offentligt tilgængelig.

KAPITEL 2

Outsourcing og investeringsforvaltning

Artikel 31

Outsourcing

1. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, helt eller delvis overlader en hvilken som helst aktivitet, herunder nøglefunktioner og ledelsen af disse IORP'er, til tjenesteydere, der handler på vegne af disse IORP'er.
2. Medlemsstaterne sikrer, at IORP'erne bevarer det fulde ansvar for, at forpligtelserne i medfør af dette direktiv opfyldes, når de outsourcer nøglefunktioner eller andre aktiviteter.
3. Outsourcing af nøglefunktioner eller andre aktiviteter må ikke foregå på en måde, der kan føre til enhver af følgende:
 - a) forringelse af kvaliteten af ledelsessystemet i den pågældende IORP
 - b) uretmæssig forøgelse af den operationelle risiko

- c) forringelse af de kompetente myndigheders mulighed for at kontrollere, at IORP'en overholder sine forpligtelser
- d) hindring af ydelsen af løbende og tilfredsstillende service til medlemmer og pensionsmodtagere.
4. IORP'er skal sikre, at de outsourcete aktiviteter fungerer korrekt, via processen med udvælgelse af en tjenesteyder og løbende overvågning af denne tjenesteyders aktiviteter.
5. Medlemsstaterne sikrer, at de IORP'er, der outsourcer nøglefunktioner, ledelsen af disse IORP'er eller andre aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, indgår en skriftlig aftale med tjenesteyderen. En sådan aftale skal have retsvirkning og skal klart beskrive IORP'ens og tjenesteyderens rettigheder og forpligtelser.
6. Medlemsstaterne sikrer, at IORP'er i god tid underretter de kompetente myndigheder om en outsourcing af de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv. Hvis outsourcingen vedrører IORP'ers nøglefunktioner eller ledelse, skal dette anmeldes til de kompetente myndigheder, inden aftalen vedrørende en sådan outsourcing træder i kraft. Medlemsstaterne sikrer også, at IORP'erne underretter de kompetente myndigheder om eventuelle efterfølgende væsentlige forandringer for så vidt angår outsourcete aktiviteter.
7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har den fornødne beføjelse til når som helst at anmode om oplysninger fra IORP'er og fra tjenesteydere om outsourcete nøglefunktioner eller andre aktiviteter.

Artikel 32

Investeringsforvaltning

Medlemsstaterne må ikke begrænse IORP'ers mulighed for frit at vælge at overlade forvaltningen af deres investeringsportefølje til porteføljeforvaltere, der er etableret i en anden medlemsstat og har tilladelse til at udøve sådan virksomhed efter direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU og 2014/65/EU, samt autoriserede enheder som omhandlet i nærværende direktivs artikel 2, stk. 1.

KAPITEL 3

Depositar

Artikel 33

Udpegelse af en depositar

1. I tilfælde af en arbejdsmarkedsrelateret pensionsordning, hvor medlemmerne og pensionsmodtagerne bærer den fulde investeringsrisiko, kan hjemlandet kræve, at IORP'en udpeger en eller flere depositarer til at opbevare aktiver og varetage overvågningsforpligtelser, jf. artikel 34 og 35. Værtsmedlemsstaten kan kræve, at sådanne IORP'er udpeger en eller flere depositarer til at opbevare aktiver og varetage overvågningsopgaver, jf. artikel 34 og 35, når de udfører grænseoverskridende virksomhed i henhold til artikel 11, forudsat at der er krav om udpegelse af en depositar i medfør af medlemsstatens nationale ret.
2. For arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, hvor medlemmerne og pensionsmodtagerne ikke bærer den fulde investeringsrisiko, kan hjemlandet kræve, at IORP'en udpeger en eller flere depositarer til at opbevare aktiver eller til at opbevare aktiver og varetage overvågningsopgaver, jf. artikel 34 og 35.
3. Medlemsstaterne må ikke begrænse IORP'ernes mulighed for at vælge depositarer, der er etableret i en anden medlemsstat og har tilladelse til at udøve sådan virksomhed efter direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU eller er godkendt som depositarer efter direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU.
4. Medlemsstaterne indfører de nødvendige foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med deres nationale ret og artikel 48 kan forbyde en depositar med hjemsted på deres område frit at råde over deponerede aktiver på anmodning fra den kompetente myndighed i IORP'ens hjemland.

5. Depositaren udpeges ved en skriftlig aftale. Aftalen skal foreskrive formidling af de oplysninger, der er nødvendige for, at depositaren kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med dette direktiv og med andre relevante love eller administrative bestemmelser.
6. IORP'en og depositaren skal under udførelsen af deres opgaver, jf. artikel 34 og 35, handle ærligt, retfærdigt, professionelt, uafhængigt og i pensionsordningens medlemmers og pensionsmodtageres interesse.
7. Depositaren må ikke udføre aktiviteter med hensyn til IORP'en, der kan skabe interessekonflikter mellem IORP'en, pensionsordningens medlemmer og pensionsmodtagere og depositaren selv, medmindre depositaren funktionelt og hierarkisk har adskilt udførelsen af sine depositaropgaver fra de af sine øvrige opgaver, der potentielt kunne komme i konflikt hermed, og de potentielle interessekonflikter er fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til pensionsordningens medlemmer og pensionsmodtagere og til IORP'ens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.
8. Hvis der ikke er udpeget en depositar, skal IORP'en indføre ordninger, der forhindrer eller løser interessekonflikter, der måtte opstå ved varetagelsen af de opgaver, der ellers ville blive udført af en depositar eller en porteføljeadministrator.

Artikel 34

Opbevaring af aktiver og depositarens ansvar

1. Hvis en IORP's aktiver i forbindelse med en pensionsordning bestående af finansielle instrumenter, der kan opbevares i depot, overdrages til en depositar til opbevaring, skal depositaren opbevare alle finansielle instrumenter, der kan registreres på en konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskaber, samt alle finansielle instrumenter, som kan overdrages fysisk til depositaren.

Med henblik herpå sikrer depositaren, at de finansielle instrumenter, der kan registreres på en konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskabsbøger, er registreret i depositarens regnskaber på separate konti i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2014/65/EU, og at kontiene er oprettet i IORP'ens navn, således at de til enhver tid tydeligt kan identificeres som tilhørende IORP'en eller pensionsordningens medlemmer og pensionsmodtagere.

2. Hvis en IORP's aktiver i forbindelse med en pensionsordning består af andre aktiver end dem, der er omhandlet i stk. 1, skal depositaren verificere, at IORP'en er ejer af de pågældende aktiver, og føre register over deres aktiver. Verifikationen baseres på oplysninger eller dokumenter fremlagt af IORP'en og baseres på en eventuelt eksisterende ekstern dokumentation. Depositaren sørger for, at registret er ajourført.

3. Medlemsstaterne sikrer, at depositaren er ansvarlig over for IORP'en og medlemmerne og pensionsmodtagerne for ethvert tab, de måtte lide som følge af retsstridig, manglende eller mangelfuld opfyldelse af depositarens forpligtelser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at depositarens ansvar, jf. stk. 3, ikke berøres af, at depositaren overlader opbevaringen af aktiverne helt eller delvis til tredjemand.

5. Hvis der ikke er udpeget en depositar til at opbevare aktiver, skal IORP'erne som minimum:

- a) sikre, at der i forbindelse med finansielle instrumenter udvises fornøden omhu og beskyttelse
- b) føre registre, så IORP'en når som helst straks kan identificere alle aktiver
- c) træffe de fornødne foranstaltninger til at undgå interessekonflikter i forbindelse med opbevaringen af aktiver
- d) efter anmodning underrette de kompetente myndigheder om, hvordan aktiverne opbevares.

Artikel 35

Overvågningsopgaver

1. Ud over at varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1 og 2, skal den depositar, der er udpeget til en overvågningsopgave:

- a) efterkomme IORP'ens instrukser, medmindre de er i strid med national ret eller IORP'ens egne regler

- b) sikre, at modydelsen i forbindelse med transaktioner, der berører en IORP's eller en pensionsordnings aktiver, tilsendes IORP'en inden for sædvanlige frister, og
 - c) sikre, at udbytte fra aktiverne anvendes i overensstemmelse med IORP'ens regler.
2. Uanset stk. 1 kan IORP'ens hjemland lade depositaren varetage andre overvågningsopgaver.
 3. Hvis der ikke er udpeget en depositar til at varetage overvågningsopgaver, skal IORP'en gennemføre procedurer, der sikrer, at de overvågningsopgaver, depositaren ellers skulle varetage, varetages på behørig vis i IORP'en.

AFSNIT IV

OPLYSNINGSPLIGT OVER FOR POTENTIELLE MEDLEMMER, MEDLEMMER OG PENSIONSMODTAGERE

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 36

Principper

1. Under hensyntagen til pensionsordningens art skal medlemsstaterne drage omsorg for, at hver IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område:
 - a) som et minimum giver de i artikel 41 omhandlede oplysninger til potentielle medlemmer
 - b) som et minimum giver de i artikel 37-40, 42 og 44 omhandlede oplysninger til medlemmer, og
 - c) som et minimum giver de i artikel 37, 43 og 44 omhandlede oplysninger til pensionsmodtagere.
2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1:
 - a) skal ajourføres regelmæssigt
 - b) skal være skrevet på en tydelig måde i et klart, kortfattet og forståeligt sprog uden brug af fagsprog og tekniske udtryk, hvor der i stedet kan anvendes almindelig sprogbrug
 - c) må ikke være vildledende, og konsekvens i ordvalg og indhold skal sikres
 - d) skal være udformet og opstillet således, at de er letlæselige
 - e) skal være tilgængelig på et officielt sprog i den medlemsstat, hvis social- og arbejdsmarkedsret vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på den pågældende pensionsordning, og
 - f) skal gøres gratis tilgængelig for potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere gennem elektroniske medier, herunder på et varigt medium, eller på et websted eller i papirform.
3. Medlemsstaterne kan vedtage eller fastholde yderligere bestemmelser vedrørende oplysninger, der skal gives til potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere.

Artikel 37

Generelle oplysninger om pensionsordningen

1. Medlemsstaterne sikrer for hver IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, at medlemmerne og pensionsmodtagerne oplyses tilstrækkeligt om den respektive pensionsordning, der administreres af IORP'en, navnlig om:
 - a) navnet på IORP'en, på den medlemsstat, i hvilken IORP'en er registreret eller har opnået tilladelse, samt navnet på dens kompetente myndighed

- b) hvilke rettigheder og forpligtelser parterne i pensionsordningen har
- c) oplysninger om investeringsprofilen
- d) arten af de økonomiske risici, der bæres af medlemmerne og pensionsmodtagerne
- e) betingelserne relateret til hele eller delvise garantier i pensionsordningen eller til et bestemt ydelsesniveau, eller i tilfælde, hvor der ikke er stillet nogen garanti under pensionsordningen, en erklæring herom
- f) mekanismer til beskyttelse af optjente rettigheder eller til reduktion af ydelser, hvis det er relevant
- g) oplysninger om de tidligere resultater af investeringer, der er relateret til pensionsordningen, i mindst fem år, eller for alle år, ordningen har fungeret, hvis dette er mindre end fem år, såfremt medlemmerne bærer investeringsrisiko eller kan træffe investeringsbeslutninger
- h) strukturen af de omkostninger, som afholdes af medlemmer og pensionsmodtagere i ordninger, der ikke opererer med et bestemt ydelsesniveau
- i) de valgmuligheder, der findes for medlemmer og pensionsmodtagere i forbindelse med udbetalingen af deres pensionsydelse
- j) yderligere oplysninger om ordningerne for overførsel af pensionsrettigheder, i tilfælde af at et medlem har ret til en sådan overførsel.

2. For ordninger, hvor medlemmerne bærer en investeringsrisiko, og som tilbyder mere end én mulighed med forskellige investeringsprofiler, skal medlemmerne oplyses om vilkårene vedrørende hele viften af tilstedeværende investeringsmuligheder og, hvis en sådan findes, standardinvesteringsmuligheden, og pensionsordningens regel om, hvordan et givent medlem knyttes til en investeringsmulighed.

3. Medlemmer og pensionsmodtagere eller deres repræsentanter skal inden for en rimelig frist modtage alle relevante oplysninger om ændringer i pensionsordningens aftalegrundlag. Endvidere skal IORP'er sørge for, at medlemmer og pensionsmodtagere har adgang til en redegørelse for, hvilke konsekvenser betydelige ændringer i de forsikringsmæssige hensættelser kan have for dem.

4. IORP'er skal sørge for, at de i denne artikel omhandlede generelle oplysninger om pensionsordningen er offentligt tilgængelige.

KAPITEL 2

Pensionsoversigt og yderligere oplysninger

Artikel 38

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne udfærdiger et kortfattet dokument med centrale oplysninger for hvert medlem, hvori der tages hensyn til de særlige forhold i de nationale pensionssystemer og den relevante nationale social-, arbejdsmarkeds- og skatteret (»pensionsoversigt«). Dokumentets overskrift skal indeholde ordet »pensionsoversigt«.
2. Det skal meget tydeligt fremgå, nøjagtigt for hvilken dato oplysningerne i pensionsoversigten er opgjort.
3. Medlemsstaterne kræver, at oplysningerne i pensionsoversigten er nøjagtige, ajourføres og gøres gratis tilgængelige for hvert enkelt medlem i elektronisk form gennem elektroniske medier, herunder på et varigt medium, eller på et websted eller i papirform, mindst én gang om året. En papirudgave skal efter anmodning udleveres til medlemmerne som supplement til alle oplysninger via elektroniske medier.
4. Eventuelle væsentlige ændringer i oplysningerne i pensionsoversigten i forhold til det foregående år skal tydeligt angives.
5. Medlemsstaterne fastsætter regler med henblik på at fastlægge de i artikel 39, stk. 1, litra d), omhandlede prognoser. Disse bestemmelser skal anvendes af IORP'erne til, hvor dette er relevant, at fastslå den årlige sats for nominelle investeringsafkast, den årlige inflationsrate og tendensen i den fremtidige lønudvikling.

*Artikel 39***Pensionsoversigt**

1. Pensionsoversigten skal mindst indeholde følgende centrale oplysninger til medlemmerne:
 - a) personlige oplysninger om medlemmet, herunder en tydelig angivelse af den lovbestemte pensionsalder, den pensionsalder, der er fastsat i pensionsordningen eller beregnet af IORP'en, eller den pensionsalder, der er fastsat af medlemmet, afhængig af hvad der er relevant
 - b) navnet på IORP'en og dens kontaktadresse og identifikation af medlemmets pensionsordning
 - c) hvor det er relevant, oplysninger om fuldstændig eller delvis garanti under pensionsordningen og, hvis relevant, hvor der kan findes yderligere oplysninger
 - d) oplysninger om pensionsprognoser baseret på pensionsalderen, jf. litra a), og et forbehold om, at disse prognoser kan være anderledes end den endelige værdi af de ydelser, der modtages. Hvis prognoserne vedrørende pensionsydelser er baseret på økonomiske scenarier, skal denne oplysning også omfatte det bedst tænkte scenarie og et ugunstigt scenarie, under hensyntagen til pensionsordningens særlige karakter
 - e) oplysninger om de optjente rettigheder eller den opsparede kapital under hensyntagen til pensionsordningens særlige karakter
 - f) oplysninger om de bidrag, der er indbetalt til pensionsordningen af det pensionstegnende firma og medlemmet, som minimum i løbet af de seneste tolv måneder, under hensyntagen til pensionsordningens særlige karakter
 - g) en opsplitning af de omkostninger, IORP'en har trukket fra, som minimum i løbet af de seneste 12 måneder
 - h) oplysninger om kapitaldækningsniveauet for pensionsordningen som helhed.
2. I overensstemmelse med artikel 60 udveksler medlemsstaterne bedste praksis med hensyn til formatet og indholdet af pensionsoversigten.

*Artikel 40***Supplerende oplysninger**

1. Pensionsoversigten skal angive, hvor og hvordan der kan indhentes supplerende oplysninger, herunder:
 - a) yderligere praktiske oplysninger om medlemmets muligheder i henhold til pensionsordningen
 - b) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 29 og 30
 - c) hvor det er relevant, oplysninger om de antagelser, der er anvendt til beregning af ydelser i form af livrente, navnlig livrentesatsen, udbydertype og varigheden af livrenten
 - d) oplysninger om niveauet for ydelser i tilfælde af ophør af ansættelsesforhold.
2. For pensionsordninger, hvor medlemmerne bærer en investeringsrisiko, og hvor medlemmet bliver knyttet til en investeringsmodel på grundlag af en særlig regel i pensionsordningen, skal pensionsoversigten angive, hvor der kan hentes yderligere oplysninger.

*KAPITEL 3***Andre oplysninger og dokumenter, der skal fremlægges***Artikel 41***Oplysningspligt over for potentielle medlemmer**

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'er skal sikre, at potentielle medlemmer, som ikke automatisk optages i en pensionsordning, oplyses om følgende, inden de optages i en pensionsordning:
 - a) alle relevante muligheder, som de kan vælge imellem, herunder investeringsmuligheder

- b) de relevante elementer i pensionsordningen, herunder ydelsernes art
- c) oplysninger om, hvorvidt og hvordan der i investeringstilgangen tages hensyn til spørgsmål vedrørende miljø, klima, sociale forhold og corporate governance, og
- d) hvor der kan findes yderligere oplysninger.

2. Såfremt medlemmerne bærer en investeringsrisiko eller kan træffe investeringsbeslutninger, skal potentielle medlemmer forsynes med oplysninger om de tidligere resultater af investeringer, der er relateret til pensionsordningen, i mindst fem år, eller for alle år, ordningen har fungeret, hvis dette er mindre end fem år, og med oplysninger om strukturen af de omkostninger, som afholdes af medlemmer og pensionsmodtagere.

3. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne skal sikre, at potentielle medlemmer, som ikke automatisk optages i en pensionsordning, oplyses om følgende straks efter deres optagelse i en pensionsordning:

- a) alle relevante muligheder, som de kan vælge imellem, herunder investeringsmuligheder
- b) de relevante elementer i pensionsordningen, herunder ydelsernes art
- c) oplysninger om, hvorvidt og hvordan der i investeringstilgangen tages hensyn til spørgsmål vedrørende miljø, klima, sociale forhold og corporate governance, og
- d) hvor der kan findes yderligere oplysninger.

Artikel 42

Oplysningspligt over for medlemmer i fasen forud for pensioneringen

Ud over pensionsoversigten giver IORP'erne i god tid før den i artikel 39, stk. 1, litra a), fastsatte pensionsalder, eller efter anmodning fra medlemmet, de enkelte medlemmer oplysninger om, hvilke valgmuligheder de har i forbindelse med udbetalingen af deres pensionsydelse.

Artikel 43

Oplysningspligt over for pensionsmodtagere i udbetalingsfasen

1. Medlemsstaterne kræver, at IORP'erne regelmæssigt skal give pensionsmodtagerne oplysninger om, hvilke ydelser de er berettiget til, og de tilhørende udbetalingsmuligheder.
2. IORP'er skal oplyse pensionsmodtagerne hurtigst muligt efter, at der er truffet en endelig beslutning, der medfører en nedsættelse af de ydelser, der udbetales, og tre måneder før beslutningen gennemføres.
3. Når pensionsmodtagerne bærer en betydelig investeringsrisiko i udbetalingsfasen, skal medlemsstaterne sikre, at pensionsmodtagerne modtager de relevante oplysninger regelmæssigt.

Artikel 44

Yderligere oplysninger, der efter anmodning skal gives til medlemmer og pensionsmodtagere

Efter anmodning fra et medlem, en pensionsmodtager eller deres repræsentanter skal IORP'en give følgende yderligere oplysninger:

- a) årsregnskab og årsberetning som omhandlet i artikel 29, eller såfremt en IORP er ansvarlig for mere end én pensionsordning, de regnskaber og beretninger, der vedrører deres konkrete ordning

- b) redegørelsen for investeringsprincipper, jf. artikel 30
- c) eventuelle yderligere oplysninger om de antagelser, der er anvendt til at generere prognoser, jf. artikel 39, stk. 1, litra d).

AFSNIT V

TILSYN

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser om tilsyn

Artikel 45

Hovedformål med tilsynet

1. Hovedformålet med tilsynet er at beskytte medlemmers og pensionsmodtageres rettigheder samt sikre IORP'ernes stabilitet og soliditet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder forsynes med de nødvendige redskaber og har den relevante ekspertviden og kapacitet samt mandat til at kunne opfylde hovedformålet med tilsynet, jf. stk. 1.

Artikel 46

Tilsynets omfang

Medlemsstaterne sikrer, at IORP'erne underkastes tilsyn, herunder tilsyn med følgende, hvor dette er relevant:

- a) betingelserne angående driften
- b) forsikringsmæssige hensættelser
- c) kapitaldækning af forsikringsmæssige hensættelser
- d) lovpligtig egenkapital
- e) faktisk solvensmargen
- f) obligatorisk solvensmargen
- g) investeringsregler
- h) investeringsforvaltning
- i) ledelsessystem, og
- j) oplysningspligt over for medlemmer og pensionsmodtagere.

Artikel 47

Generelle principper for tilsynet

1. Hjemlandets kompetente myndigheder har ansvaret for tilsynet med IORP'er.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynet bygger på en fremadskuende og risikobaseret tilgang.
3. Tilsynet med IORP'er skal omfatte en passende kombination af skrivebordsaktiviteter og kontrol på stedet.

4. Tilsynsbeføjelser skal håndhæves på en måde, der er rettidig og står i et rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af IORP'ens aktiviteter.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på behørig vis tager hensyn til den mulige indvirkning af deres foranstaltninger på stabiliteten i de finansielle systemer i Unionen, navnlig i nødsituationer.

Artikel 48

Den kompetente myndigheds indgrebsbeføjelser og pligter

1. Den kompetente myndighed skal kræve, at alle IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på dens område, følger sunde administrations- og regnskabsprocedurer og anvender egnede interne kontrolmetoder.

2. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder kan pålægge administrative sanktioner og andre foranstaltninger for alle overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og træffer alle fornødne foranstaltninger til sikring af, at de gennemføres. Medlemsstaterne sikrer, at deres administrative sanktioner og andre foranstaltninger er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte regler om administrative sanktioner efter dette direktiv for overtrædelser, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret. I så tilfælde meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse offentliggør administrative sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og for hvilke tidsfristen for indgivelse af en klage er overskredet, herunder også oplysninger om overtrædelsens form og art og identiteten af de ansvarlige personer. Hvis den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers identitet eller personoplysninger for at være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, kan den kompetente myndighed dog beslutte at udsætte offentliggørelsen af sanktionerne, ikke at offentliggøre dem eller at offentliggøre dem i anonym form.

5. Enhver afgørelse om forbud mod eller indskrænkning af en IORP's virksomhed skal være nøje begrundet og meddeles den pågældende IORP. Den nævnte afgørelse meddeles ligeledes EIOPA, som videresender den til samtlige kompetente myndigheder i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed som omhandlet i artikel 11.

6. Den kompetente myndighed kan også indskrænke eller forbyde IORP'ens frie rådighed over sine aktiver, navnlig når:

a) IORP'en ikke har foretaget tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser for alle sine aktiviteter eller ikke råder over tilstrækkelige aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser

b) IORP'en ikke opfylder de lovmæssige krav til egenkapitalen.

7. Den kompetente myndighed kan for at værne om medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser udpege en særlig, kvalificeret repræsentant til helt eller delvis at overtage de beføjelser, som lederne af en IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på dens område, har i henhold til retten i hjemlandet.

8. Den kompetente myndighed kan forbyde eller fastsætte begrænsninger i den virksomhed, der udøves af en IORP, der er registreret eller har opnået tilladelse på dens område, navnlig når:

a) IORP'en ikke sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af pensionsordningers medlemmers og pensionsmodtageres interesser

b) IORP'en ikke længere opfylder betingelserne angående driften

c) IORP'en groft har tilsidesat de forpligtelser, den har i henhold til de regler, den er underlagt

- d) IORP'en i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed ikke overholder de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedsret, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.
9. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet angående en IORP i henhold til love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv er underlagt adgang til domstolsprøvelse.

Artikel 49

Tilsynsproces

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har de fornødne beføjelser til at evaluere de strategier, processer og rapporteringsprocedurer, som IORP'en indfører med henblik på at overholde de love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, idet der tages hensyn til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af IORP'ens aktiviteter.

Evalueringen skal tage hensyn til de omstændigheder, hvorunder IORP'erne opererer, og, hvis det er relevant, de parter, der varetager outsourcete nøglefunktioner eller andre aktiviteter for dem. Evalueringen skal omfatte følgende elementer:

- a) en vurdering af de kvalitative krav vedrørende ledelsessystemet
- b) en vurdering af de risici, IORP'en står over for
- c) en vurdering af IORP'ens evne til at vurdere og håndtere de pågældende risici.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder råder over overvågningsredskaber, herunder stresstest, der sætter dem i stand til at afsløre en forværring af de finansielle forhold inden for en IORP og til at overvåge, hvordan der rettes op på en forværring.

3. De kompetente myndigheder skal have de fornødne beføjelser til at kunne forlange, at IORP'er retter op på de svagheder eller mangler, der afsløres som led i tilsynsprocessen.

4. De kompetente myndigheder fastsætter, med hvilket minimumsinterval og i hvilket omfang den i stk. 1 fastsatte evaluering skal finde sted, under hensyn til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af den berørte IORP's aktiviteter.

Artikel 50

Oplysningspligt over for de kompetente myndigheder

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder for så vidt angår alle IORP'er, der er registreret eller har opnået tilladelse på deres område, har de fornødne beføjelser og midler til at:

- a) kræve, at IORP'en, IORP'ens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller de personer, der reelt leder IORP'en eller varetager nøglefunktioner, til enhver tid udleverer oplysninger om eller dokumentation for alle forretningsaktiviteter
- b) føre tilsyn med forbindelser mellem IORP'en og andre virksomheder eller mellem IORP'er, når IORP'er outsourcer bestemte nøglefunktioner eller andre aktiviteter til andre virksomheder eller IORP'er, og al efterfølgende videreoutsourcing, der har indflydelse på IORP'ers finansielle situation, eller som har materiel betydning for et effektivt tilsyn
- c) modtage følgende dokumenter: vurderingen af egen risiko, redegørelsen for principperne for investeringspolitikken, årsregnskaberne og årsberetningerne samt alle øvrige dokumenter, der er nødvendige for tilsynet
- d) fastsætte, hvilke dokumenter der er nødvendige for tilsynet, herunder:
 - i) interne situationsrapporter
 - ii) aktuarmæssige værdiansættelser og detaljerede antagelser

- iii) analyser af aktiv-passiv-sammenhængen
 - iv) dokumentation for overensstemmelse med principperne for investeringspolitikken
 - v) dokumentation for, at pensionsbidragene er blevet indbetalt som planlagt
 - vi) rapporter fra de personer, der er ansvarlige for revisionen af årsregnskaberne, jf. artikel 29
- e) foretage kontrol på stedet på IORP'ernes driftssteder og, hvor det er relevant, af outsourcete og alle efterfølgende videreoutsourcete aktiviteter med det formål at kontrollere, om aktiviteterne udøves i overensstemmelse med de gældende tilsynsregler
- f) anmode om oplysninger fra IORP'er om outsourcete og alle efterfølgende videreoutsourcete aktiviteter til enhver tid.

Artikel 51

Gennemsigtighed og ansvarlighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder varetager de opgaver, der er fastsat i dette direktiv, på gennemsigtig, uafhængig og ansvarlig vis og respekterer hensynet til beskyttelse af fortrolige oplysninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at følgende oplysninger offentliggøres:
 - a) love, forskrifter, administrative bestemmelser og generel vejledning vedrørende regulering af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger samt oplysninger om, hvorvidt medlemsstaten vælger at anvende dette direktiv i overensstemmelse med artikel 4 og 5
 - b) oplysninger om tilsynsprocessen, jf. artikel 49
 - c) aggregerede statistiske data vedrørende centrale aspekter af anvendelsen af tilsynsreglerne
 - d) hovedformålet med tilsynet og oplysning om de kompetente myndigheders vigtigste funktioner og aktiviteter
 - e) bestemmelserne om administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der gælder for overtrædelser af nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de har indført og anvender gennemsigtige procedurer for udpegning og afsættelse af medlemmer af deres kompetente myndigheders styrende organer og ledelse.

KAPITEL 2

Tavshedspligt og udveksling af oplysninger

Artikel 52

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne fastsætter regler, der sikrer, at alle, der arbejder for eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt revisorer og eksperter, der har handlet på disse myndigheders vegne, har tavshedspligt. Uden at dette berører tilfælde, der er omfattet af strafferetten, må sådanne personer ikke videregive fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, så det sikres, at de enkelte IORP'er ikke kan identificeres.
2. Når en pensionsordning afvikles, kan medlemsstaterne tillade, at fortrolige oplysninger uanset stk. 1 videregives under civile retssager eller handelssager.

*Artikel 53***Anvendelse af fortrolige oplysninger**

Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder, der i henhold til dette direktiv modtager fortrolige oplysninger, kun anvender disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og til følgende formål:

- a) undersøgelse af, om betingelserne for påbegyndelse af arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed er opfyldt af IORP'er, inden de begynder deres aktiviteter
- b) at lette tilsynet med IORP'ers virksomhed, herunder overvågningen af de forsikringsmæssige hensættelser, solvenskapitalkravet, ledelsessystemet, samt de oplysninger, der gives til medlemmer og pensionsmodtagere
- c) pålæggelse af korrigerende foranstaltninger, herunder administrative sanktioner
- d) hvor dette er tilladt i henhold til national ret, at offentliggøre centrale resultatindikatorer for alle individuelle IORP'er, som kan bistå medlemmer og pensionsmodtagerne i at træffe økonomiske beslutninger vedrørende deres pension
- e) i forbindelse med påklage af de kompetente myndigheders afgørelser, som er truffet i medfør af de bestemmelser, der gennemfører dette direktiv
- f) i forbindelse med domstolsprøvelse vedrørende de bestemmelser, der gennemfører dette direktiv.

*Artikel 54***Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse**

Artikel 52 og 53 berører ikke den undersøgelsesbeføjelse, der er tillagt Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

*Artikel 55***Udveksling af oplysninger mellem myndigheder**

1. Artikel 52 og 53 er ikke til hinder for følgende:
 - a) udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i den samme medlemsstat med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver
 - b) udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver
 - c) udveksling af oplysninger med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver mellem kompetente myndigheder og en eller flere af følgende, der er hjemmehørende i samme medlemsstat:
 - i) de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med enheder og organisationer i den finansielle sektor, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne
 - ii) de myndigheder eller organer, der har ansvaret for opretholdelse af det finansielle systems stabilitet i medlemsstaterne gennem anvendelse af makroprudentielle regler
 - iii) de organer, der medvirker ved en pensionsordnings afvikling og ved andre lignende procedurer
 - iv) de saneringsorganer eller -myndigheder, der har til formål at beskytte det finansielle systems stabilitet
 - v) de personer, der er ansvarlige for at foretage den lovpligtige revision af IORP'ers, forsikringssselskabers og finansieringsinstitutters regnskaber
 - d) udlevering til organer, der administrerer en pensionsordnings afvikling, af de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

2. Oplysninger, som myndighederne, organerne og personerne omhandlet i stk. 1 modtager, er omfattet af den i artikel 52 omhandlede tavshedspligt.
3. Artikel 52 og 53 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og en eller flere af følgende:
 - a) de myndigheder, der overvåger de organer, som medvirker ved pensionsordningers afvikling og lignende procedurer
 - b) de myndigheder, der er ansvarlige for at overvåge de personer, der står for den lovpligtige revision af IORP'ers, forsikringselskaber og andre finansieringsinstitutters regnskaber
 - c) IORP'ers uafhængige aktuarer, der fører tilsyn med IORP'er, samt de organer, der er ansvarlige for at overvåge disse aktuarer.

Artikel 56

Videregivelse af oplysninger til centralbanker, penge- og valutapolitiske myndigheder, europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici

1. Artikel 52 og 53 er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed sender oplysninger til følgende enheder med henblik på udførelsen af deres respektive opgaver:
 - a) centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af penge- og valutapolitiske myndigheder
 - b) eventuelle andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingssystemerne
 - c) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, EIOPA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾.
2. Artikel 55-58 er ikke til hinder for, at de i nærværende artikels stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder sådanne oplysninger, som er nødvendige for de kompetente myndigheder med henblik på artikel 53.
3. De oplysninger, som modtages i overensstemmelse med stk. 1 og 2, skal være underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 57

Videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder med ansvar for den finansielle lovgivning

1. Artikel 52, stk. 1, artikel 53 og artikel 58, stk. 1, er ikke til hinder for, at medlemsstaterne giver tilladelse til videregivelse af fortrolige oplysninger mellem de kompetente myndigheder og andre enheder i deres centraladministration, som er ansvarlige for håndhævelse af lovgivningen vedrørende tilsyn med IORP'er, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringsservice og forsikringselskaber eller inspektører, som handler på de pågældende enheders vegne.

Oplysningerne må kun videregives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet og afvikling af nødlidende IORP'er og forebyggelse af en sådan situation. De personer, der har adgang til oplysningerne, skal være underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der er fastsat i dette direktiv, jf. dog denne artikels stk. 2. Medlemsstaterne fastsætter dog, at oplysninger, der modtages i henhold til artikel 55, samt oplysninger, der stammer fra kontrol på stedet, kun må videregives, hvis den kompetente myndighed, som oplysningerne stammer fra, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke dertil.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

2. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at fortrolige oplysninger i forbindelse med tilsyn med IORP'er videregives til parlamentariske undersøgelsesudvalg eller revisionsretter i deres medlemsstat og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstat, forudsat at følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) Enhederne i henhold til national ret har beføjelse til at undersøge eller granske de aktiviteter, som udføres af myndigheder med ansvar for tilsynet med IORP'er eller for lovgivningen om dette tilsyn.
- b) Oplysningerne er strengt nødvendige for udøvelsen af den i litra a) omhandlede beføjelse.
- c) De personer, som har adgang til oplysningerne, er bundet af krav om tavshedspligt i national ret, der mindst svarer til dem, der fastsat i dette direktiv.
- d) Hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, videregives de med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, hvorfra de stammer, og i givet fald udelukkende til de formål, hvortil de pågældende myndigheder har givet deres samtykke.

Artikel 58

Betingelser for udveksling af oplysninger

1. Med henblik på udveksling af oplysninger, jf. artikel 55, og videregivelse af oplysninger, jf. artikel 56 og 57, kræver medlemsstaterne mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) Oplysningerne skal udveksles eller videregives med henblik på udførelse af overvågning eller tilsyn.
- b) De oplysninger, der modtages, skal underlægges den i artikel 52 fastsatte tavshedspligt.
- c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, hvorfra oplysningerne stammer, og de må kun videregives til det formål, hvortil denne myndighed har givet sit samtykke.

2. Artikel 53 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet kan tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for at opspore og efterforske overtrædelser af selskabsretlige bestemmelser, der gælder for pensions-tegnende firmaer.

Medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) Oplysningerne skal bruges til opsporing samt undersøgelse og granskning som omhandlet i artikel 57, stk. 2, litra a).
- b) De oplysninger, der modtages, skal underlægges den i artikel 52 fastsatte tavshedspligt.
- c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, hvorfra oplysningerne stammer, og de må kun videregives til det formål, hvortil denne myndighed har givet sit samtykke.

3. Udfører de i stk. 2, første afsnit, omhandlede myndigheder eller organer i en medlemsstat deres opsporings- eller efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, anvendes den i artikel 57, stk. 2, fastsatte mulighed for udveksling af oplysninger.

Artikel 59

Nationale bestemmelser af tilsynsmæssig karakter

1. Medlemsstaterne aflægger rapport til EIOPA om deres nationale bestemmelser af tilsynsmæssig karakter, der er relevante for arbejdsmarkedspensionsordninger, som ikke er omfattet af national social- og arbejdsmarkedsret om tilrettelæggelse af pensionsordninger som omhandlet i artikel 11, stk. 1.

2. Medlemsstaterne ajourfører regelmæssigt og mindst hver andet år disse oplysninger, og EIOPA gør oplysningerne tilgængelige på sit websted.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 60

Samarbejdet mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EIOPA

1. Medlemsstaterne sikrer på passende vis en ensartet anvendelse af dette direktiv gennem regelmæssig udveksling af oplysninger og erfaringer med henblik på at udvikle bedste praksis på området og et tættere samarbejde med inddragelse af arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant, og for herigennem at forebygge konkurrenceforvridning og skabe de nødvendige betingelser for et uproblematisk grænseoverskridende medlemskab.
2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder tæt sammen om at lette tilsynet med IORP'ernes aktiviteter.
3. Med henblik på dette direktiv samarbejder medlemsstaternes kompetente myndigheder med EIOPA i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010 og giver hurtigst muligt EIOPA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 1094/2010, i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 35.
4. Hver medlemsstat underretter Kommissionen og EIOPA om eventuelle større vanskeligheder som følge af anvendelsen af dette direktiv. Kommissionen, EIOPA og de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder undersøger sådanne vanskeligheder så hurtigt som muligt med henblik på at finde en passende løsning.

Artikel 61

Behandling af personoplysninger

For så vidt angår behandling af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv, skal IORP'erne og de kompetente myndigheder udføre deres opgaver med henblik på dette direktiv i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679. Hvad angår EIOPA's behandling af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv, overholder EIOPA forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 62

Evaluerings og gennemgang

1. Senest den 13. januar 2023 foretager Kommissionen en gennemgang af dette direktiv og udarbejder en rapport om dets gennemførelse og effektivitet, som forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Den i stk. 1 omhandlede gennemgang omfatter navnlig:
 - a) tilstrækkeligheden af dette direktiv ud fra et tilsyns- og ledelsesmæssigt synspunkt
 - b) grænseoverskridende virksomhed
 - c) de indhentede erfaringer med anvendelse af direktivet og dets indvirkning på stabiliteten i IORP'erne
 - d) pensionsoversigten.

Artikel 63

Ændring af direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 13, nr. 7), affattes således:

»7) »genforsikring«:

- a) den form for virksomhed, der består i overtagelse af risici cederet af et forsikringsselskab eller et tredjelandsforsikringsselskab eller af et andet genforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab
- b) hvad angår assurandørsammenslutningen Lloyd's, den form for virksomhed, der består i, at et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab end Lloyd's overtager risici cederet af et medlem af Lloyd's, eller
- c) et genforsikringsselskabs tilvejebringelse af dækning for en institution, der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).«

2) Artikel 308b, stk. 15, affattes således:

»15. Såfremt hjemlande på datoen for nærværende direktivs ikrafttræden anvendte bestemmelser som omhandlet i artikel 4 i direktiv (EU) 2016/2341, kan disse hjemlande frem til den 31. december 2022 fortsat anvende de love og administrative bestemmelser, som de havde vedtaget for at overholde artikel 1-19, 27-30, 32-35 og 37-67 i direktiv 2002/83/EF i den udgave, som var gældende pr. 31. december 2015.

Hvis et hjemland fortsat anvender de pågældende love og administrative bestemmelser, beregner forsikringsselskaberne i det pågældende hjemland deres solvenskapitalkrav som summen af følgende:

- a) et teoretisk solvenskapitalkrav vedrørende deres forsikringsvirksomhed, beregnet uden arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed i henhold til artikel 4 i direktiv (EU) 2016/2341
- b) solvensmargenen vedrørende den arbejdsmarkedsrelaterede pensionsvirksomhed beregnet i henhold til de love og administrative bestemmelser, som er vedtaget for at overholde artikel 28 i direktiv 2002/83/EF.

Senest den 31. december 2017 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt perioden omhandlet i første afsnit bør forlænges under hensyn til de ændringer i EU-retten eller national ret, som følger af nærværende direktiv.«

Artikel 64

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. januar 2019. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 65

Ophævelse

Direktiv 2003/41/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra den 13. januar 2019, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoerne for anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv 2003/41/EF gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 66

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 67

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
I. KORČOK
Formand

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 65)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1)	Kun artikel 303
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)	Kun artikel 4
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1)	Kun artikel 62
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/14/EU (EUT L 145 af 31.5.2013, s. 1)	Kun artikel 1

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer

(jf. artikel 65)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
2003/41/EF	23.9.2005	23.9.2005
2009/138/EF	31.3.2015	1.1.2016
2010/78/EU	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/EU	22.7.2013	22.7.2013
2013/14/EU	21.12.2014	21.12.2014

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 2003/41/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, litra a)	Artikel 6, nr. 1)
Artikel 6, litra b)	Artikel 6, nr. 2)
Artikel 6, litra c)	Artikel 6, nr. 3)
Artikel 6, litra d)	Artikel 6, nr. 4)
Artikel 6, litra e)	Artikel 6, nr. 5)
Artikel 6, litra f)	Artikel 6, nr. 6)
	Artikel 6, nr. 7)
Artikel 6, litra g)	Artikel 6, nr. 8)
Artikel 6, litra h)	Artikel 6, nr. 9)
Artikel 6, litra i)	Artikel 6, nr. 10)
Artikel 6, litra j)	Artikel 6, nr. 11)
	Artikel 6, nr. 12)-19)
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9, stk. 1, litra a)	Artikel 9
Artikel 9, stk. 1, litra c)	Artikel 10, stk. 1, litra a)
Artikel 9, stk. 1, litra e)	Artikel 10, stk. 1, litra b)
Artikel 9, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
Artikel 20, artikel 9, stk. 5	Artikel 11
	Artikel 12
Artikel 15, stk. 1-5	Artikel 13, stk. 1-5
Artikel 15, stk. 6	
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 17	Artikel 15

Direktiv 2003/41/EF	Nærværende direktiv
Artikel 17a, stk. 1-4	Artikel 16, stk. 1-4
Artikel 17a, stk. 5	
Artikel 17b	Artikel 17
Artikel 17c	
Artikel 17d	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19 Artikel 20 Artikel 21
Artikel 9, stk. 1, litra b)	Artikel 22, stk. 1 Artikel 22, stk. 2-7 Artikel 23 Artikel 24 Artikel 25 Artikel 26 Artikel 27 Artikel 28
Artikel 10	Artikel 29
Artikel 12	Artikel 30
Artikel 9, stk. 4	Artikel 31, stk. 1 Artikel 31, stk. 2-7
Artikel 19, stk. 1	Artikel 32
Artikel 19, stk. 2, andet afsnit	Artikel 33, stk. 1 Artikel 33, stk. 2
Artikel 19, stk. 2, første afsnit	Artikel 33, stk. 3
Artikel 19, stk. 3	Artikel 33, stk. 4 Artikel 33, stk. 5-8 Artikel 34 Artikel 35 Artikel 36
Artikel 9, stk. 1, litra f)	Artikel 37, stk. 1
Artikel 11, stk. 4, litra c)	Artikel 37, stk. 2
Artikel 11, stk. 2, litra b)	Artikel 37, stk. 3 Artikel 37, stk. 4 Artikel 38 Artikel 39 Artikel 40, stk. 1, litra a)-c)

Direktiv 2003/41/EF	Nærværende direktiv
Artikel 11, stk. 4, litra b)	Artikel 40, stk. 1, litra d) Artikel 40, stk. 2 Artikel 41 Artikel 42
Artikel 11, stk. 5	Artikel 43
Artikel 11, stk. 2, litra a)	Artikel 44, litra a)
Artikel 11, stk. 3	Artikel 44, litra b) Artikel 44, litra c) Artikel 45 Artikel 46 Artikel 47
Artikel 14, stk. 1	Artikel 48, stk. 1
Artikel 14, stk. 2, første afsnit	Artikel 48, stk. 2 Artikel 48, stk. 3-5
Artikel 14, stk. 2, andet afsnit	Artikel 48, stk. 6
Artikel 14, stk. 3-5	Artikel 48, stk. 7-9 Artikel 49
Artikel 13, stk. 1	Artikel 50
Artikel 13, stk. 2	Artikel 51 Artikel 52 Artikel 53 Artikel 54 Artikel 55 Artikel 56 Artikel 57 Artikel 58
Artikel 20, stk. 11, første afsnit	Artikel 59, stk. 1
Artikel 20, stk. 11, andet afsnit	Artikel 59, stk. 2
Artikel 20, stk. 11, tredje og fjerde afsnit	
Artikel 21	Artikel 60 Artikel 61 Artikel 62 Artikel 63
Artikel 22	Artikel 64 Artikel 65 Artikel 66 Artikel 67

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA